

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ทัศนคติเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ ของนักวิชาชีพ นักการเมืองและประชาชน” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการรับรู้และทัศนคติเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของนักวิชาชีพ นักการเมือง และประชาชน ข้อมูลจากผลการวิจัยนำเสนอเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะทางประชากร และพฤติกรรมการอ่านหนังสือพิมพ์ โดยการแจกแจงความถี่และหาการร้อยละ

ส่วนที่ 2 การรับรู้เกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของนักวิชาชีพ นักการเมืองและประชาชน

2.1 ข้อมูลการรับรู้เกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแต่ละประเด็น ของแต่ละฝ่าย มาเปรียบเทียบกัน

2.2 ข้อมูลหลักการจำเป็นที่ต้องมีควบคู่กับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแต่ละประเด็น ของแต่ละฝ่าย มาเปรียบเทียบกัน

ส่วนที่ 3 ทัศนคติเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของ นักวิชาชีพ นักการเมือง และประชาชน

3.1 ข้อมูลทัศนคติทั่วไปเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยแต่ละข้อของแต่ละกลุ่ม มาเปรียบเทียบกัน

3.2 ทดสอบสมมติฐานวิจัยโดยการหาค่า ANOVA

ส่วนที่ 1 ลักษณะทางประชากรและพฤติกรรมการอ่านหนังสือพิมพ์ ของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยครั้งนี้ มีจำนวน 240 คน ประกอบด้วย

1. นักวิชาชีพ จำนวน 80 คน ได้แก่

1.1 ผู้สื่อข่าวสายการเมือง สายเศรษฐกิจ สายอาชญากรรม และสายบันเทิง จากหนังสือพิมพ์รายวันฉบับต่าง ๆ จำนวน 50 คน

1.2 บรรณาธิการ หัวหน้าข่าวและผู้เรียบเรียงข่าว (Rewriteter) จำนวน 30 คน จากหนังสือพิมพ์ 10 ฉบับ คือ ไทยรัฐ เดลินิวส์ ข่าวสด มติชน แนวหน้า บานเมือง ผู้จัดการรายวัน เดอะเนชั่น สยามกีฬารายวัน และ วิทยจักร

2. นักการเมือง จำนวน 60 คน ได้แก่ จากพรรคความหวังใหม่ 19 คน พรรคประชาธิปัตย์ 19 คน พรรคชาติพัฒนา 8 คน พรรคชาติไทย 6 คน พรรคกิจสังคม 3 คน พรรคประชากรไทย 3 คน พรรคเอกภาพ 1 คน พรรคเสรีธรรม 1 คน

3. ประชาชน จำนวน 100 คน ประกอบด้วย ผู้ประกอบอาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน ,ครู อาจารย์ / นักเรียน นิสิต นักศึกษา , ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ, ผู้ประกอบธุรกิจส่วนตัว

ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาทั้งหมด 240 คน เป็นกลุ่มประชาชนจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.7 รองลงมาคือกลุ่มนักวิชาชีพ คิดเป็นร้อยละ 33.3 และ กลุ่มนักการเมือง คิดเป็นร้อยละ 25.0 ตามลำดับ ดังรายละเอียดในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (N=240)	ร้อยละ
นักวิชาชีพ	80	33.3
นักการเมือง	60	25.0
ประชาชน	100	41.7
รวม	240	100.0

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

สำหรับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง รวม 240 คน เกี่ยวกับลักษณะทางประชากรและพฤติกรรมการอ่านหนังสือพิมพ์ ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ วุฒิทางการศึกษา และความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์ ปรากฏผลดังนี้

ส่วนใหญ่เป็นชาย 166 คน คิดเป็นร้อยละ 69.2 และเป็นเพศหญิง 74 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.5 รองลงมาคือ 20-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.8 และมีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด ร้อยละ 62.9 รองลงมาคือระดับสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 23.8 นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยังอ่านหนังสือพิมพ์ทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 87.5

เมื่อจำแนกข้อมูลทั่วไปตามกลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มนักวิชาชีพ เป็นชายมากกว่าหญิง คิดเป็นร้อยละ 66.3 ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 20-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 52.5 และจบปริญญาตรีถึง 73 คน คิดเป็นร้อยละ 91.3 นอกจากนี้นักวิชาชีพทุกคนยังอ่านหนังสือพิมพ์ทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 100.0

จากข้อมูลทั่วไปของกลุ่มนักการเมือง พบว่า เกือบทั้งหมดเป็นชาย คิดเป็นร้อยละ 90.0 ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 31-40 ปี ร้อยละ 40.0 รองลงมาอยู่ระหว่าง 41-50 ปี ร้อยละ 38.3 มีวุฒิทางการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.7 รองลงมามีวุฒิทางการศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 45.0 นอกจากนี้ส่วนใหญ่ยังอ่านหนังสือพิมพ์ทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 96.7

สำหรับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มประชาชนพบว่า เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 59.0 เป็นหญิงร้อยละ 41.0 ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 49.0 รองลงมาคืออายุระหว่าง 20-30 ปี ร้อยละ 35.0 และกว่าครึ่งที่จบปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 51.0 รองลงมามีวุฒิทางการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 25.0 ส่วนใหญ่ของกลุ่มประชาชนอ่านหนังสือพิมพ์ทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 72.0 ดังมีรายละเอียดตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรและความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะทางประชากร	นักวิชาชีพ (N=80)		นักการเมือง (N=60)		ประชาชน (N=100)		รวม (N=240)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ								
ชาย	53	66.3	54	90.0	59	59.0	166	69.2
หญิง	27	33.7	6	10.0	41	41.0	74	30.8
อายุ								
ต่ำกว่า 20 ปี	-	-	-	-	-	-	2	0.8
20-30 ปี	42	52.5	4	6.7	35	35.0	81	33.8
31-40 ปี	29	36.2	24	40.0	49	49.0	102	42.5
41-50 ปี	8	10.0	23	38.3	12	12.0	43	17.9
สูงกว่า 50 ปี	1	1.3	9	15.0	2	2.0	12	5.0
อาชีพ								
พนักงานบริษัทเอกชน	-	-	-	-	25	10.4	25	10.4
ครู อาจารย์ / นักเรียน นิสิต นักศึกษา	-	-	-	-	25	10.4	25	10.4
ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	-	-	-	-	25	10.4	25	10.4
ผู้ประกอบการอิสระส่วนตัว	-	-	-	-	25	10.4	25	10.4
นักการเมือง	-	-	60	100.0	-	-	60	25.0
นักหนังสือพิมพ์	80	100.0	-	-	-	-	80	33.3
วุฒิทางการศึกษา								
ไม่ได้ศึกษา	-	-	1	1.7	-	-	1	.4
ประถมศึกษา	-	-	-	-	3	3.0	3	1.3
มัธยมศึกษาตอนต้น	-	-	-	-	8	8.0	8	3.3
มัธยมศึกษาตอนปลาย	3	3.8	3	5.0	7	7.0	13	5.4
ปวช. ปวส./อนุปริญญา	-	-	1	1.7	6	6.0	7	2.9
ปริญญาตรี	73	91.3	27	45.0	51	51.0	51	62.9
สูงกว่าปริญญาตรี	4	5.0	28	46.7	25	25.0	57	23.8

ตารางที่ 2 (ต่อ) ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรและความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะทางประชากร	นักวิชาชีพ (N=80)		นักการเมือง (N=60)		ประชาชน (N=100)		รวม (N=240)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
<u>ความถี่ในการอ่านหนังสือพิมพ์</u>								
ทุกวัน	80	100.0	58	96.7	72	72.0	210	87.5
ประมาณวันเว้นวัน	-	-	1	1.7	13	13.0	14	5.8
ประมาณ 3-4 วันต่อครั้ง	-	-	-	-	6	6.0	6	2.5
ประมาณสัปดาห์ละครั้ง	-	-	-	-	4	4.0	4	1.7
น้อยกว่าสัปดาห์ละ 1 ครั้ง	-	-	-	-	1	1.0	1	.4
อื่น ๆ	-	-	1	1.7	4	4.0	5	2.1

ส่วนที่ 2 การรับรู้เกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของนักวิชาชีพ นักการเมือง และประชาชน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามส่วนที่ 2 การรับรู้เกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของนักวิชาชีพ นักการเมืองและประชาชน ประกอบด้วย ประเด็นการรับรู้เกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ 15 ประเด็น โดยแบ่งเป็นการรับรู้เชิงบวกและเชิงลบ และการรับรู้หลักการที่จำเป็น ต้องมีความคู่กับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ 18 หลักการ ปรากฏผลการรับรู้ของนักวิชาชีพ นักการเมือง และประชาชน ดังนี้

2.1 ข้อมูลการรับรู้เกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ วิเคราะห์จากการประเมินการรับรู้เสรีภาพหนังสือพิมพ์เป็นเชิงบวกและเชิงลบ จากระดับ +3 (รับรู้เชิงบวกมาก) ถึง -3 (รับรู้เชิงลบมาก) ปรากฏผลดังนี้

2.1.1 การรับรู้เกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของนักวิชาชีพ

โดยภาพรวมกลุ่มนักวิชาชีพหนังสือพิมพ์มีการรับรู้ในเชิงบวกเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ย = 1.34 และรับรู้ในเชิงบวกทุก ๆ ประเด็น

ประเด็นที่กลุ่มนักวิชาชีพรับรู้ในเชิงบวกมาก ได้แก่ เสรีภาพหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งจำเป็น (2.35) เสรีภาพหนังสือพิมพ์สะท้อนความคิดเห็นหลากหลาย(2.19) เสรีภาพหนังสือพิมพ์ช่วยส่งเสริมประชาธิปไตย(2.18) เสรีภาพหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งที่ดี(2.06) และยังทำความจริงให้ปรากฏได้ (2.04)

ในประเด็นความเห็นที่ว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งจำเป็นนั้น นักวิชาชีพร้อยละ 57.5 รับรู้ในระดับ +3 คือเชิงบวกมาก และอีกร้อยละ 28.8 ที่ประเมินในระดับ +2 คือเชิงบวกปานกลาง สำหรับค่าเฉลี่ยการรับรู้ของนักวิชาชีพต่อประเด็นดังกล่าว = 2.35 ถือว่าอยู่ในระดับเชิงบวกมาก นับว่ากลุ่มนักวิชาชีพส่วนใหญ่รับรู้ว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งจำเป็นมาก

ส่วนประเด็นที่ว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์สามารถสะท้อนความคิดเห็นได้หลากหลายนั้น นักวิชาชีพ ร้อยละ 56.3 รับรู้ในระดับ +3 คือเชิงบวกมาก และอีกร้อยละ 26.3 ประเมินในระดับ +2 คือเชิงบวกปานกลาง สำหรับนำหนักค่าเฉลี่ยการรับรู้ของกลุ่มนักวิชาชีพ = 2.19 หมายความว่า กลุ่มนักวิชาชีพส่วนใหญ่รับรู้ว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งที่ช่วยสะท้อนความเห็นอันหลากหลายได้มาก

ขณะเดียวกันนักวิชาชีพร้อยละ 47.5 ประเมินว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งที่ส่งเสริมประชาธิปไตย ในระดับ+3 เชิงบวกมาก และร้อยละ35.0 ประเมินในระดับ +2 เชิงบวกปานกลาง โดยนำหนักของค่าเฉลี่ยในประเด็นดังกล่าวอยู่ที่ 2.18 เป็นระดับเชิงบวกมาก แสดงว่ากลุ่มนักวิชาชีพส่วนใหญ่รับรู้ว่ามีเสรีภาพหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งที่ส่งเสริมประชาธิปไตยได้มาก

ประเด็นที่ว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งที่ดี มีนักวิชาชีพ ร้อยละ 38.8 ประเมินในระดับ +3 เชิงบวกมาก และร้อยละ 35.0 ประเมินระดับ +2 เชิงบวกปานกลาง ส่วนนำหนักค่าเฉลี่ยการรับรู้ = 2.06 แสดงว่ากลุ่มนักวิชาชีพส่วนใหญ่รับรู้ว่ามีเสรีภาพหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งที่ดีมาก

นอกจากนี้นักวิชาชีพร้อยละ 41.3 ยังประเมินว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์ช่วยทำให้ความจริงปรากฏได้ ในระดับ +3 เชิงบวกมาก กลุ่มนักวิชาชีพส่วนใหญ่รับรู้ว่ามีเสรีภาพช่วยทำให้ความจริงปรากฏได้มาก คิดเป็นนำหนักค่าเฉลี่ยการรับรู้เกี่ยวกับประเด็นดังกล่าว =2.04

ส่วนประเด็นที่กลุ่มนักวิชาชีพรับรู้เกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ในเชิงบวกระดับปานกลาง ได้แก่ เสรีภาพหนังสือพิมพ์มีเพื่อประโยชน์ของประชาชน(1.86) เสรีภาพหนังสือพิมพ์เหมาะสมกับสังคมไทย(1.69) เสรีภาพหนังสือพิมพ์ส่งเสริมให้เกิดความเสมอภาค(1.60) เสรีภาพหนังสือพิมพ์ส่งเสริมการรักษาสิทธิมนุษยชน(1.59) เสรีภาพหนังสือพิมพ์ทำให้เกิดความยุติธรรม(1.36) และเสรีภาพหนังสือพิมพ์ทำให้มีความรับผิดชอบ(1.36)

ประเด็นที่ว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์มีเพื่อประโยชน์ของประชาชนนั้น มีนักวิชาชีพ ร้อยละ 35.0 ประเมินในระดับ +3 เชิงบวกมาก และร้อยละ 33.8 ประเมินระดับ +2 เชิงบวกปานกลาง ส่วนนำหนักค่าเฉลี่ย = 1.86 แสดงว่ากลุ่มนักวิชาชีพส่วนใหญ่รับรู้ว่ามีเสรีภาพหนังสือพิมพ์มีเพื่อประโยชน์ของประชาชนในระดับปานกลาง

สำหรับประเด็นความเห็นที่ว่า เสรีภาพหนังสือพิมพ์เหมาะสมกับสังคมไทย มีนักวิชาชีพ ร้อยละ 51.3 ประเมินในระดับ +2 เชิงบวกปานกลาง และมีนำหนักค่าเฉลี่ยของกลุ่มนักวิชาชีพต่อประเด็นดังกล่าว = 1.69 แสดงว่ากลุ่มนักวิชาชีพรับรู้ว่ามีเสรีภาพหนังสือพิมพ์เหมาะสมกับสังคมไทยในระดับปานกลางเท่านั้น

ประเด็นที่ว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์ส่งเสริมให้เกิดความเสมอภาค มีนักวิชาชีพ ร้อยละ 38.8 ประเมินในระดับ +2 เชิงบวกปานกลาง และร้อยละ 23.8 ประเมินระดับ +3 เชิงบวกมาก ค่าเฉลี่ย

การรับรู้ของนักวิชาชีพต่อประเด็นดังกล่าว = 1.60 แสดงว่านักวิชาชีพรับรู้ว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์ช่วยส่งเสริมให้เกิดความเสมอภาคได้ปานกลาง

นักวิชาชีพร้อยละ 36.3 ประเมินการรับรู้เกี่ยวกับประเด็นที่ว่า เสรีภาพหนังสือพิมพ์ส่งเสริมการรักษาสิทธิมนุษยชน ในระดับ +2 เชิงบวกปานกลาง และร้อยละ 27.5 ประเมินในระดับ +3 เชิงบวกมาก สำหรับค่าเฉลี่ยของกลุ่มนักวิชาชีพต่อประเด็นดังกล่าว = 1.59 แสดงว่ากลุ่มนักวิชาชีพรับรู้ว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์ช่วยส่งเสริมการรักษาสิทธิมนุษยชนได้ในระดับปานกลาง

ส่วนประเด็นที่ว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์ทำให้เกิดความยุติธรรม มีนักวิชาชีพร้อยละ 37.5 ประเมินการรับรู้ในระดับ +2 เชิงบวกปานกลาง สำหรับค่าเฉลี่ยของกลุ่มนักวิชาชีพต่อประเด็นดังกล่าว = 1.36 แสดงว่ากลุ่มนักวิชาชีพรับรู้ว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์ช่วยทำให้เกิดความยุติธรรมได้ในระดับปานกลาง

นอกจากนี้ประเด็นความเห็นที่ว่า เสรีภาพหนังสือพิมพ์ทำให้นักวิชาชีพมีความรับผิดชอบ มีนักวิชาชีพร้อยละ 30.0 ประเมินการรับรู้ในระดับ +2 เชิงบวกปานกลาง และร้อยละ 22.5 ประเมินในระดับ +3 เชิงบวกมาก สำหรับค่าเฉลี่ยของกลุ่มนักวิชาชีพต่อประเด็นดังกล่าว = 1.36 แสดงว่ากลุ่มนักวิชาชีพรับรู้ว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์ช่วยทำให้นักวิชาชีพมีความรับผิดชอบได้ในระดับปานกลาง

ขณะที่กลุ่มนักวิชาชีพรับรู้ว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์ช่วยส่งเสริมจริยธรรม(.65) ช่วยก่อให้เกิดความเป็นกลาง(.65) และช่วยก่อให้เกิดความสงบเรียบร้อย(.56) รวมทั้งขจัดความขัดแย้ง(.24) ได้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

นักวิชาชีพร้อยละ 26.3 รับรู้เสรีภาพหนังสือพิมพ์ช่วยส่งเสริมจริยธรรมได้ในระดับ +2 เชิงบวกปานกลางและรองลงมาร้อยละ 25.0 รับรู้ในระดับ +1 เชิงบวกเล็กน้อย ค่าเฉลี่ยการรับรู้ต่อประเด็นดังกล่าวของนักวิชาชีพ = .65 แสดงว่ากลุ่มนักวิชาชีพรับรู้ว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์ช่วยส่งเสริมจริยธรรมได้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

ประเด็นที่ว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์ช่วยก่อให้เกิดความเป็นกลางนั้น มีนักวิชาชีพร้อยละ 30.0 รับรู้ในระดับ +1 เชิงบวกน้อย และร้อยละ 27.5 ยังรับรู้ต่อประเด็นดังกล่าวในระดับ 0 ลักษณะกำลังระหว่างเชิงบวกและเชิงลบ ค่าเฉลี่ยการรับรู้ต่อประเด็นดังกล่าวของกลุ่มนักวิชาชีพ = .65

แสดงว่ากลุ่มนักวิชาชีพ รับรู้ว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์ช่วยก่อให้เกิดความเป็นกลางได้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

ส่วนประเด็นที่ว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์ก่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยนั้น นักวิชาชีพร้อยละ 32.5 รับรู้ในระดับ 0 คือกำลังระหว่างเชิงบวกและเชิงลบ และร้อยละ 27.2 รับรู้ในระดับ +1 เชิงบวกเล็กน้อย ค่าเฉลี่ยการรับรู้ของกลุ่มนักวิชาชีพต่อประเด็นดังกล่าว = .56 แสดงว่ากลุ่มนักวิชาชีพ รับรู้ว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์ช่วยก่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยได้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

ประเด็นที่ว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์ช่วยจัดความขัดแย้งนั้น นักวิชาชีพร้อยละ 40.0 รับรู้ในระดับ 0 คือกำลังระหว่างเชิงบวกและเชิงลบ ค่าเฉลี่ยการรับรู้ของกลุ่มนักวิชาชีพต่อประเด็นดังกล่าว = .24 แสดงว่ากลุ่มนักวิชาชีพรับรู้ว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์ช่วยจัดความขัดแย้งได้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

สรุปการรับรู้เกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของกลุ่มนักวิชาชีพมีการรับรู้ในเชิงบวกอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ย = 1.34 อย่างไรก็ตามกลุ่มนักวิชาชีพมีการรับรู้ในเชิงบวกทุก ๆ ประเด็น โดยกลุ่มนักวิชาชีพรับรู้ในทิศทางเห็นด้วยระดับเชิงบวกมากกว่า เสรีภาพหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งที่ดี จำเป็น สามารถสะท้อนความคิดเห็นหลากหลาย ช่วยส่งเสริมประชาธิปไตยและยังทำความจริงให้ปรากฏได้อย่างมาก ขณะที่รับรู้ว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์ช่วยจัดความขัดแย้ง ช่วยก่อให้เกิดความสงบเรียบร้อย ก่อให้เกิดความเป็นกลางและส่งเสริมจริยธรรมได้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น ดังรายละเอียดในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การรับรู้เกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของนักวิชาชีพ (N=80) จำแนกเป็นความถี่ ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย

การรับรู้เกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์	+3	+2	+1	0	-1	-2	-3	ค่าเฉลี่ย
เหมาะสมกับสังคมไทย	15 (18.8)	41 (51.3)	14 (17.5)	5 (6.3)	4 (5.0)	1 (1.3)	-	1.69 (+กลาง)
ทำให้เกิดความยุติธรรม	15 (18.8)	30 (37.5)	15 (18.8)	12 (15.0)	5 (6.3)	3 (3.8)	-	1.36 (+กลาง)
ทำความจริงให้ปรากฏ	33 (41.3)	28 (35.0)	11 (13.8)	6 (7.5)	1 (1.3)	1 (1.3)	-	2.04 (+มาก)
ทำให้มีความรับผิดชอบ	18 (22.5)	24 (30.0)	16 (20.0)	15 (18.8)	8 (6.3)	2 (2.5)	-	1.36 (+กลาง)
ก่อให้เกิดความสงบเรียบร้อย	4 (5.0)	16 (20.0)	22 (27.5)	26 (32.5)	5 (6.3)	5 (6.3)	2 (2.5)	.56 (+น้อย)
ก่อให้เกิดความเป็นกลาง	7 (8.8)	14 (17.5)	24 (30.0)	22 (27.5)	6 (7.5)	6 (7.5)	1 (1.3)	.65 (+น้อย)
ส่งเสริมประชาธิปไตย	38 (47.5)	28 (35.0)	8 (10.0)	3 (3.8)	2 (2.5)	1 (1.3)	-	2.18 (+มาก)
ขจัดความขัดแย้ง	4 (5.0)	11 (13.8)	16 (20.0)	32 (40.0)	7 (8.8)	6 (7.5)	4 (5.0)	.24 (+น้อย)
ส่งเสริมจริยธรรม	4 (5.0)	21 (26.3)	20 (25.0)	19 (23.8)	12 (15.0)	2 (2.5)	2 (2.5)	.65 (+น้อย)
ส่งเสริมการรักษาสิทธิมนุษยชน	22 (27.5)	29 (36.3)	11 (13.8)	13 (16.3)	2 (2.5)	3 (3.8)	-	1.59 (+กลาง)
สะท้อนความคิดเห็นหลากหลาย	45 (56.3)	21 (26.3)	6 (7.5)	3 (3.8)	2 (2.5)	3 (3.8)	-	2.19 (+มาก)
มีเพื่อประโยชน์ของประชาชน	28 (35.0)	27 (33.8)	15 (18.8)	8 (10.0)	1 (1.3)	-	1 (1.3)	1.86 (+กลาง)
ดี	31 (38.8)	28 (35.0)	16 (20.0)	5 (6.3)	-	-	-	2.06 (+มาก)
จำเป็น	46 (57.5)	23 (28.8)	6 (7.5)	4 (5.0)	-	1 (1.3)	-	2.35 (+มาก)
ส่งเสริมให้เกิดความเสมอภาค	19 (23.8)	31 (38.8)	14 (17.5)	12 (15.0)	3 (3.8)	1 (1.3)	-	1.60 (+กลาง)

ตารางที่ 3 (ต่อ) การรับรู้เกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของนักวิชาชีพ (N=80) จำแนกเป็นความถี่
การย่อยและค่าเฉลี่ย

การรับรู้เกี่ยวกับ เสรีภาพหนังสือพิมพ์	+3	+2	+1	0	-1	-2	-3	ค่าเฉลี่ย
รวม	329 (27.44)	372 (31.03)	214 (17.85)	174 (15.44)	58 (4.61)	35 (2.95)	10 (.84)	1.34 (+กลาง)

2.1.2 การรับรู้เกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของนักการเมือง

นักการเมืองมีการรับรู้ในเชิงบวกเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย
ซึ่งมีค่าเฉลี่ย = 0.76 ทั้งนี้ประเด็นที่กลุ่มนักการเมืองรับรู้ในเชิงบวกที่สุด อยู่ในระดับปานกลางเท่า
นั้น

ประเด็นที่กลุ่มนักการเมืองรับรู้ในเชิงบวกปานกลาง ได้แก่ เสรีภาพหนังสือพิมพ์สะท้อน
ความคิดเห็นหลากหลาย(1.55) เสรีภาพหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งจำเป็น(1.47) เสรีภาพหนังสือพิมพ์ช่วย
ส่งเสริมการรักษาสิทธิมนุษยชน(1.33) เสรีภาพหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งที่ดี(1.28) เสรีภาพหนังสือพิมพ์
ช่วยส่งเสริมประชาธิปไตย(1.28) และยังทำความจริงให้ปรากฏได้ (1.23)

นักการเมืองร้อยละ 33.3 รับรู้ว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์สามารถสะท้อนความคิดเห็นได้
หลากหลายในระดับ +2 คือเชิงบวกปานกลาง และอีกร้อยละ 28.3 ประเมินในระดับ +3 คือเชิง
บวกมาก สำหรับน้ำหนักค่าเฉลี่ยการรับรู้ของกลุ่มนักการเมือง = 1.55 หมายความว่ากลุ่มนักการเมือง
รับรู้ว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งที่ช่วยสะท้อนความเห็นอันหลากหลายได้ปานกลาง

นอกจากนี้ นักการเมืองร้อยละ 26.7 รับรู้ว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งจำเป็นในระดับ +3
คือเชิงบวกมาก และอีกร้อยละ 25.0 ที่ประเมินในระดับ +2 คือเชิงบวกปานกลาง สำหรับค่าเฉลี่ย
การรับรู้ของกลุ่มนักการเมืองต่อประเด็นดังกล่าว = 1.47 ถือว่าอยู่ในระดับเชิงบวกปานกลาง นับว่า
กลุ่มนักการเมืองส่วนใหญ่รับรู้ว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งจำเป็นปานกลาง

ในประเด็นความเห็นที่ว่า เสรีภาพหนังสือพิมพ์ส่งเสริมการรักษาสิทธิมนุษยชนนั้น มีนัก
การเมืองร้อยละ 38.3 ประเมินการรับรู้ในระดับ +2 เชิงบวกปานกลาง และร้อยละ 21.7 ประเมินใน

ระดับ +1 เชิงบวกน้อย สำหรับค่าเฉลี่ยของกลุ่มนักการเมืองต่อประเด็นดังกล่าว = 1.33 แสดงว่ากลุ่มนักการเมืองรับรู้ว่ามีประสิทธิภาพหนังสือพิมพ์ช่วยส่งเสริมการรักษาสิทธิมนุษยชนได้ในระดับปานกลาง

ส่วนประเด็นที่ว่าประสิทธิภาพหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งที่ดีนั้น มีนักการเมือง ร้อยละ 26.7 ประเมินในระดับ +2 เชิงบวกปานกลาง และร้อยละ 25.0 ประเมินระดับ 0 กำกึ่งระหว่างเชิงบวกและเชิงลบ ส่วนน้ำหนักค่าเฉลี่ยการรับรู้ = 1.28 แสดงว่ากลุ่มนักการเมืองรับรู้ว่ามีประสิทธิภาพหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งที่ดีในระดับปานกลาง

นักการเมืองร้อยละ 30.0 ประเมินว่าประสิทธิภาพหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งที่ส่งเสริมประชาธิปไตยในระดับ +1 เชิงบวกน้อย และรับรู้ในระดับ +3 เชิงบวกมาก ร้อยละ 21.7 เช่นเดียวกับนักการเมืองอีกร้อยละ 21.7 ที่รับรู้ในระดับ +2 โดยน้ำหนักของค่าเฉลี่ยในประเด็นดังกล่าวอยู่ที่ 1.28 เป็นระดับเชิงบวกปานกลาง แสดงว่ากลุ่มนักการเมืองรับรู้ว่ามีประสิทธิภาพหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งที่ส่งเสริมประชาธิปไตยได้ปานกลาง

ขณะเดียวกันกลุ่มนักการเมืองรับรู้ว่ามีประสิทธิภาพหนังสือพิมพ์ช่วยทำความจริงให้ปรากฏได้ปานกลาง ค่าเฉลี่ย = 1.23 โดยนักการเมืองร้อยละ 31.7 รับรู้ในระดับ +2 เชิงบวกปานกลาง และร้อยละ 28.3 รับรู้ในระดับ +1 เชิงบวกน้อย

ส่วนประเด็นที่กลุ่มนักการเมืองรับรู้เกี่ยวกับประสิทธิภาพหนังสือพิมพ์ระดับเชิงบวกน้อย ได้แก่ เสรีภาพหนังสือพิมพ์มีเพื่อประโยชน์ของประชาชน(1.00) เสรีภาพหนังสือพิมพ์ทำให้มีความรับผิดชอบ(.93) เสรีภาพหนังสือพิมพ์เหมาะสมกับสังคมไทย(.72) เสรีภาพหนังสือพิมพ์ส่งเสริมให้เกิดความเสมอภาค(.70) เสรีภาพหนังสือพิมพ์ทำให้เกิดความยุติธรรม(.57) เสรีภาพหนังสือพิมพ์ช่วยก่อให้เกิดความสงบเรียบร้อย (.45) เสรีภาพหนังสือพิมพ์ช่วยส่งเสริมจริยธรรม(.35) และเสรีภาพหนังสือพิมพ์ช่วยก่อให้เกิดความเป็นกลาง (.02)

ประเด็นที่ว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์มีเพื่อประโยชน์ของประชาชนนั้น มีนักการเมือง ร้อยละ 26.7 ประเมินในระดับ +2 เชิงบวกปานกลาง และร้อยละ 25.0 ประเมินระดับ 0 กำกึ่งระหว่างเชิงบวกและเชิงลบ ส่วนน้ำหนักค่าเฉลี่ยการรับรู้ของกลุ่มนักการเมืองต่อประเด็นดังกล่าว = 1.00 แสดงว่ากลุ่มนักการเมืองรับรู้ว่ามีประสิทธิภาพหนังสือพิมพ์มีเพื่อประโยชน์ของประชาชนเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

กลุ่มนักการเมืองยังรับรู้ว่ามีประสิทธิภาพหนังสือพิมพ์ช่วยทำให้หนังสือพิมพ์มีความรับผิดชอบได้เล็กน้อยเท่านั้น ค่าเฉลี่ย = .93 โดยนักการเมืองร้อยละ 33.3 ประเมินการรับรู้ในระดับ +2 เชิงบวกปานกลาง และร้อยละ 31.7 ประเมินในระดับ 0 กำลังระหว่างเชิงบวกและเชิงลบ

นักการเมือง ร้อยละ 31.7 รับรู้ในประเด็นที่ว่าประสิทธิภาพหนังสือพิมพ์เหมาะสมกับสังคมไทยในระดับ +1 เชิงบวกเล็กน้อย และมีน้ำหนักค่าเฉลี่ยของกลุ่มนักการเมืองต่อประเด็นดังกล่าว = .72 แสดงว่ากลุ่มนักการเมืองรับรู้ว่ามีประสิทธิภาพหนังสือพิมพ์เหมาะสมกับสังคมไทยเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

ประเด็นที่ว่าประสิทธิภาพหนังสือพิมพ์ส่งเสริมให้เกิดความเสมอภาค มีนักการเมืองร้อยละ 33.3 ประเมินในระดับ 0 กำลังระหว่างเชิงบวกและเชิงลบ และร้อยละ 21.7 ประเมินระดับ +1 เชิงบวกน้อย ค่าเฉลี่ยการรับรู้ของนักการเมืองต่อประเด็นดังกล่าว = .70 แสดงว่ากลุ่มนักการเมืองรับรู้ว่ามีประสิทธิภาพหนังสือพิมพ์ส่งเสริมให้เกิดความเสมอภาคได้เพียงเล็กน้อย

กลุ่มนักการเมืองรับรู้ว่ามีประสิทธิภาพหนังสือพิมพ์ช่วยทำให้เกิดความยุติธรรมได้เพียงเล็กน้อย ค่าเฉลี่ย = .57 โดยนักการเมืองร้อยละ 26.7 รับรู้ว่ามีประสิทธิภาพหนังสือพิมพ์ทำให้เกิดความยุติธรรมในระดับ +2 เชิงบวกปานกลาง และร้อยละ 25.0 รับรู้ในระดับ +1 เชิงบวกน้อย

ประเด็นที่ว่าประสิทธิภาพหนังสือพิมพ์ก่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยนั้น นักการเมืองร้อยละ 30.0 รับรู้ในระดับ 0 คือกำลังระหว่างเชิงบวกและเชิงลบ และร้อยละ 26.7 รับรู้ในระดับ +1 เชิงบวกเล็กน้อย ค่าเฉลี่ยการรับรู้ของกลุ่มนักการเมืองต่อประเด็นดังกล่าว = .45 แสดงว่ากลุ่มนักการเมืองรับรู้ว่ามีประสิทธิภาพหนังสือพิมพ์ช่วยก่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยได้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

นักการเมืองร้อยละ 25.0 รับรู้ว่ามีประสิทธิภาพหนังสือพิมพ์ช่วยส่งเสริมจริยธรรมได้ในระดับ +2 เชิงบวกปานกลาง ค่าเฉลี่ยการรับรู้ต่อประเด็นดังกล่าวของนักวิชาชีพ = .35 แสดงว่ากลุ่มนักการเมืองรับรู้ว่ามีประสิทธิภาพหนังสือพิมพ์ช่วยส่งเสริมจริยธรรมได้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

กลุ่มนักการเมืองยังรับรู้ว่ามีประสิทธิภาพหนังสือพิมพ์ช่วยก่อให้เกิดความเป็นกลางได้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น ค่าเฉลี่ย = .02 โดยนักการเมืองร้อยละ 36.7 รับรู้ในระดับ 0 ลักษณะกำลังระหว่างเชิงบวกและเชิงลบ

ขณะเดียวกันกลุ่มนักการเมืองยังรับรู้ในเชิงลบว่าเสรีภาพช่วยส่งเสริมความขัดแย้ง โดยนักการเมือง 36.7% รับรู้ในระดับ 0 กำกึ่งระหว่างเชิงบวกและเชิงลบ และร้อยละ 15.0 รับรู้ในระดับ -1 เชิงลบเล็กน้อย และร้อยละ 15.0 เช่นกันที่รับรู้ในระดับ -2 เชิงลบปานกลาง ค่าเฉลี่ยการรับรู้ของกลุ่มนักการเมืองต่อประเด็นดังกล่าว = -0.12 แสดงว่ากลุ่มนักการเมืองรับรู้เสรีภาพหนังสือพิมพ์ช่วยส่งเสริมความขัดแย้งเล็กน้อย

สรุปการรับรู้เกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของกลุ่มนักการเมืองอยู่ในระดับเชิงบวกเล็กน้อย มีค่าเฉลี่ยการรับรู้ = .76 โดยกลุ่มนักการเมืองรับรู้เสรีภาพหนังสือพิมพ์ช่วยส่งเสริมความขัดแย้งได้เล็กน้อย และรับรู้เสรีภาพหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งที่ดี จำเป็น สามารถสะท้อนความคิดเห็นอันหลากหลาย ส่งเสริมการรักษาสิทธิมนุษยชน ส่งเสริมประชาธิปไตย และทำความจริงให้ปรากฏได้ในทิศทางเห็นด้วยระดับปานกลาง ดังรายละเอียดในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การรับรู้เกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของนักการเมือง (N=60) จำแนกเป็นความถี่ ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย

การรับรู้เกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์	+3	+2	+1	0	-1	-2	-3	ค่าเฉลี่ย
เหมาะสมกับสังคมไทย	7 (11.7)	9 (15.0)	19 (31.7)	13 (21.7)	10 (16.7)	1 (1.7)	1 (1.7)	.72 (+น้อย)
ทำให้เกิดความยุติธรรม	4 (6.7)	16 (26.7)	15 (25.0)	9 (15.0)	10 (16.7)	3 (5.0)	3 (5.0)	.57 (+น้อย)
ทำให้ความจริงให้ปรากฏ	9 (15.0)	19 (31.7)	17 (28.3)	11 (18.3)	2 (3.3)	-	2 (3.3)	1.23 (+กลาง)
ทำให้มีความรับผิดชอบ	5 (8.3)	20 (33.3)	10 (16.7)	19 (31.7)	4 (6.7)	1 (1.7)	1 (1.7)	.93 (+น้อย)
ก่อให้เกิดความสงบเรียบร้อย	5 (8.3)	7 (11.7)	16 (26.7)	18 (30.0)	11 (18.3)	2 (3.3)	1 (1.7)	.45 (+น้อย)
ก่อให้เกิดความเป็นกลาง	3 (5.0)	10 (16.7)	4 (6.7)	22 (36.7)	13 (21.7)	5 (8.3)	3 (5.0)	.02 (+น้อย)
ส่งเสริมประชาธิปไตย	13 (21.7)	13 (21.7)	18 (30.0)	12 (20.0)	3 (5.0)	-	1 (1.7)	1.28
ขจัดความขัดแย้ง	5 (8.3)	6 (10.0)	5 (8.3)	22 (36.7)	9 (15.0)	9 (15.0)	4 (6.7)	-.12 (-น้อย)
ส่งเสริมจริยธรรม	4 (6.7)	15 (25.0)	11 (18.3)	11 (18.3)	9 (15.0)	7 (11.7)	3 (5.0)	.35 (+น้อย)
ส่งเสริมการรักษาสิทธิมนุษยชน	10 (16.7)	23 (38.3)	13 (21.7)	8 (13.3)	4 (6.7)	1 (1.7)	1 (1.7)	1.33 (+กลาง)
สะท้อนความคิดเห็นหลากหลาย	17 (28.3)	20 (33.3)	11 (18.3)	8 (13.3)	1 (1.7)	1 (1.7)	2 (3.3)	1.55 (+กลาง)
มีเพื่อประโยชน์ของประชาชน	11 (18.3)	16 (26.7)	10 (16.7)	15 (25.0)	2 (3.3)	5 (8.3)	1 (1.7)	1.00 (+น้อย)
ดี	16 (26.7)	10 (16.7)	15 (25.0)	16 (26.7)	1 (1.7)	1 (1.7)	1 (1.7)	1.28 (+กลาง)
จำเป็น	16 (26.7)	15 (25.0)	14 (23.3)	13 (21.7)	1 (1.7)	-	1 (1.7)	1.47 (+กลาง)

ตารางที่ 4 (ต่อ) การรับรู้เกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของนักการเมือง (N=60) จำแนกเป็นความถี่
การย่อยและค่าเฉลี่ย

การรับรู้เกี่ยวกับ เสรีภาพหนังสือพิมพ์	+3	+2	+1	0	-1	-2	-3	ค่าเฉลี่ย
ส่งเสริมให้เกิด ความเสมอภาค	8 (13.3)	10 (16.7)	13 (21.7)	20 (33.3)	5 (8.3)	2 (3.3)	2 (3.3)	.70 (+น้อย)
รวม	133 (14.78)	209 (23.23)	191 (21.22)	217 (24.11)	85 (9.45)	38 (4.22)	26 (3.01)	0.76 (+น้อย)

2.1.3 การรับรู้เกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของประชาชน

ประชาชนมีการรับรู้ในเชิงบวกต่อการรับรู้เกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย = 0.81

ประเด็นที่กลุ่มประชาชนรับรู้ในเชิงบวกปานกลาง ได้แก่ เสรีภาพหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งจำเป็น(1.86) เสรีภาพหนังสือพิมพ์สะท้อนความคิดเห็นหลากหลาย(1.58) เสรีภาพหนังสือพิมพ์ช่วยส่งเสริมประชาธิปไตย(1.57) เสรีภาพหนังสือพิมพ์ช่วยทำความจริงให้ปรากฏได้(1.39) เสรีภาพหนังสือพิมพ์ดี(1.36) เสรีภาพหนังสือพิมพ์เหมาะกับสังคมไทย(1.19) และเสรีภาพหนังสือพิมพ์มีเพื่อประโยชน์ของประชาชน (1.05)

ประชาชนร้อยละ 36.0 รับรู้ว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งจำเป็นในระดับ +2 คือเชิงบวกปานกลาง และอีกร้อยละ 34.0 ที่ประเมินในระดับ +3 คือเชิงบวกมาก สำหรับค่าเฉลี่ยการรับรู้ของกลุ่มประชาชนต่อประเด็นดังกล่าว =1.86 ถือว่าอยู่ในระดับเชิงบวกปานกลาง นับว่ากลุ่มประชาชนรับรู้ว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งจำเป็นปานกลาง

ประชาชนร้อยละ 37.0 รับรู้ว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์สามารถสะท้อนความคิดเห็นได้หลากหลายในระดับ +3 คือเชิงบวกมาก และอีกร้อยละ 29.0 ประเมินในระดับ +2 คือเชิงบวกปานกลาง สำหรับน้ำหนักค่าเฉลี่ยการรับรู้ของกลุ่มประชาชน =1.58 หมายความว่ากลุ่มประชาชนรับรู้ว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งที่ช่วยสะท้อนความเห็นอันหลากหลายได้ปานกลาง

นอกจากนี้ประชาชนร้อยละ 33.0 ประเมินว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งที่ส่งเสริมประชาธิปไตย ในระดับ+2 เชิงบวกปานกลาง และรับรู้ในระดับ+3 เชิงบวกมาก ร้อยละ 27.0 โดยน้ำหนักของค่าเฉลี่ยในประเด็นดังกล่าวอยู่ที่ 1.57 เป็นระดับเชิงบวกปานกลาง แสดงว่ากลุ่มประชาชนรับรู้เสรีภาพหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งที่ส่งเสริมประชาธิปไตยได้ปานกลาง

ประเด็นที่ว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์ช่วยทำความจริงให้ปรากฏได้ มีประชาชนร้อยละ 36.0 รับรู้ในระดับ +2 เชิงบวกปานกลาง และร้อยละ 23.0 รับรู้ในระดับ +3 เชิงบวกมาก ค่าเฉลี่ยการรับรู้ต่อประเด็นดังกล่าวของกลุ่มประชาชน = 1.39 แสดงว่ากลุ่มประชาชนรับรู้เสรีภาพหนังสือพิมพ์ช่วยทำความจริงให้ปรากฏได้ปานกลาง

ส่วนประเด็นที่ว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งที่ดีนั้น มีประชาชนร้อยละ 32.0 ประเมินในระดับ +2 เชิงบวกปานกลาง และร้อยละ 26.0 ประเมินระดับ 0 กำกึ่งระหว่างเชิงบวกและเชิงลบ ส่วนน้ำหนักค่าเฉลี่ยการรับรู้ = 1.36 แสดงว่ากลุ่มประชาชนรับรู้เสรีภาพหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งที่ดีในระดับปานกลาง

ประชาชนร้อยละ 30.0 รับรู้ในเชิงเห็นด้วยปานกลางว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์เหมาะสมกับสังคมไทย และร้อยละ 25.0 รับรู้ในเชิงเห็นด้วยเล็กน้อย ค่าเฉลี่ยการรับรู้ของกลุ่มประชาชนในประเด็นดังกล่าว = 1.19 แสดงว่ากลุ่มประชาชนรับรู้เสรีภาพหนังสือพิมพ์เหมาะสมกับสังคมไทยในระดับปานกลาง

กลุ่มประชาชนยังมีค่าเฉลี่ยการรับรู้ต่อประเด็นที่ว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์มีเพื่อประโยชน์ของประชาชน = 1.05 แสดงว่ากลุ่มประชาชนรับรู้เสรีภาพหนังสือพิมพ์มีเพื่อประโยชน์ของประชาชนในระดับปานกลาง โดยร้อยละ 22.0 รับรู้ในระดับ +3 เชิงบวกมาก เช่นเดียวกับในระดับ +1 เชิงบวกเล็กน้อย และระดับ 0 กำกึ่งระหว่างเชิงบวกและเชิงลบ

ส่วนประเด็นที่กลุ่มประชาชนรับรู้เกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ระดับเชิงบวกน้อย ได้แก่ เสรีภาพหนังสือพิมพ์ส่งเสริมให้เกิดความเสมอภาค(.97) เสรีภาพหนังสือพิมพ์ช่วยส่งเสริมการรักษาสิทธิมนุษยชน(.96) เสรีภาพหนังสือพิมพ์ทำให้เกิดความยุติธรรม(.87) เสรีภาพหนังสือพิมพ์ทำให้หนังสือพิมพ์มีความรับผิดชอบ(.83) เสรีภาพหนังสือพิมพ์ช่วยก่อให้เกิดความเป็นกลาง (.13) เสรีภาพหนังสือพิมพ์ช่วยส่งเสริมจริยธรรม(.09)

ประเด็นที่ว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์ส่งเสริมให้เกิดความเสมอภาค มีประชาชนร้อยละ 28.0 รับรู้ในระดับ +2 เชิงบวกปานกลาง และร้อยละ 23.0 ประเมินในระดับ 0 กำกึ่งระหว่างเชิงบวกและเชิงลบ ค่าเฉลี่ยการรับรู้ของประชาชนต่อประเด็นดังกล่าว = .97 แสดงว่ากลุ่มประชาชนรับรู้ว่ามีเสรีภาพหนังสือพิมพ์ส่งเสริมให้เกิดความเสมอภาคได้เพียงเล็กน้อย

ประชาชนร้อยละ 26.0 รับรู้ในเชิงเห็นด้วยเล็กน้อยว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์ช่วยส่งเสริมการรักษาสิทธิมนุษยชน ค่าเฉลี่ยการรับรู้ของกลุ่มประชาชนต่อประเด็นดังกล่าว = .96 แสดงว่ากลุ่มประชาชนรับรู้ว่ามีเสรีภาพหนังสือพิมพ์ช่วยส่งเสริมการรักษาสิทธิมนุษยชนเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

ส่วนประเด็นความเห็นที่ว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์ทำให้เกิดความยุติธรรมนั้น ประชาชนร้อยละ 27.0 ประเมินการรับรู้ในเชิงเห็นด้วยเล็กน้อย สำหรับค่าเฉลี่ยของกลุ่มประชาชนต่อประเด็นดังกล่าว = .87 แสดงว่ากลุ่มประชาชนรับรู้ว่ามีเสรีภาพหนังสือพิมพ์ช่วยทำให้เกิดความยุติธรรมได้เพียงเล็กน้อย

ประเด็นที่ว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์ทำให้หนังสือพิมพ์มีความรับผิดชอบนั้น มีประชาชนร้อยละ 25.0 ประเมินการรับรู้ในระดับ +2 เชิงบวกปานกลาง เช่นเดียวกับที่รับรู้ในระดับ +1 เชิงบวกน้อย สำหรับค่าเฉลี่ยของกลุ่มประชาชนต่อประเด็นดังกล่าว = .83 แสดงว่ากลุ่มประชาชนรับรู้ว่ามีเสรีภาพหนังสือพิมพ์ช่วยทำให้หนังสือพิมพ์มีความรับผิดชอบได้เล็กน้อยเท่านั้น

ขณะเดียวกันประเด็นที่ว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์ช่วยก่อให้เกิดความเป็นกลางนั้น มีประชาชนร้อยละ 39.0 รับรู้ในระดับ 0 ลักษณะกำกึ่งระหว่างเชิงบวกและเชิงลบ ค่าเฉลี่ยการรับรู้ต่อประเด็นดังกล่าวของกลุ่มนักการเมือง = .13 แสดงว่ากลุ่มประชาชนรับรู้ว่ามีเสรีภาพหนังสือพิมพ์ช่วยก่อให้เกิดความเป็นกลางได้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

ประชาชนร้อยละ 32.0 รับรู้ว่ามีเสรีภาพหนังสือพิมพ์ช่วยส่งเสริมจริยธรรมได้ในระดับ 0 กำกึ่งระหว่างเชิงบวกและเชิงลบ ค่าเฉลี่ยการรับรู้ต่อประเด็นดังกล่าวของนักวิชาชีพ = .09 แสดงว่ากลุ่มประชาชนรับรู้ว่ามีเสรีภาพหนังสือพิมพ์ช่วยส่งเสริมจริยธรรมได้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

นอกจากนี้ประชาชนยังรับรู้เกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์เชิงลบ ในประเด็นที่ว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์ก่อให้เกิดความวุ่นวาย โดยร้อยละ 33.3 รับรู้ในระดับ 0 กำกึ่งระหว่างเชิงบวกและเชิงลบ และร้อยละ 25.0 รับรู้ในระดับ -1 เชิงลบเล็กน้อย ค่าเฉลี่ยของการรับรู้เกี่ยวกับเสรีภาพของกลุ่ม

ประชาชนต่อประเด็นดังกล่าว = -0.08 แสดงว่ากลุ่มประชาชนรับรู้ว่าคุณภาพหนังสือพิมพ์ก่อให้เกิดความวุ่นวายในระดับเล็กน้อย

ขณะเดียวกันกลุ่มประชาชนยังรับรู้ในเชิงลบว่าคุณภาพช่วยส่งเสริมความขัดแย้ง โดยประชาชนร้อยละ 40.0 รับรู้ในระดับ 0 กำกึ่งระหว่างเชิงบวกและเชิงลบ และร้อยละ 22.0 รับรู้ในระดับ -1 เชิงลบเล็กน้อย ค่าเฉลี่ยการรับรู้ของกลุ่มประชาชนต่อประเด็นดังกล่าว = -0.12 แสดงว่ากลุ่มประชาชนรับรู้ว่าคุณภาพหนังสือพิมพ์ช่วยส่งเสริมความขัดแย้งเล็กน้อย

สรุปการรับรู้เกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของกลุ่มประชาชนอยู่ในระดับเชิงบวกเล็กน้อย มีค่าเฉลี่ยการรับรู้ = 0.81 โดยกลุ่มประชาชนรับรู้ในเชิงเห็นด้วยเล็กน้อยว่าคุณภาพหนังสือพิมพ์ช่วยส่งเสริมความขัดแย้งและก่อให้เกิดความวุ่นวายได้ และรับรู้ว่าคุณภาพหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งที่ดี จำเป็น สามารถสะท้อนความคิดเห็นอันหลากหลาย เหมาะสมกับสังคมไทย ส่งเสริมประชาธิปไตย มีเพื่อประโยชน์ของประชาชน และทำความจริงให้ปรากฏได้ในทิศทางเห็นด้วยระดับปานกลาง ดังรายละเอียดในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 การรับรู้เกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของประชาชน (N=100) จำแนกเป็นความถี่ ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย

การรับรู้เกี่ยวกับ เสรีภาพหนังสือพิมพ์	+3	+2	+1	0	-1	-2	-3	ค่าเฉลี่ย
เหมาะสมกับ สังคมไทย	18 (18.0)	30 (30.0)	25 (25.0)	14 (14.0)	6 (6.0)	7 (7.0)	-	1.19 (+กลาง)
ทำให้เกิด ความยุติธรรม	15 (15.0)	23 (23.0)	27 (27.0)	16 (16.0)	9 (9.0)	8 (8.0)	2 (2.0)	.87 (+น้อย)
ทำให้ความจริง ให้ปรากฏ	23 (23.0)	36 (36.0)	19 (19.0)	12 (12.0)	3 (3.0)	3 (3.0)	4 (4.0)	1.39 (+กลาง)
ทำให้มี ความรับผิดชอบ	12 (12.0)	25 (25.0)	25 (25.0)	21 (21.0)	9 (9.0)	5 (5.0)	3 (3.0)	.83 (+น้อย)
ก่อให้เกิด ความสงบเรียบร้อย	6 (6.0)	8 (8.0)	14 (14.0)	33 (33.0)	25 (25.0)	11 (11.0)	3 (3.0)	-.08 (-น้อย)
ก่อให้เกิด ความเป็นกลาง	8 (8.0)	14 (14.0)	11 (11.0)	39 (39.0)	12 (12.0)	10 (10.0)	6 (6.0)	.13 (+น้อย)
ส่งเสริม ประชาธิปไตย	27 (27.0)	33 (33.0)	22 (22.0)	11 (11.0)	4 (4.0)	1 (1.0)	2 (2.0)	1.57 (+กลาง)
ขจัดความ ขัดแย้ง	6 (6.0)	9 (9.0)	8 (8.0)	40 (40.0)	22 (22.0)	11 (11.0)	4 (4.0)	-.12 (-น้อย)
ส่งเสริม จริยธรรม	7 (7.0)	11 (11.0)	20 (20.0)	32 (32.0)	13 (13.0)	10 (10.0)	7 (7.0)	.09 (+น้อย)
ส่งเสริมการ รักษาสีทิมมนุษยชน	20 (20.0)	26 (26.0)	19 (19.0)	15 (15.0)	10 (10.0)	5 (5.0)	5 (5.0)	.96 (+น้อย)
สะท้อนความคิดเห็น หลากหลาย	37 (37.0)	29 (29.0)	14 (14.0)	7 (7.0)	4 (4.0)	6 (6.0)	3 (3.0)	1.58 (+กลาง)
มีเพื่อประโยชน์ของ ประชาชน	22 (22.0)	21 (21.0)	22 (22.0)	22 (22.0)	4 (4.0)	5 (5.0)	4 (4.0)	1.05 (+กลาง)
ดี	20 (20.0)	32 (32.0)	19 (19.0)	26 (26.0)	-	2 (2.0)	1 (1.0)	1.36 (+กลาง)
จำเป็น	34 (34.0)	36 (36.0)	15 (15.0)	13 (13.0)	1 (1.0)	1 (1.0)	-	1.86 (+กลาง)
ส่งเสริมให้เกิด ความเสมอภาค	13 (13.0)	28 (28.0)	22 (22.0)	23 (23.0)	8 (8.0)	6 (6.0)	-	.97 (+น้อย)

ตารางที่ 5 (ต่อ) การรับรู้เกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของประชาชน (N=100) จำแนกเป็นความถี่ การยอดและค่าเฉลี่ย

การรับรู้เกี่ยวกับ เสรีภาพหนังสือพิมพ์	+3	+2	+1	0	-1	-2	-3	ค่าเฉลี่ย
รวม	268 (17.86)	361 (24.07)	282 (18.8)	324 (21.6)	130 (8.66)	91 (6.06)	44 (2.93)	0.81 (+น้อย)

2.1.4 เปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของนักวิชาชีพ นักการเมือง และประชาชน

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการรับรู้เสรีภาพหนังสือพิมพ์ของกลุ่มนักวิชาชีพ กลุ่มนักการเมือง และกลุ่มประชาชน ปรากฏผลว่า แม่นักวิชาชีพ จะมีการรับรู้เกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์เชิงบวกระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย= 1.34 แต่ยังคงมากกว่า กลุ่มประชาชนและกลุ่มนักการเมืองที่มีการรับรู้เกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ในระดับค่อนข้างน้อย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 0.81 และ 0.76 ตามลำดับ

นักวิชาชีพมีการรับรู้เกี่ยวกับเสรีภาพในทุก ๆ ประเด็นเป็นเชิงบวก โดยมีระดับการรับรู้มากกว่ากลุ่มนักการเมืองและกลุ่มประชาชน

เมื่อเปรียบเทียบการประเมินประเด็นการรับรู้เกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของทั้ง 3 กลุ่มพบว่า ต่างประเมินเรื่องของความจำเป็นที่จะต้องมีเสรีภาพหนังสือพิมพ์ การรับรู้ว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งที่ดี สามารถสะท้อนความคิดเห็นได้หลากหลาย ส่งเสริมประชาธิปไตย สามารถทำความจริงให้ปรากฏ อยู่ในระดับต้น ๆ แต่การให้นำหนักค่าเฉลี่ยการรับรู้ยังต่างกัน โดย กลุ่มนักวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยของประเด็นเหล่านี้ในทิศทางเห็นด้วยมาก ขณะที่กลุ่มนักการเมืองและประชาชน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในทิศทางเห็นด้วยระดับปานกลาง

เช่นเดียวกับประเด็นว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์เหมาะกับสังคมไทย ส่งเสริมให้เกิดความเสมอภาค ทำให้เกิดความยุติธรรม ทำให้มีความรับผิดชอบนั้น กลุ่มนักวิชาชีพรับรู้ในทิศทางเห็นด้วยระดับปานกลาง แต่นักการเมืองและประชาชน รับรู้ในทิศทางเห็นด้วยระดับค่อนข้างน้อย

อย่างไรก็ตามทั้งสามกลุ่มมีการรับรู้เรื่องเสรีภาพก่อให้เกิดความเป็นกลาง ส่งเสริมจริยธรรม ก่อให้เกิดความสงบเรียบร้อย และสามารถจัดการความขัดแย้งได้ ในระดับค่อนข้างน้อย โดยเฉพาะ กลุ่มประชาชนรับรู้ในเรื่องเสรีภาพหนังสือพิมพ์ก่อให้เกิดความสงบเรียบร้อย รวมทั้งจัดการความขัดแย้งในระดับเชิงลบค่อนข้างน้อย หรือกล่าวได้ว่า กลุ่มประชาชนรับรู้ในเชิงเห็นด้วยเล็กน้อยว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์ก่อให้เกิดความวุ่นวายและส่งเสริมความขัดแย้ง เช่นเดียวกับกลุ่มนักการเมืองที่รับรู้ในเชิงเห็นด้วยเล็กน้อยว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์ส่งเสริมให้เกิดความขัดแย้งได้

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการรับรู้เกี่ยวกับเสรีภาพของบุคคลทั้ง 3 กลุ่ม ในแต่ละประเด็นพบว่าคุณค่าเฉลี่ยการรับรู้ที่อยู่ในระดับเชิงบวกปานกลาง ได้แก่ เสรีภาพหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งจำเป็น (1.92) เสรีภาพหนังสือพิมพ์ช่วยสะท้อนความคิดเห็นหลากหลาย (1.77) เสรีภาพหนังสือพิมพ์ส่งเสริมประชาธิปไตย (1.70) เสรีภาพหนังสือพิมพ์สามารถทำความจริงให้ปรากฏ (1.57) เสรีภาพหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งที่ดี (1.57) เสรีภาพหนังสือพิมพ์มีเพื่อประโยชน์ของประชาชน (1.31) เสรีภาพหนังสือพิมพ์ช่วยส่งเสริมการรักษาสิทธิมนุษยชน (1.26) เสรีภาพหนังสือพิมพ์เหมาะสมกับสังคมไทย (1.24) เสรีภาพหนังสือพิมพ์ช่วยส่งเสริมความเสมอภาค (1.11) และเสรีภาพหนังสือพิมพ์ช่วยทำให้นักหนังสือพิมพ์มีความรับผิดชอบ (1.03)

ส่วนประเด็นที่ทั้งสามกลุ่มมีค่าเฉลี่ยการรับรู้อยู่ในระดับเชิงบวกน้อย ได้แก่ เสรีภาพหนังสือพิมพ์ทำให้เกิดความยุติธรรม(.96) เสรีภาพหนังสือพิมพ์ช่วยส่งเสริมจริยธรรม(.34) เสรีภาพหนังสือพิมพ์ช่วยก่อให้เกิดความสงบเรียบร้อย(.27) และเสรีภาพหนังสือพิมพ์ก่อให้เกิดความเป็นกลาง(.27)

กลุ่มนักวิชาชีพ กลุ่มนักการเมืองและกลุ่มประชาชน ยังรับรู้ในระดับก้ำกึ่งระหว่างเชิงลบและเชิงบวกว่าเสรีภาพหนังสือพิมพ์ช่วยจัดการความขัดแย้งหรือส่งเสริมความขัดแย้ง (0.00)

สรุปได้ว่านักวิชาชีพมีการรับรู้เสรีภาพหนังสือพิมพ์ในประเด็นต่าง ๆ ในระดับเชิงบวกมากกว่ากลุ่มนักการเมืองและประชาชน ดังรายละเอียดในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของนักวิชาชีพ นักการเมือง และประชาชน

การรับรู้เกี่ยวกับ เสรีภาพหนังสือพิมพ์	นักวิชาชีพ (N = 80)		นักการเมือง (N=60)		ประชาชน (N=100)		รวม (N=240)	
	ค่าเฉลี่ย	SD	ค่าเฉลี่ย	SD	ค่าเฉลี่ย	SD	ค่าเฉลี่ย	SD
จำเป็น	2.35 (+มาก)	.97	1.47 (+กลาง)	1.29	1.86 (+กลาง)	1.12	1.92 (+กลาง)	1.16
สะท้อนความคิดเห็นหลากหลาย	2.19 (+มาก)	1.26	1.55 (+กลาง)	1.44	1.58 (+กลาง)	1.65	1.77 (+กลาง)	1.50
ส่งเสริมประชาธิปไตย	2.18 (+มาก)	1.06	1.28 (+กลาง)	1.30	1.57 (+กลาง)	1.34	1.70 (+กลาง)	1.29
ดี	2.06 (+มาก)	.92	1.28 (+กลาง)	1.39	1.36 (+กลาง)	1.27	1.57 (+กลาง)	1.24
ทำความจริงให้ปรากฏ	2.04 (+มาก)	1.08	1.23 (+กลาง)	1.32	1.39 (+กลาง)	1.52	1.57 (+กลาง)	1.37
มีเพื่อประโยชน์ของประชาชน	1.86 (+กลาง)	1.17	1.00 (+น้อย)	1.56	1.05 (+กลาง)	1.61	1.31 (+กลาง)	1.51
เหมาะสมกับสังคมไทย	1.69 (+กลาง)	1.09	.72 (+น้อย)	1.37	1.19 (+กลาง)	1.42	1.24 (+กลาง)	1.35
ส่งเสริมให้เกิดความเสมอภาค	1.60 (+กลาง)	1.19	.70 (+น้อย)	1.46	.97 (+น้อย)	1.38	1.11 (+กลาง)	1.38
ส่งเสริมการรักษาสิทธิมนุษยชน	1.59 (+กลาง)	1.32	1.33 (+กลาง)	1.34	.96 (+น้อย)	1.70	1.26 (+กลาง)	1.51
ทำให้เกิดความยุติธรรม	1.36 (+กลาง)	1.32	.57 (+น้อย)	1.57	.87 (+น้อย)	1.55	.96 (+น้อย)	1.51
ทำให้มีความรับผิดชอบ	1.36 (+กลาง)	1.32	.93 (+น้อย)	1.30	.83 (+น้อย)	1.49	1.03 (+กลาง)	1.40
ก่อให้เกิดความเป็นกลาง	.65 (+น้อย)	1.37	.02 (+น้อย)	1.49	.13 (+น้อย)	1.57	.27 (+น้อย)	1.50
ส่งเสริมจริยธรรม	.65 (+น้อย)	1.35	.35 (+น้อย)	1.67	.09 (+น้อย)	1.56	.34 (+น้อย)	1.54
ก่อให้เกิดความสงบเรียบร้อย	.56 (+น้อย)	1.33	.45 (+น้อย)	1.33	-.08 (-น้อย)	1.40	.27 (+น้อย)	1.39

การรับรู้เกี่ยวกับ เสรีภาพหนังสือพิมพ์	นักวิชาชีพ (N = 80)		นักการเมือง (N=60)		ประชาชน (N=100)		รวม (N=240)	
	ค่าเฉลี่ย	SD	ค่าเฉลี่ย	SD	ค่าเฉลี่ย	SD	ค่าเฉลี่ย	SD
จัดความขัดแย้ง	.24 (+น้อย)	1.42	-.12 (-น้อย)	1.62	-.12 (-น้อย)	1.42	0 (ก้ำกึ่ง)	1.47
รวม	1.34 (+กลาง)	0.77	0.76 (+น้อย)	1.09	0.81 (+น้อย)	0.95	.98 (+น้อย)	0.96

2.2 การรับรู้หลักการที่จำเป็นต้องมีควบคู่กับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของนักวิชาชีพ นักการเมือง และประชาชน

การวิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 18 หลักการ แบ่งการรับรู้ เป็น 5 ระดับ คือ จำเป็นมากที่สุด (5 คะแนน)-จำเป็นมาก (4 คะแนน)-จำเป็นปานกลาง(3 คะแนน)-จำเป็นน้อย (2 คะแนน) -ไม่จำเป็น (1 คะแนน)

2.2.1 การรับรู้หลักการที่จำเป็นต้องมีควบคู่กับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของนักวิชาชีพ

นักวิชาชีพมีการรับรู้ว่าเป็นต้องมีหลักการต่าง ๆ ควบคู่กับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ อยู่ในระดับจำเป็นมาก (4.03) โดยสามารถจำแนกระดับความจำเป็นต่อหลักการต่าง ๆ ดังนี้

นักวิชาชีพส่วนใหญ่รับรู้ว่าการมีความรับผิดชอบ(4.93) ความถูกต้องเที่ยงตรง(4.80) ความสำนึกต่อส่วนรวม(4.73) และการมีความเป็นกลาง(4.56)เป็นหลักการในระดับจำเป็นมากที่สุด ควบคู่กับเสรีภาพหนังสือพิมพ์

นักวิชาชีพรับรู้ว่าการมีความรับผิดชอบเป็นหลักการที่จำเป็นที่สุด ร้อยละ 92.5 และรับรู้ว่าความถูกต้องเที่ยงตรง เป็นหลักการที่จำเป็นที่สุด ร้อยละ 81.3 ขณะที่รับรู้ว่าความสำนึกต่อส่วนรวมเป็นหลักการที่จำเป็นที่สุด ร้อยละ 75.0 นอกจากนี้รับรู้ว่าความเป็นกลาง เป็นหลักการที่จำเป็นที่สุดเช่นกัน ร้อยละ 71.3

นอกจากนี้นักวิชาชีพยังรับรู้ว่ามีหลักการที่จำเป็นต้องมีควบคู่กับเสรีภาพหนังสือพิมพ์อย่างมาก ดังต่อไปนี้

นักวิชาชีพมีค่าเฉลี่ยการรับรู้ว่าการเคารพสิทธิส่วนบุคคลเป็นหลักการที่จำเป็นมาก (4.41) โดยร้อยละ 55.0 รับรู้ว่าหลักการดังกล่าวจำเป็นมากที่สุด เช่นเดียวกับความมีสาระประโยชน์จำเป็นมาก (4.40) โดยร้อยละ 52.5 รับรู้ว่าหลักการดังกล่าวอยู่ในระดับจำเป็นมากที่สุด นอกจากนี้ นักวิชาชีพยังรับรู้ว่าคุณสมบัติอิสระเสรีในการสืบเสาะค้นหาข้อเท็จจริงได้อย่างเสรีเป็นหลักการที่จำเป็นมาก (4.38) โดยร้อยละ 56.3 รับรู้ว่าหลักการดังกล่าวจำเป็นมากที่สุด

สำหรับเรื่องการเน้นข้อเท็จจริงมากกว่าความรู้สึกหรืออารมณ์เป็นหลักการที่จำเป็นมาก (4.30) โดยร้อยละ 50.0 รับรู้ว่าหลักการดังกล่าวจำเป็นมากที่สุด นอกจากนี้ ความหลากหลายทางความคิดเป็นหลักการที่นักวิชาชีพรับรู้ว่าเป็นมาก (4.26) โดยร้อยละ 48.8 รับรู้ว่าจำเป็นมาก และร้อยละ 38.8 รับรู้ว่าจำเป็นมากที่สุด ส่วนเรื่องการควบคุมตนเองทางวิชาชีพเป็นหลักการที่จำเป็นมาก (4.23) โดยร้อยละ 47.5 รับรู้ว่าหลักการดังกล่าวจำเป็นมากที่สุด และร้อยละ 31.3 รับรู้ว่าจำเป็นมาก

การรับฟังความต้องการของผู้อ่านเป็นหลักการที่นักวิชาชีพรับรู้ว่าเป็นมาก (4.16) โดยร้อยละ 45.0 รับรู้ว่าหลักการดังกล่าวจำเป็นมาก และร้อยละ 36.3 รับรู้ว่าจำเป็นมากที่สุด เช่นเดียวกับการคำนึงถึงผลกระทบต่อค่านิยม ประเพณี วัฒนธรรม ศีลธรรมอันดีของประชาชน นักวิชาชีพรับรู้ว่าเป็นมาก (4.10) โดยร้อยละ 40.0 รับรู้ว่าหลักการจำเป็นมากที่สุด และร้อยละ 35.0 รับรู้ว่าจำเป็นมาก

นอกจากนี้ ความสมดุลยังเป็นหลักการที่นักวิชาชีพรับรู้ว่าเป็นมาก (3.95) โดยร้อยละ 38.8 รับรู้ว่าจำเป็นมาก และร้อยละ 30.0 รับรู้ว่าจำเป็นมากที่สุด ขณะที่รับรู้ว่าการคำนึงถึงผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของประเทศเป็นหลักการที่จำเป็นมากเช่นกัน (3.93) โดยร้อยละ 33.8 รับรู้ว่าหลักการดังกล่าวจำเป็นมาก และร้อยละ 32.5 รับรู้ว่าจำเป็นมากที่สุด สำหรับการคำนึงถึงความมั่นคงของชาติ นั้น นักวิชาชีพรับรู้ว่าเป็นหลักการที่จำเป็นมาก (3.81) โดยร้อยละ 33.8 รับรู้ว่าจำเป็นมากที่สุด และร้อยละ 32.5 รับรู้ว่าจำเป็นปานกลาง

หลักการที่นักวิชาชีพรับรู้ว่าเป็นต้องมีควบคู่กับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ในระดับปานกลาง ได้แก่ การมีกฎหมายควบคุม เพื่อให้ใช้เสรีภาพในทางที่สร้างสรรค์ เป็นหลักการที่จำเป็นปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยการรับรู้=3.24 โดยร้อยละ 31.3 รับรู้ว่าหลักการดังกล่าวจำเป็นปานกลาง และร้อยละ 22.5 รับรู้ว่าจำเป็นมาก และการมีส่วนร่วมสนับสนุนนโยบายรัฐบาล เป็นหลักการที่นักวิชาชีพรับรู้ว่าเป็นปานกลาง ค่าเฉลี่ยการรับรู้=2.61 โดยร้อยละ 32.5 รับรู้ว่าหลักการดังกล่าวจำเป็นปานกลาง และร้อยละ 31.3 รับรู้ว่าจำเป็นน้อย

นอกจากนี้หลักการที่ว่าการเมืองของรัฐคอยควบคุม เป็นหลักการที่นักวิชาชีพรู้ว่าจำเป็นน้อย ค่าเฉลี่ยการรับรู้ = 1.71 โดยร้อยละ 53.8 รับรู้ว่าไม่จำเป็น และร้อยละ 28.8 รับรู้ว่าจำเป็นน้อย

นักวิชาชีพรู้ว่าหลักการที่จำเป็นต้องมีควบคู่กับการมีเสรีภาพหนังสือพิมพ์ในระดับจำเป็นมากที่สุดมี 4 หลักการคือ การมีความรับผิดชอบ ความถูกต้องเที่ยงตรง ความสำนึกต่อส่วนรวม และความเป็นกลาง ทั้งนี้นักวิชาชีพรู้ว่ามีหลักการที่อยู่ในระดับจำเป็นมาก 12 หลักการ และหลักการที่จำเป็นปานกลางมี 2 หลักการ คือ การมีกฎหมายควบคุม เพื่อให้ใช้เสรีภาพในทางที่สร้างสรรค์ กับการมีส่วนร่วมสนับสนุนนโยบายรัฐบาล ขณะที่รับรู้ว่าการเมืองของรัฐมาคอยควบคุมเป็นหลักการที่จำเป็นน้อย ดังรายละเอียดในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 การรับรู้หลักการที่จำเป็นต้องมีควบคู่กับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของนักวิชาชีพ (N=80)
จำแนกตามความถี่ คำร้อยละ และค่าเฉลี่ย

หลักการที่ควรมีควบคู่กับ เสรีภาพหนังสือพิมพ์	จำเป็น มากที่สุด	จำเป็น มาก	จำเป็น ปานกลาง	จำเป็น น้อย	ไม่ จำเป็น	ค่าเฉลี่ย
-มีความรับผิดชอบ	74 (92.5)	6 (7.5)	-	-	-	4.93 (มากที่สุด)
-มีความถูกต้องเที่ยงตรง	1 (1.3)	14 (17.5)	65 (81.3)	-	-	4.80 (มากที่สุด)
-มีความสำนึกต่อส่วนรวม	60 (75.0)	18 (22.5)	2 (2.5)	-	-	4.73 (มากที่สุด)
-มีความเป็นกลาง	51 (71.3)	15 (18.8)	6 (7.5)	-	2 (2.5)	4.56 (มากที่สุด)
-มีความเคารพสิทธิส่วนบุคคล	44 (55.0)	26 (32.5)	9 (11.3)	1 (1.3)	-	4.41 (มาก)
-มีสาระประโยชน์	42 (52.5)	28 (35.0)	10 (12.5)	-	-	4.40 (มาก)
-มีอิสระในการสืบเสาะค้นหาข้อ เท็จจริงได้อย่างเสรี	45 (56.3)	22 (27.5)	11 (13.8)	2 (2.5)	-	4.38 (มาก)
-เน้นข้อเท็จจริงมากกว่าความรู้สึก หรืออารมณ์	40 (50.0)	30 (37.5)	7 (8.8)	-	3 (3.8)	4.30 (มาก)
-มีความหลากหลายทางความคิด	31 (38.8)	39 (48.8)	10 (12.5)	-	-	4.26 (มาก)
-มีการควบคุมกันเองของทางวิชา ชีพ	38 (47.5)	25 (31.3)	14 (17.5)	3 (3.8)	-	4.23 (มาก)
-มีการรับฟังความต้องการของ ผู้อ่าน	29 (36.3)	36 (45.0)	14 (17.5)	1 (1.3)	-	4.16 (มาก)
-มีการคำนึงถึงผลกระทบต่อค่านิยม ประเพณี วัฒนธรรม ศิล กรรม อันดีของประชาชน	32 (40.0)	28 (35.0)	16 (20.0)	4 (5.0)	-	4.10 (มาก)
-มีความสมดุล	24 (30.0)	31 (38.8)	23 (28.8)	1 (1.3)	1 (1.3)	3.95 (มาก)
-มีการคำนึงถึงผลกระทบต่อความ สงบเรียบร้อยของประเทศ	26 (32.5)	27 (33.8)	23 (28.8)	3 (3.8)	1 (1.3)	3.93 (มาก)

ตารางที่ 7 (ต่อ) การรับรู้หลักการที่จำเป็นต้องมีควบคู่กับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของนักวิชาชีพ (N=80) จำแนกตามความถี่ คำร้อยละ และค่าเฉลี่ย

หลักการที่ต้องมีควบคู่กับเสรีภาพหนังสือพิมพ์	จำเป็นมากที่สุด	จำเป็นมาก	จำเป็นปานกลาง	จำเป็นน้อย	ไม่จำเป็น	ค่าเฉลี่ย
-มีการคำนึงถึงผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ	27 (33.8)	21 (26.3)	26 (32.5)	2 (2.5)	4 (5.0)	3.81 (มาก)
-มีกฎหมายควบคุม เพื่อให้ใช้เสรีภาพในทางที่สร้างสรรค์	15 (18.8)	18 (22.5)	25 (31.3)	15 (18.8)	7 (8.8)	3.24 (กลาง)
-มีส่วนสนับสนุนนโยบายรัฐบาล	4 (5.0)	12 (15.0)	26 (32.5)	25 (31.3)	13 (16.3)	2.61 (กลาง)
-เมืองครของรัฐคอยควบคุม	2 (2.5)	2 (2.5)	10 (12.5)	23 (28.8)	43 (53.8)	1.71 (น้อย)
รวม	585 (41.06)	398 (27.66)	297 (20.64)	80 (5.58)	74 (5.16)	4.03 (มาก)

2.2.2 การรับรู้หลักการที่จำเป็นต้องมีควบคู่กับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของนักการเมือง

นักการเมืองมีการรับรู้จำเป็นต้องมีหลักการต่าง ๆ ควบคู่กับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ อยู่ในระดับจำเป็นมาก (4.35) โดยสามารถจำแนกระดับความจำเป็นต่อหลักการต่าง ๆ ดังนี้

นักการเมืองส่วนใหญ่รับรู้ถึงความถูกต้องเที่ยงตรง(4.90) ความสำนึกต่อส่วนรวม(4.87) การมีความรับผิดชอบ(4.85) ความเป็นกลาง(4.82) การเคารพสิทธิส่วนบุคคล(4.72) การเน้นข้อเท็จจริงมากกว่าความรู้สึกหรืออารมณ์(4.70) และมีสาระประโยชน์ (4.53) เป็นหลักการในระดับจำเป็นมากที่สุดควบคู่กับเสรีภาพหนังสือพิมพ์

นักการเมืองร้อยละ 91.7 รับรู้ถึงความถูกต้องเที่ยงตรง เป็นหลักการที่จำเป็นที่สุด ขณะที่ร้อยละ 86.7 รับรู้ถึงความสำนึกต่อส่วนรวมและการมีความรับผิดชอบจำเป็นที่สุด ส่วนความเป็นกลาง มีนักวิชาชีพร้อยละ 83.3 รับรู้จำเป็นที่สุด และร้อยละ 76.7 รับรู้ว่าการเคารพสิทธิส่วนบุคคล จำเป็นที่สุด สำหรับการเน้นข้อเท็จจริงมากกว่าความรู้สึกหรืออารมณ์ นักวิชาชีพร้อยละ 73.3 รับรู้จำเป็นที่สุด และร้อยละ 55.0 รับรู้ว่าการมีสาระประโยชน์จำเป็นมากที่สุด

นอกจากนี้ นักการเมืองยังรับรู้ว่ามีหลักการที่อยู่ในระดับจำเป็นมาก ควบคู่กับเสรีภาพ หนังสือพิมพ์ ดังต่อไปนี้

นักการเมืองมีค่าเฉลี่ยการรับรู้ว่าการควบคุมตนเองทางวิชาชีพเป็นหลักการที่จำเป็นมาก (4.45) โดยร้อยละ 58.3 รับรู้ว่าการดังกล่าวจำเป็นที่สุด ส่วนความมีอิสระเสรีในการสืบเสาะ ค้นหาข้อเท็จจริงได้อย่างเสรีเป็นหลักการที่จำเป็นมาก (4.45) โดยร้อยละ 51.7 รับรู้ว่าเป็นที่จำเป็นที่สุด สำหรับการคำนึงถึงผลกระทบต่อค่านิยม ประเพณี วัฒนธรรม ศีลธรรมอันดีของประชาชนเป็น หลักการที่อยู่ในระดับจำเป็นมาก (4.45) โดยร้อยละ 50.0 รับรู้ว่าการดังกล่าวจำเป็นที่สุด และ ร้อยละ 45.0 รับรู้ว่าเป็นหลักการที่จำเป็นมาก

ส่วนความหลากหลายทางความคิดเป็นหลักการที่อยู่ในระดับจำเป็นมาก (4.40) โดยร้อยละ 53.3 รับรู้ว่าเป็นที่จำเป็นที่สุด และนักการเมืองยังรับรู้ว่าการคำนึงถึงผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อย ของประเทศเป็นหลักการที่อยู่ในระดับจำเป็นมาก (4.35) โดยร้อยละ 48.3 รับรู้ว่าเป็นมากที่สุด และอีกร้อยละ 41.7 รับรู้ว่าเป็นมาก สำหรับความสมดุลเป็นหลักการที่จำเป็นมาก (4.25) โดย ร้อยละ 43.3 รับรู้ว่าเป็นมากที่สุด และอีกร้อยละ 38.3 รับรู้ว่าเป็นมาก

หลักการเกี่ยวกับการคำนึงถึงความมั่นคงของชาตินั้น นักการเมืองรับรู้ว่าเป็นมาก (4.25) โดยร้อยละ 45.0 รับรู้ว่าเป็นมาก และร้อยละ 41.7 รับรู้ว่าเป็นมากที่สุด ส่วนการรับฟังความ ต้องการของผู้อานเป็นหลักการที่จำเป็นมาก (4.17) โดยร้อยละ 51.7 รับรู้ว่าเป็นมาก ขณะเดียวกันการมีกฎหมายควบคุม เพื่อให้ใสเสรีภาพในทางที่สร้างสรรค์เป็นหลักการที่จำเป็นมาก (3.70) โดยร้อยละ 38.3 รับรู้ว่าเป็นมาก และร้อยละ 28.3 รับรู้ว่าเป็นหลักการที่จำเป็นที่สุด

สำหรับหลักการที่นักการเมืองรับรู้ว่าเป็นต้องมีควบคู่กับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ในระดับ ปานกลาง ได้แก่ การมีส่วนร่วมสนับสนุนนโยบายค่าเฉลี่ยการรับรู้=2.97 โดยร้อยละ 63.3 รับรู้ว่าการดังกล่าวจำเป็นปานกลาง และการมีองค์กรของรัฐคอยควบคุม เป็นหลักการที่นักการเมืองรับรู้ ว่าจำเป็นปานกลางเช่นกัน ค่าเฉลี่ยการรับรู้ = 2.55 ร้อยละ 33.3 รับรู้ว่าเป็นปานกลาง และร้อยละ 28.3 รับรู้ว่าจะไม่จำเป็น

นักการเมืองรับรู้ว่าการที่จำเป็นต้องมีควบคู่กับการมีเสรีภาพหนังสือพิมพ์ในระดับจำเป็นมากที่สุดมี 7 หลักการคือ ความถูกต้องเที่ยงตรง ความสำนึกต่อส่วนรวม การมีความรับผิดชอบ ความเป็นกลาง การเคารพสิทธิส่วนบุคคล การเน้นข้อเท็จจริงมากกว่าความรู้สึกหรืออารมณ์ และความมีสาระประโยชน์ นอกจากนี้ยังรับรู้ว่ามีหลักการที่จำเป็นมาก 9 หลักการ และหลักการที่

จำเป็นปานกลางมี 2 หลักการ คือการมีส่วนร่วมสนับสนุนนโยบายรัฐบาล และการมีองค์กรของรัฐมา
คอยควบคุม ดังรายละเอียดในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 การรับรู้หลักการที่จำเป็นต้องมีควบคู่กับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของนักการเมือง (N=60)
จำแนกเป็นความถี่ ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย

หลักการที่ต้องมีควบคู่กับ เสรีภาพหนังสือพิมพ์	จำเป็น มากที่สุด	จำเป็น มาก	จำเป็น ปานกลาง	จำเป็น น้อย	ไม่ จำเป็น	ค่าเฉลี่ย
-มีความถูกต้องเที่ยงตรง	55 (91.7)	4 (6.7)	1 (1.7)	-	-	4.90 (มากที่สุด)
-มีความสำนึกต่อส่วนรวม	52 (86.7)	8 (13.3)	-	-	-	4.87 (มากที่สุด)
-มีความรับผิดชอบ	52 (86.7)	7 (11.7)	1 (1.7)	-	-	4.85 (มากที่สุด)
-มีความเป็นกลาง	50 (83.3)	9 (15.0)	1 (1.7)	-	-	4.82 (มากที่สุด)
-มีความเคารพสิทธิส่วนบุคคล	46 (76.7)	13 (21.7)	1 (1.7)	-	-	4.75 (มากที่สุด)
-เน้นข้อเท็จจริงมากกว่าความรู้สึก หรืออารมณ์	44 (73.3)	14 (23.3)	2 (3.3)	-	-	4.70 (มากที่สุด)
-มีสาระประโยชน์	33 (55.0)	26 (43.3)	1 (1.7)	-	-	4.53 (มากที่สุด)
-มีการควบคุมกันเองของทาง วิชาชีพ	35 (58.3)	17 (28.3)	8 (13.3)	-	-	4.45 (มาก)
-มีอิสระในการสืบเสาะค้นหา ข้อเท็จจริงได้อย่างเสรี	31 (51.7)	25 (41.7)	4 (6.7)	-	-	4.45 (มาก)
-มีการคำนึงถึงผลกระทบต่อ ค่านิยม ประเพณี วัฒนธรรม ศีลธรรมอันดีของประชาชน	30 (50.0)	27 (45.0)	3 (5.0)	-	-	4.45 (มาก)
-มีความหลากหลายทางความคิด	32 (53.3)	20 (33.3)	8 (13.3)	-	-	4.40 (มาก)
-มีการคำนึงถึงผลกระทบต่อความ สงบเรียบร้อยของประเทศ	29 (48.3)	25 (41.7)	5 (8.3)	-	1 (1.7)	4.35 (มาก)

ตารางที่ 8 (ต่อ)การรับรู้หลักการที่จำเป็นต้องมีควบคู่กับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของนักการเมือง (N=60) จำแนกเป็นความถี่ ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย

หลักการที่ต้องมีควบคู่กับเสรีภาพหนังสือพิมพ์	จำเป็นมากที่สุด	จำเป็นมาก	จำเป็นปานกลาง	จำเป็นน้อย	ไม่จำเป็น	ค่าเฉลี่ย
-มีความสมดุล	26 (43.3)	23 (38.3)	11 (18.3)	-	-	4.25 (มาก)
-มีการคำนึงถึงผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ	25 (41.7)	27 (45.0)	7 (11.7)	-	1 (1.7)	4.25 (มาก)
-มีการรับฟังความต้องการของผู้อ่าน	20 (33.3)	31 (51.7)	8 (13.3)	1 (1.7)	-	4.17 (มาก)
-มีกฎหมายควบคุม เพื่อให้เสรีภาพในทางที่สร้างสรรค์	17 (28.3)	23 (38.3)	8 (13.3)	9 (15.0)	3 (5.0)	3.70 (มาก)
-มีส่วนสนับสนุนนโยบายรัฐบาล	5 (8.3)	6 (10.0)	38 (63.3)	4 (6.7)	7 (11.7)	2.97 (กลาง)
-มีองค์กรของรัฐคอยควบคุม	6 (10.0)	6 (10.0)	20 (33.3)	11 (18.3)	17 (28.3)	2.55 (กลาง)
รวม	588 (54.44)	311 (28.79)	127 (11.75)	25 (2.32)	29 (2.69)	4.35 (มาก)

2.2.3 การรับรู้หลักการที่จำเป็นต้องมีควบคู่กับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของประชาชน

ประชาชนมีการรับรู้ว่าเป็นต้องมีหลักการต่าง ๆ ควบคู่กับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ อยู่ในระดับจำเป็นมาก (4.15) โดยสามารถจำแนกระดับความจำเป็นต่อหลักการต่าง ๆ ดังนี้

ประชาชนส่วนใหญ่รับรู้ว่าการมีความรับผิดชอบ(4.81) ความถูกต้องเที่ยงตรง(4.72) ความสำนึกต่อส่วนรวม(4.70) ความเป็นกลาง(4.63) จำเป็นที่สุด โดยร้อยละ 83.0 รับรู้ว่าการมีความรับผิดชอบจำเป็นที่สุด และร้อยละ 78.0 รับรู้ว่าการถูกต้องเที่ยงตรง จำเป็นที่สุด ส่วนความสำนึกต่อส่วนรวม มีประชาชนร้อยละ 73.0 รับรู้ว่าเป็นที่สุด และร้อยละ 74.0 รับรู้ว่าเป็นกลาง จำเป็นที่สุด

นอกจากนี้ประชาชนยังรับรู้ว่ามีหลักการที่อยู่ในระดับจำเป็นมาก ควบคู่กับเสรีภาพ หนังสือพิมพ์ ดังต่อไปนี้

การเคารพสิทธิส่วนบุคคล เป็นหลักการที่จำเป็นมาก (4.49) โดยร้อยละ 61.0 รับรู้ว่าเป็นมากที่สุด ส่วนความมีสาระประโยชน์ เป็นหลักการที่จำเป็นมาก (4.43) เช่นเดียวกับความหลากหลายทางความคิด เป็นหลักการที่จำเป็นมาก (4.42) โดยร้อยละ 50.0 รับรู้ทั้ง 2 หลักการข้างต้นจำเป็นมากที่สุด สำหรับการเน้นขอเท็จจริงมากกว่าความรู้สึกหรืออารมณ์ เป็นหลักการที่จำเป็นมาก (4.42) โดยร้อยละ 55.0 รับรู้ว่าเป็นมากที่สุด

การคำนึงถึงผลกระทบต่อค่านิยม ประเพณี วัฒนธรรม ศีลธรรมอันดีของประชาชนเป็นหลักการที่ประชาชนรับรู้จำเป็นมาก (4.31) โดยร้อยละ 44.0 รับรู้หลักการดังกล่าวจำเป็นมากที่สุด และร้อยละ 43.0 รับรู้จำเป็นมาก ส่วนการคำนึงถึงผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของประเทศเป็นหลักการที่จำเป็นมาก (4.31) โดยร้อยละ 47.0 รับรู้จำเป็นมากที่สุด และร้อยละ 37.0 รับรู้จำเป็นมาก สำหรับหลักการเกี่ยวกับการคำนึงถึงความมั่นคงของชาติเป็นหลักการที่จำเป็นมาก (4.28) โดยร้อยละ 46.0 รับรู้จำเป็นมากที่สุด และร้อยละ 40.0 รับรู้จำเป็นมาก

สำหรับการควบคุมตนเองทางวิชาชีพเป็นหลักการที่จำเป็นมาก (4.12) โดยร้อยละ 48.0 รับรู้จำเป็นมากที่สุด ส่วนความมีอิสระเสรีในการสืบเสาะคนหาขอเท็จจริงได้อย่างเสรีเป็นหลักการที่จำเป็นมาก (4.11) โดยร้อยละ 43.0 รับรู้หลักการดังกล่าวจำเป็นมาก ขณะเดียวกันความสมดุลเป็นหลักการที่จำเป็นมากเช่นกัน (3.95) โดยร้อยละ 35.0 รับรู้จำเป็นมาก นอกจากนี้ประชาชนมีค่าเฉลี่ยการรับรู้เกี่ยวกับการรับฟังความต้องการของผู้อ่านว่าจำเป็นมาก (3.84) โดยร้อยละ 46.0 รับรู้ว่าเป็นหลักการที่จำเป็นมาก ส่วนการมีกฎหมายควบคุม เพื่อให้ใช้เสรีภาพในทางที่สร้างสรรค์เป็นหลักการที่จำเป็นมาก (3.84) โดยร้อยละ 33.0 รับรู้ว่าเป็นมากที่สุด และร้อยละ 31.0 รับรู้จำเป็นมาก

หลักการที่ประชาชนรับรู้จำเป็นต้องมีควบคู่กับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ในระดับปานกลาง ได้แก่ การมีส่วนร่วมสนับสนุนนโยบายรัฐบาล ค่าเฉลี่ยการรับรู้=2.90 โดยร้อยละ 41 รับรู้หลักการดังกล่าวอยู่ในระดับจำเป็นปานกลาง

ขณะที่การเมืองการของรัฐคอยควบคุม เป็นหลักการที่ประชาชนรับรู้จำเป็นน้อย ค่าเฉลี่ยการรับรู้ = 2.39 ประชาชนร้อยละ 30.0 รับรู้จำเป็นน้อย และร้อยละ 29.0 รับรู้จำเป็นปานกลาง

ประชาชนรับรู้ว่าการที่จำเป็นต้องมีควบคู่กับการมีเสรีภาพหนังสือพิมพ์ในระดับจำเป็นมากที่สุดมี 4 หลักการคือ การมีความรับผิดชอบ ความถูกต้องเที่ยงตรง ความสำนึกต่อส่วนรวม และ ความเป็นกลาง นอกจากนี้ยังรับรู้ว่ามีหลักการที่อยู่ในระดับจำเป็นมาก 12 หลักการ และหลักการที่จำเป็นปานกลางคือการมีส่วนร่วมสนับสนุนนโยบายรัฐบาล ส่วนหลักการที่มีความจำเป็นน้อยคือการมีองค์กรของรัฐมาคอยควบคุม ดังรายละเอียดในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 การรับรู้หลักการที่จำเป็นต่อมีความรู้กับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของประชาชน (N=100)
จำแนกเป็นความถี่ ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย

หลักการที่ต้องมีความรู้กับ เสรีภาพหนังสือพิมพ์	จำเป็น มากที่สุด	จำเป็น มาก	จำเป็น ปานกลาง	จำเป็น น้อย	ไม่ จำเป็น	ค่าเฉลี่ย
-มีความรับผิดชอบ	83 (83.0)	15 (15.0)	2 (2.0)	-	-	4.81 (มากที่สุด)
-มีความถูกต้องเที่ยงตรง	78 (78.0)	16 (16.0)	6 (6.0)	-	-	4.72 (มากที่สุด)
-มีความสำนึกต่อส่วนรวม	73 (73.0)	24 (24.0)	3 (3.0)	-	-	4.70 (มากที่สุด)
-มีความเป็นกลาง	74 (74.0)	16 (16.0)	9 (9.0)	1 (1.0)	-	4.63 (มากที่สุด)
-มีความเคารพสิทธิส่วนบุคคล	61 (61.0)	27 (27.0)	12 (12.0)	-	-	4.49 (มาก)
-มีสาระประโยชน์	50 (50.0)	44 (44.0)	5 (5.0)	1 (1.0)	-	4.43 (มาก)
-มีความหลากหลายทางความคิด	50 (50.0)	43 (43.0)	6 (6.0)	1 (1.0)	-	4.42 (มาก)
-เน้นข้อเท็จจริงมากกว่าความรู้สึก หรืออารมณ์	55 (55.0)	34 (34.0)	9 (9.0)	2 (2.0)	-	4.42 (มาก)
-มีการคำนึงถึงผลกระทบต่อ ค่านิยม ประเพณี วัฒนธรรม ศีลธรรมอันดีของประชาชน	44 (44.0)	43 (43.0)	13 (13.0)	-	-	4.31 (มาก)
-มีการคำนึงถึงผลกระทบต่อ ความสงบเรียบร้อยของประเทศ	47 (47.0)	37 (37.0)	16 (16.0)	-	-	4.31 (มาก)
-มีการคำนึงถึงผลกระทบต่อ ความมั่นคงของชาติ	46 (46.0)	40 (40.0)	11 (11.0)	2 (2.0)	1 (1.0)	4.28 (มาก)
-มีการควบคุมกันเองของทาง วิชาชีพ	48 (48.0)	26 (26.0)	19 (19.0)	4 (4.0)	3 (3.0)	4.12 (มาก)
-มีอิสระในการสืบเสาะค้นหา ข้อเท็จจริงได้อย่างเสรี	36 (36.0)	43 (43.0)	17 (17.0)	4 (4.0)	-	4.11 (มาก)
-มีความสมดุล	31 (31.0)	35 (35.0)	32 (32.0)	2 (2.0)	-	3.95 (มาก)

ตารางที่ 9 (ต่อ)การรับรู้หลักการที่จำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของประชาชน (N=100) จำแนกเป็นความถี่ ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย

หลักการที่ต้องมีความรู้เกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์	จำเป็นมากที่สุด	จำเป็นมาก	จำเป็นปานกลาง	จำเป็นน้อย	ไม่จำเป็น	ค่าเฉลี่ย
-มีการรับฟังความต้องการของผู้อ่าน	24 (24.0)	46 (46.0)	22 (22.0)	6 (6.0)	2 (2.0)	3.84 (มาก)
-มีกฎหมายควบคุม เพื่อให้เสรีภาพในทางที่สร้างสรรค์	33 (33.0)	31 (31.0)	26 (26.0)	7 (7.0)	3 (3.0)	3.84 (มาก)
-มีส่วนร่วมสนับสนุนนโยบายรัฐบาล	10 (10.0)	16 (16.0)	41 (41.0)	20 (20.0)	13 (13.0)	2.90 (กลาง)
-เมืองครของรัฐคอยควบคุม	8 (8.0)	8 (8.0)	29 (29.0)	25 (25.0)	30 (30.0)	2.39 (น้อย)
รวม	851 (47.28)	529 (29.39)	278 (15.44)	75 (4.16)	52 (2.89)	4.15 (มาก)

2.2.4 เปรียบเทียบการรับรู้หลักการที่จำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของนักวิชาชีพ นักการเมือง และประชาชน

ทั้งนักวิชาชีพ นักการเมืองและประชาชน มีค่าเฉลี่ยการรับรู้ว่ามีหลักการต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องควบคุมกับการมีเสรีภาพหนังสือพิมพ์ในระดับมาก (4.18) โดยทั้งสามกลุ่มต่างมีค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มในระดับจำเป็นมากเช่นกัน โดยนักการเมืองมีค่าเฉลี่ยการรับรู้ 4.35 รองลงมาคือ ประชาชนมีค่าเฉลี่ยการรับรู้ 4.15 และนักวิชาชีพมีค่าเฉลี่ยการรับรู้ 4.03

หลักการที่ทั้งสามกลุ่มรับรู้ว่าเป็นมากที่สุดเหมือนกันได้แก่ ความรับผิดชอบ โดยทั้งสามกลุ่มมีค่าเฉลี่ยการรับรู้ใกล้เคียงกัน นักวิชาชีพมีค่าเฉลี่ย = 4.93 นักการเมือง = 4.85 และประชาชน = 4.81 หลักการเกี่ยวกับความถูกต้องเที่ยงตรง ทั้งสามกลุ่มมีค่าเฉลี่ยการรับรู้ไม่ต่างกันมากนัก โดยนักการเมืองมีค่าเฉลี่ย = 4.90 นักวิชาชีพ = 4.80 และประชาชน = 4.72 หลักการเกี่ยวกับความเป็นกลาง นักการเมืองมีค่าเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มอื่น = 4.82 รองลงมาคือประชาชน = 4.63 และนักวิชาชีพ = 4.56 และหลักการเกี่ยวกับความสำนึกต่อส่วนรวม นักการเมืองมีค่าเฉลี่ย = 4.87 ส่วนนักวิชาชีพและประชาชนมีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน = 4.73 และ 4.70 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามมีหลักการที่นักการเมืองรับรู้ว่าเป็นมากที่สุด แต่นักวิชาชีพและประชาชนรับรู้ว่าเป็นมากที่สุด ได้แก่ ความมีสาระประโยชน์ นักการเมืองมีค่าเฉลี่ยการรับรู้ = 4.53 ส่วนประชาชนมีค่าเฉลี่ย=4.43 และนักวิชาชีพ =4.40 และหลักการเกี่ยวกับการเคารพสิทธิส่วนบุคคล นักการเมืองมีค่าเฉลี่ยมากกว่าอีก 2 กลุ่มอย่างชัดเจน โดยนักการเมืองมีค่าเฉลี่ย = 4.75 ขณะที่อีกสองกลุ่มมีค่าเฉลี่ยการรับรู้ใกล้เคียงกันประชาชนมีค่าเฉลี่ย = 4.49 และนักวิชาชีพ = 4.41 เช่นเดียวกับการเน้นข้อเท็จจริงมากกว่าความรู้สึกหรืออารมณ์ นักการเมืองมีค่าเฉลี่ย = 4.70 ขณะที่ประชาชนมีค่าเฉลี่ยการรับรู้ = 4.42 ใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยการรับรู้ของนักวิชาชีพ= 4.30

สำหรับหลักการที่ทั้งสามกลุ่มรับรู้ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ความหลากหลายทางความคิด ซึ่งนักการเมืองและประชาชนมีค่าเฉลี่ยการรับรู้ใกล้เคียงกันและมากกว่ากลุ่มนักวิชาชีพ โดยประชาชนมีค่าเฉลี่ย = 4.42 นักการเมืองมีค่าเฉลี่ย =4.40 ส่วนนักวิชาชีพมีค่าเฉลี่ย = 4.26 หลักการเกี่ยวกับความสมดุล นักการเมืองมีค่าเฉลี่ย 4.25 มากกว่าประชาชนและนักวิชาชีพ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 3.95

นอกจากนี้ทั้งสามกลุ่มยังรับรู้ว่าการรับฟังความต้องการของผู้อื่นมากที่สุด โดยนักการเมืองและนักวิชาชีพมีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน คือ 4.17 และ 4.16 ตามลำดับ มีข้อน่าสังเกตว่าประชาชนซึ่งถือว่าเป็นผู้อ่านกลับมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า คือ 3.84 และการควบคุมตนเองทางวิชาชีพ พบว่า นักการเมืองกลับมีค่าเฉลี่ย = 4.45 มากกว่านักวิชาชีพซึ่งมีค่าเฉลี่ย = 4.23 และประชาชนมีค่าเฉลี่ย = 4.12 เช่นเดียวกับการมีอิสระในการสืบเสาะค้นหาข้อเท็จจริงได้อย่างเสรีมีการรับรู้ว่าเป็นมากที่สุด นักการเมืองมีค่าเฉลี่ย = 4.45 มากกว่า นักวิชาชีพ ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 4.38 และประชาชน 4.11

นอกจากนี้การคำนึงถึงผลกระทบต่อค่านิยม ประเพณี วัฒนธรรม ศีลธรรมอันดีของประชาชนยังได้รับการรับรู้จากทั้งสามกลุ่มว่ามากที่สุด นักการเมืองมีค่าเฉลี่ย = 4.45 รองลงมาคือประชาชนมีค่าเฉลี่ย 4.31 และนักวิชาชีพมีค่าเฉลี่ย 4.10 เช่นเดียวกับการคำนึงถึงผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของประเทศ นักการเมืองมีค่าเฉลี่ย =4.35 ประชาชนมีค่าเฉลี่ย 4.31 มากกว่านักวิชาชีพซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.93

การคำนึงถึงผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติเป็นหลักการที่ได้รับการรับรู้ว่าเป็นมากที่สุด ประชาชนมีค่าเฉลี่ย 4.28 ใกล้เคียงกับนักการเมืองมีค่าเฉลี่ย 4.25 ส่วนนักวิชาชีพมีค่าเฉลี่ย 3.81 นอกจากนี้ยังพบว่า ประชาชนและนักการเมืองมีค่าเฉลี่ยการรับรู้ว่าการมีกฎหมายควบคุม เพื่อให้ใช้เสรีภาพในทางที่สร้างสรรค์ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยประชาชน มีค่าเฉลี่ย 3.84 นักการเมืองมีค่าเฉลี่ย 3.70 ขณะที่นักวิชาชีพรับรู้ว่าเป็นปานกลาง มีค่าเฉลี่ย = 3.24

ส่วนการมีส่วนร่วมสนับสนุนนโยบายรัฐบาลนั้น ทั้งสามกลุ่มมีค่าเฉลี่ยจัดอยู่ในระดับจำเป็นปานกลางเช่นกัน แต่นักการเมืองรับรู้มากที่สุดคือมีค่าเฉลี่ย = 2.97 รองลงมาคือประชาชนมีค่าเฉลี่ย 2.90 ขณะที่นักวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ย 2.61

นอกจากนี้การเมืองของรัฐคอยควบคุมนั้น นักการเมืองมีการรับรู้ว่าเป็นปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.55 แต่ประชาชนและนักวิชาชีพรับรู้ว่าเป็นน้อย โดยประชาชนมีค่าเฉลี่ย 2.39 และนักวิชาชีพมีค่าเฉลี่ย 1.71 เท่านั้น

เมื่อพิจารณาภาพรวมการรับรู้ของนักวิชาชีพ นักการเมืองและประชาชน ถึงความจำเป็นของหลักการต่าง ๆ ที่ต้องมีควบคู่กับเสรีภาพหนังสือพิมพ์พบว่า หลักการที่มีค่าเฉลี่ยการรับรู้ของทั้งสามกลุ่มในระดับที่จำเป็นมากที่สุด ได้แก่ ความรับผิดชอบ (4.86) ความถูกต้องเที่ยงตรง (4.79) ความสำนึกต่อส่วนรวม (4.75) ความเป็นกลาง (4.65) และการเคารพสิทธิส่วนบุคคล (4.53)

หลักการที่มีค่าเฉลี่ยการรับรู้ของทั้งสามกลุ่มว่าจำเป็นต้องมีควบคู่กับเสรีภาพหนังสือพิมพ์อย่างมาก ได้แก่ การเน้นข้อเท็จจริงมากกว่าความรู้สึกหรืออารมณ์ (4.45) ความมีสาระประโยชน์ (4.44) มีความหลากหลายทางความคิด (4.36) ความมีอิสระในการสืบเสาะค้นหาข้อเท็จจริงได้อย่างเสรี (4.28) มีการคำนึงถึงผลกระทบต่อค่านิยม ประเพณี วัฒนธรรม ศีลธรรมอันดีของประชาชน (4.27) มีการควบคุมตนเองทางวิชาชีพ (4.24) มีการคำนึงถึงผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของประเทศ (4.19) มีการคำนึงถึงผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ (4.12) มีการรับฟังความต้องการของผู้อ่าน (4.03) มีความสมดุล (4.02) และมีกฎหมายควบคุมเพื่อให้ใช้เสรีภาพในทางที่สร้างสรรค์ (3.60)

ส่วนหลักการที่บุคคลทั้งสามกลุ่มมีค่าเฉลี่ยการรับรู้โดยรวมว่าเป็นปานกลาง คือ การมีส่วนร่วมสนับสนุนนโยบายของรัฐบาล (2.82) ขณะที่การให้องค์กรของรัฐคอยควบคุม เป็นหลักการที่มีค่าเฉลี่ยการรับรู้โดยรวมของทั้งสามกลุ่มในระดับจำเป็นน้อย (2.20) ดังรายละเอียดในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบการรับรู้หลักการที่จำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของ นักวิชา
ชีพ นักการเมือง และประชาชน (N= 240)

การรับรู้หลักการ ที่ควบคู่กับ เสรีภาพหนังสือพิมพ์	นักวิชาชีพ (N=80)		นักการเมือง (N=60)		ประชาชน (N=100)		รวม (N=240)	
	ค่าเฉลี่ย	SD	ค่าเฉลี่ย	SD	ค่าเฉลี่ย	SD	ค่าเฉลี่ย	SD
1.มีความรับผิดชอบ	4.93 (มากที่สุด)	.27	4.85 (มากที่สุด)	.40	4.81 (มากที่สุด)	.44	4.86 (มากที่สุด)	.38
2.มีความถูกต้อง เที่ยงตรง	4.80 (มากที่สุด)	.43	4.90 (มากที่สุด)	.35	4.72 (มากที่สุด)	.57	4.79 (มากที่สุด)	.48
3.มีความสำนึกต่อ ส่วนรวม	4.73 (มากที่สุด)	.50	4.87 (มากที่สุด)	.34	4.70 (มากที่สุด)	.52	4.75 (มากที่สุด)	.48
4.มีความเป็นกลาง	4.56 (มากที่สุด)	.84	4.82 (มากที่สุด)	.43	4.63 (มากที่สุด)	.69	4.65 (มากที่สุด)	.70
5.มีความเคารพ สิทธิส่วนบุคคล	4.41 (มาก)	.74	4.75 (มากที่สุด)	.47	4.49 (มาก)	.70	4.53 (มากที่สุด)	.68
6.มีสาระประโยชน์	4.40 (มาก)	.70	4.53 (มากที่สุด)	.54	4.43 (มาก)	.64	4.44 (มาก)	.64
7.มีอิสระในการสืบ เสาะคนหาข้อเท็จจริง ได้อย่างเสรี	4.38 (มาก)	.82	4.45 (มาก)	.62	4.11 (มาก)	.83	4.28 (มาก)	.79
8.เน้นข้อเท็จจริงมาก กว่าความรู้สึกหรือ อารมณ์	4.30 (มาก)	.92	4.70 (มากที่สุด)	.53	4.42 (มาก)	.74	4.45 (มาก)	.77
9.มีความหลากหลาย ทางความคิด	4.26 (มาก)	.67	4.40 (มาก)	.72	4.42 (มาก)	.65	4.36 (มาก)	.68
10.มีการควบคุมตนเอง ของทางวิชาชีพ	4.23 (มาก)	.87	4.45 (มาก)	.72	4.12 (มาก)	1.05	4.24 (มาก)	.92
11.มีการรับฟังความ ต้องการของผู้อ่าน	4.16 (มาก)	.75	4.17 (มาก)	.72	3.84 (มาก)	.93	4.03 (มาก)	.83
12.มีการคำนึงถึงผล กระทบต่อค่านิยม ประเพณี วัฒนธรรม ศีลธรรมอันดีของ ประชาชน	4.10 (มาก)	.89	4.45 (มาก)	.59	4.31 (มาก)	.69	4.27 (มาก)	.75

ตารางที่ 10 (ต่อ) เปรียบเทียบการรับรู้หลักการที่จำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของ
นักวิชาชีพ นักการเมือง และประชาชน (N= 240)

การรับรู้หลักการ ที่ควบคู่กับ เสรีภาพหนังสือพิมพ์	นักวิชาชีพ (N=80)		นักการเมือง (N=60)		ประชาชน (N=100)		รวม (N=240)	
	ค่าเฉลี่ย	SD	ค่าเฉลี่ย	SD	ค่าเฉลี่ย	SD	ค่าเฉลี่ย	SD
13. มีความสมดุล	3.95 (มาก)	.87	4.25 (มาก)	.75	3.95 (มาก)	.85	4.02 (มาก)	.84
14. มีการคำนึงถึงผล กระทบต่อความสงบ เรียบร้อยของประเทศ	3.93 (มาก)	.94	4.35 (มาก)	.78	4.31 (มาก)	.73	4.19 (มาก)	.83
15. มีการคำนึงถึงผล กระทบต่อความ มั่นคงของชาติ	3.81 (มาก)	1.09	4.25 (มาก)	.79	4.28 (มาก)	.82	4.12 (มาก)	.93
16. มีกฎหมายควบคุม เพื่อให้ไซเสรีภาพใน ทางที่สร้างสรรค์	3.24 (กลาง)	1.21	3.70 (มาก)	1.18	3.84 (มาก)	1.06	3.60 (มาก)	1.17
17. มีส่วนสนับสนุน นโยบายรัฐบาล	2.61 (กลาง)	1.08	2.97 (กลาง)	.99	2.90 (กลาง)	1.3	2.82 (กลาง)	1.09
18. มีองค์กรของรัฐ คอยควบคุม	1.71 (น้อย)	.96	2.55 (กลาง)	1.28	2.39 (น้อย)	1.22	2.20 (น้อย)	1.20
รวม	4.03 (มาก)	.44	4.35 (มาก)	.37	4.15 (มาก)	.35	4.18 (มาก)	.35

ส่วนที่ 3 ทักษะเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์

การวิเคราะห์ข้อมูลทัศนคติเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ ประกอบด้วยการศึกษาทัศนคติที่เกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทัศนคติเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ 30 ข้อ ว่ามีลักษณะเป็นเชิงบวกหรือเชิงลบมากน้อยเพียงใด และการทดสอบสมมติฐานการวิจัยปรากฏผลตามลำดับดังนี้

3.1 ทักษะเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของนักวิชาชีพ นักการเมืองและประชาชน

การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งระดับทัศนคติเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์เป็น 5 ระดับ ตามทัศนคติเชิงบวก เชิงลบ ต่อประเด็นนั้น ๆ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง (5 คะแนน=เชิงบวกมากที่สุด) - ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (1 คะแนน = เชิงลบมากที่สุด) เว้นการวิเคราะห์ข้อมูลในข้อ 3,4,11,12 เห็นด้วยอย่างยิ่ง (1 คะแนน = เชิงบวกมากที่สุด)ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (5 คะแนน = เชิงลบมากที่สุด) [เกณฑ์การให้คะแนนดูจาก ภาคผนวก]

3.1.1 ทักษะทั่วไปเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของนักวิชาชีพ

1.นักวิชาชีพเห็นว่าการวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล ข้าราชการ หรือพรรคการเมือง ถือว่าเป็นการทำหน้าที่ตรวจสอบดูแลการทำงานของรัฐบาล ฉะนั้นจึงไม่ควรมีการจำกัด โดยนักวิชาชีพส่วนใหญ่มีทัศนคติในเชิงบวกต่อเรื่องดังกล่าว โดยร้อยละ 43.8 เห็นด้วยอย่างยิ่ง และร้อยละ 42.5 เห็นด้วย ค่าเฉลี่ย = 4.21 แสดงว่านักวิชาชีพมีทัศนคติเชิงบวกมากต่อเสรีภาพในการวิพากษ์วิจารณ์

2.นักวิชาชีพส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าการเสนอความคิดเห็น ความเชื่อที่แม้จะมีผู้เห็นว่าไม่ถูกต้อง ก็ควรได้รับโอกาสในการนำเสนอเช่นเดียวกัน ร้อยละ 58.8 เห็นด้วย และร้อยละ 27.5 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่าเฉลี่ย = 4.09 แสดงว่านักวิชาชีพมีทัศนคติเชิงบวกมากต่อเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น

3.นักวิชาชีพยังมีทัศนคติกำลังระหว่างเชิงบวกและเชิงลบเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ ในกรณีว่าเจ้าหน้าที่รัฐ หรือเจ้าพนักงานการพิมพ์ควรมีอำนาจตัดเดือนหนังสือพิมพ์ เมื่อเห็นว่าหนังสือพิมพ์ฉบับนั้น ๆ รายงานข่าวที่ส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของรัฐบาล โดยมีนักวิชาชีพร้อยละ 33.8 ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 22.5 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง แต่ยังมีนักวิชาชีพอีก 44.7 ที่มีทัศนคติกำลัง

และ เห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยมากที่สุด ค่าเฉลี่ย = 3.46 แสดงว่านักวิชาชีพมีทัศนคติที่ก้ำกึ่งต่อเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น ตามกรณีดังกล่าว

4. นักวิชาชีพไม่เห็นด้วยต่อการตั้งศูนย์วิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารโดยรัฐบาล เพื่อควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ว่าเป็นสิ่งชอบธรรม มีนักวิชาชีพร้อยละ 48.8 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่าเฉลี่ย = 4.24 แสดงว่านักวิชาชีพมีทัศนคติในเชิงบวกมากต่อเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นตามกรณีดังกล่าว

5. นักวิชาชีพเห็นด้วยว่าไม่ควรมีการบังคับให้มีการตีพิมพ์หรือไม่ตีพิมพ์ข่าวสารใด ๆ มีนักวิชาชีพเห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 53.8 และร้อยละ 30.0 เห็นด้วย ค่าเฉลี่ย = 4.26 แสดงว่านักวิชาชีพมีทัศนคติเชิงบวกมากต่อเสรีภาพในการพิมพ์

6. นักวิชาชีพยังมีทัศนคติที่ก้ำกึ่งว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลสามารถดำเนินงานด้านหนังสือพิมพ์ได้ เพียงไปแจ้งเจ้าหน้าที่ฝ่ายทะเบียน โดยไม่จำเป็นต้องขอใบอนุญาตที่ผ่านขั้นตอนซับซ้อนแม้ว่านักวิชาชีพร้อยละ 30.0 จะไม่เห็นด้วยต่อประเด็นดังกล่าว แต่ก็มีนักวิชาชีพอีกร้อยละ 23.8 ที่เห็นด้วย และ อีกร้อยละ 21.3 ที่มีความเห็นก้ำกึ่ง ค่าเฉลี่ย = 2.69 แสดงว่านักวิชาชีพมีทัศนคติที่ก้ำกึ่งต่อเสรีภาพในการดำเนินการการพิมพ์

7. นักวิชาชีพยังมีทัศนคติที่ก้ำกึ่งว่านักการเมืองหรือพรรคการเมืองสามารถเป็นเจ้าของหนังสือพิมพ์ได้เช่นเดียวกับคนทั่วไปได้หรือไม่ โดยร้อยละ 30.0 เห็นด้วยต่อกรณีดังกล่าว ส่วนร้อยละ 23.8 ไม่เห็นด้วย ค่าเฉลี่ย = 2.71 แสดงว่านักวิชาชีพมีทัศนคติที่ก้ำกึ่งต่อเสรีภาพในการเป็นเจ้าของสื่อสิ่งพิมพ์

8. นักวิชาชีพส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าองค์กรที่ควบคุมการดำเนินงานของหนังสือพิมพ์ควรเป็นองค์กรที่มาจากการรวมตัวของหนังสือพิมพ์เอง โดยไม่มีเจ้าหน้าที่รัฐเกี่ยวข้อง มีนักวิชาชีพร้อยละ 45.0 เห็นด้วย และร้อยละ 31.3 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่าเฉลี่ย = 3.91 แสดงว่า นักวิชาชีพมีทัศนคติเชิงบวกมากต่อเสรีภาพในการควบคุมดูแลกันเอง

9. นักวิชาชีพเห็นด้วยว่าหน่วยงานราชการควรเปิดเผยข้อมูลให้หนังสือพิมพ์นำมารายงานข่าวได้อย่างอิสระ ไม่ควรอ้างว่าเป็นเอกสารลับโดยไม่จำเป็น นักวิชาชีพร้อยละ 43.8 เห็นด้วย

และอีกร้อยละ 41.3 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่าเฉลี่ย = 4.22 แสดงว่านักวิชาชีพมีทัศนคติเชิงบวกมากต่อเสรีภาพในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารอย่างอิสระ

10. นักวิชาชีพส่วนใหญ่เห็นว่าหนังสือพิมพ์ควรแก้ไขที่นำเสนอผิดพลาดทันที ไม่ชักช้า และต้องนำเสนออย่างเปิดเผยชัดเจน ร้อยละ 55.0 เห็นด้วยอย่างยิ่ง และร้อยละ 41.3 เห็นด้วย ค่าเฉลี่ย = 4.48 แสดงว่านักวิชาชีพต้องการให้มีการเสนอข่าวสารที่มีคุณภาพ ก็มีความรับผิดชอบและเป็นธรรม

11. นักวิชาชีพมีทัศนคติกำลังในเรื่องที่ว่า อาจอนุโลมให้หนังสือพิมพ์เสนอข่าวผิดพลาดได้บ้าง ด้วยเหตุผลของข้อจำกัดด้านเวลาและความเร่งด่วน นักวิชาชีพร้อยละ 36.3 ไม่เห็นด้วยกับกรณีดังกล่าว และร้อยละ 27.5 มีทัศนคติกำลัง ค่าเฉลี่ย = 3.17 แสดงว่า นักวิชาชีพยังมีทัศนคติกำลังต่อการทำหน้าที่เผยแพร่ข่าวสารและการนำเสนอข่าวสารที่ถูกต้อง

12. นักวิชาชีพมีทัศนคติในเชิงลบมาก ต่อกรณีที่ว่าในการเลือกตั้ง หนังสือพิมพ์สามารถแสดงตัวอย่างเปิดเผยในการสนับสนุนหรือไม่สนับสนุนพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่ง นักวิชาชีพร้อยละ 33.8 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และร้อยละ 26.3 ไม่เห็นด้วย ค่าเฉลี่ย = 3.57 แสดงว่านักวิชาชีพต้องการให้มีการเสนอข่าวสารอย่างเป็นกลาง

13. นักวิชาชีพเห็นด้วยว่า หนังสือพิมพ์หลายฉบับดำเนินกิจการโดยเจ้าของเดียวกัน ทำให้ขาดความหลากหลายและมีการผูกขาดทางความคิด มีนักวิชาชีพร้อยละ 37.5 ไม่เห็นด้วย ค่าเฉลี่ย = 3.57 แสดงว่า นักวิชาชีพต้องการให้มีการนำเสนอข่าวสารที่หลากหลาย

14. นักวิชาชีพยังเห็นด้วยว่า หนังสือพิมพ์ควรจะต้องนำเสนอความจริงอย่างครบถ้วน ไม่ควรปิดบังหรือละเว้น หรือเสนอข้อเท็จจริงเพียงบางส่วน โดยอ้างว่า ไม่ใช่ประเด็นข่าวที่น่าสนใจ ซึ่งอาจจะมีผลทำให้เกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อน โดยนักวิชาชีพร้อยละ 45.0 เห็นด้วยต่อกรณีดังกล่าว และอีกร้อยละ 37.5 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่าเฉลี่ย = 4.17 แสดงว่านักวิชาชีพต้องการให้มีการนำเสนอข่าวสารอย่างครบถ้วน

15. นักวิชาชีพยังเห็นด้วยว่าในเนื้อหาข่าวหรือพาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์ไม่ควรตั้งฉายาหรือวินิจฉัยบุคคลในทางลบตามอำเภอใจ มีนักวิชาชีพร้อยละ 33.8 เห็นด้วยต่อกรณีดังกล่าว และ

อีกร้อยละ 25.0 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่าเฉลี่ย = 3.61 แสดงว่านักวิชาชีพต้องการให้มีการเสนอข่าวสาร
 อย่างเป็นกลาง ไม่แทรกความคิดเห็น

16. นักวิชาชีพเห็นด้วยอย่างยิ่งว่า เมื่อเกิดมีความคิดเห็นต่อประเด็นหนึ่ง แบ่งเป็น 2 ฝ่าย
 หรือหลายฝ่าย หนังสือพิมพ์จำเป็นต้องเสนอความเห็นของทุกฝ่ายอย่างสมดุลย์กัน มีนักวิชาชีพร้อย
 ละ 56.3 เห็นด้วยอย่างยิ่งต่อกรณีดังกล่าว และอีกร้อยละ 40.0 เห็นด้วย ค่าเฉลี่ย = 4.52 แสดงว่า
 นักวิชาชีพต้องการให้มีการเสนอข่าวสารอย่างสมดุลย์

17. ต่อกรณีที่ว่าหนังสือพิมพ์สามารถใช้แหล่งข่าวที่ไม่เปิดเผยชัดเจน ในลักษณะเช่น
 “แหล่งข่าววงในเปิดเผยว่า” ได้เสมอนั้น นักวิชาชีพร้อยละ 40.0 เห็นด้วย แต่อีกร้อยละ 30.0 มี
 ทัศนคติกำกั่ง ค่าเฉลี่ย = 3.35 แสดงว่านักวิชาชีพยังมีทัศนคติกำกั่งว่า หนังสือพิมพ์สามารถใช้
 แหล่งข่าวที่ไม่เปิดเผยชัดเจน ในลักษณะเช่น “แหล่งข่าววงในเปิดเผยว่า” ได้เสมอหรือไม่

18. ต่อกรณีที่ว่าหนังสือพิมพ์ไม่ควรเสนอข่าวหรือภาพของเด็กและเยาวชนที่ตกเป็นเหยื่อของ
 การข่มขืน หรืออาชญากรรม แม้จะมีการใช้นามสมมุติและปกปิดใบหน้าบางส่วนก็ตามนั้น นักวิชา
 ชีพร้อยละ 27.5 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 22.5 เห็นด้วย แต่ ร้อยละ 23.8 ยังกำกั่ง ค่าเฉลี่ย = 3.44
 แสดงว่านักวิชาชีพยังมีทัศนคติกำกั่งว่าหนังสือพิมพ์ควรหรือไม่ควรเสนอข่าวหรือภาพของเด็กและ
 เยาวชนที่ตกเป็นเหยื่อของการข่มขืน หรืออาชญากรรม แม้จะมีการใช้นามสมมุติและปกปิดใบหน้า
 บางส่วนก็ตาม

19. ต่อกรณีที่ว่าหนังสือพิมพ์สามารถลงภาพผู้หญิงนุ่งน้อยห่มน้อยในหน้า 1 ได้ด้วยเหตุผล
 ที่ว่าสนองต่อความต้องการของประชาชนนั้น นักวิชาชีพร้อยละ 43.8 ไม่เห็นด้วย และร้อยละ 35.0
 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่าเฉลี่ย = 1.94 แสดงว่า นักวิชาชีพไม่เห็นด้วยว่าหนังสือพิมพ์สามารถลงภาพ
 ผู้หญิงนุ่งน้อยห่มน้อยในหน้า 1 ได้ด้วยเหตุผลที่ว่าสนองต่อความต้องการของประชาชน

20. ต่อกรณีที่ว่าหนังสือพิมพ์สามารถเสนอข่าวหรือภาพของนักการเมือง หรือข้าราชการ
 ระดับสูง ว่ามีภรรยาบ่อย ด้วยเหตุผลว่าเกี่ยวข้องกับจริยธรรมที่อาจมีผลต่อการบริหารประเทศนั้น
 นักวิชาชีพร้อยละ 36.3 เห็นด้วย รองลงมาร้อยละ 25.0 ยังกำกั่ง และร้อยละ 23.8 เห็นด้วยอย่างยิ่ง
 ค่าเฉลี่ย = 3.66 แสดงว่านักวิชาชีพเห็นด้วยว่าหนังสือพิมพ์สามารถเสนอข่าวหรือภาพของนักการ
 เมือง หรือข้าราชการระดับสูง ว่ามีภรรยาบ่อย ด้วยเหตุผลว่าเกี่ยวข้องกับจริยธรรมที่อาจมีผลต่อ
 การบริหารประเทศ

21. ข้อกรณีที่ว่าการเสนอคอลัมน์ทางเพศ ลักษณะบรรยายเทคนิคการร่วมเพศอย่างชัดเจน ด้วยเหตุผลว่าให้ความรู้กับประชาชนสามารถทำได้นั้น นักวิชาชีพร้อยละ 37.5 ไม่เห็นด้วย และมีนักวิชาชีพที่ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 26.3 เท่ากันกับที่ก้ำกึ่ง ค่าเฉลี่ย = 2.21 แสดงว่านักวิชาชีพไม่เห็นด้วยกับการเสนอคอลัมน์ทางเพศ ลักษณะบรรยายเทคนิคการร่วมเพศอย่างชัดเจน ด้วยเหตุผลที่ว่าให้ความรู้กับประชาชน

22. ข้อกรณีที่ว่าหนังสือพิมพ์ติดตามข่าวและถ่ายภาพเจ้าหญิงไดอาน่าอย่างใกล้ชิดได้ ด้วยเหตุผลว่าเจ้าหญิงไดอาน่าเป็นบุคคลสาธารณะนั้น นักวิชาชีพร้อยละ 32.5 ไม่เห็นด้วย และร้อยละ 28.8 เห็นก้ำกึ่ง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ = 2.94 แสดงว่านักวิชาชีพยังมีทัศนคติก้ำกึ่งว่าหนังสือพิมพ์ควรหรือไม่ควรติดตามข่าวและถ่ายภาพเจ้าหญิงไดอาน่าอย่างใกล้ชิด ด้วยเหตุผลว่าเจ้าหญิงไดอาน่าเป็นบุคคลสาธารณะ

23. ข้อกรณีที่ว่าหนังสือพิมพ์ควรคำนึงถึงสิทธิที่จะรับรู้ของประชาชนเป็นเป้าหมายหลัก แม้จำเป็นต้องละเมิดสิทธิส่วนบุคคลก็ตามนั้น นักวิชาชีพร้อยละ 40.0 ยังมีทัศนคติก้ำกึ่ง และนักวิชาชีพที่ไม่เห็นด้วยจำนวนร้อยละ 22.5 เท่ากันกับผู้ที่เห็นด้วย ค่าเฉลี่ย = 3.00 แสดงว่านักวิชาชีพมีทัศนคติก้ำกึ่งว่าหนังสือพิมพ์ควรคำนึงถึงสิทธิที่จะรับรู้ของประชาชนมากกว่าการคำนึงถึงการเคารพสิทธิส่วนบุคคลหรือไม่

24. ข้อกรณีที่ว่า เสรีภาพของหนังสือพิมพ์คือเสรีภาพของประชาชนนั้น นักวิชาชีพร้อยละ 45.0 เห็นด้วย และร้อยละ 33.8 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่าเฉลี่ย = 4.06 แสดงว่านักวิชาชีพเห็นด้วยว่าเสรีภาพของหนังสือพิมพ์คือเสรีภาพของประชาชน

25. ข้อกรณีที่ว่ารัฐควรมีอำนาจในการตรวจข่าวก่อนพิมพ์ในภาวะฉุกเฉินต่าง ๆ นั้น นักวิชาชีพร้อยละ 38.8 ไม่เห็นด้วย และร้อยละ 31.3 ไม่เห็นด้วย ค่าเฉลี่ย = 2.07 แสดงว่านักวิชาชีพไม่เห็นด้วยว่ารัฐควรมีอำนาจในการตรวจข่าวก่อนพิมพ์ในภาวะฉุกเฉินต่าง ๆ

26. ข้อกรณีที่ว่าในยามปกติ หนังสือพิมพ์สามารถพาดหัวข่าวว่า “รัฐบาลเฮงชวย..! ไสหัวออกไปเถอะ” ได้นั้น นักวิชาชีพร้อยละ 52.5 ไม่เห็นด้วย และร้อยละ 27.5 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่าเฉลี่ย = 1.99 แสดงว่านักวิชาชีพไม่เห็นด้วยที่ในยามปกติ หนังสือพิมพ์จะพาดหัวข่าวว่า “รัฐบาลเฮงชวย..! ไสหัวออกไปเถอะ”

27. ต่อกรณีที่ว่า หนังสือพิมพ์สามารถใช้คำเรียกผู้ต้องหาติดข่มขืนว่า “ไอ้สัตว์” ได้ นั้น นักวิชาชีพร้อยละ 43.8 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และร้อยละ 42.5 ไม่เห็นด้วย ค่าเฉลี่ย = 1.81 แสดงว่านักวิชาชีพไม่เห็นด้วยที่หนังสือพิมพ์ใช้คำเรียกผู้ต้องหาติดข่มขืนว่า “ไอ้สัตว์”

28. ต่อกรณีที่ว่า สมมุติว่านักข่าวทราบว่าจะมีการปิดธนาคาร โดยที่ยังไม่มีประกาศอย่างเป็นทางการ หรือยังไม่มีแหล่งข่าวยืนยันอย่างแน่ชัด หนังสือพิมพ์ก็สามารถเสนอข่าวนี้ได้ทันทีนั้น นักวิชาชีพไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ 30.0 เท่ากันกับผู้ที่ไม่เห็นด้วย ค่าเฉลี่ย = 2.22 แสดงว่า นักวิชาชีพไม่เห็นด้วยหากนักข่าวทราบว่าจะมีการปิดธนาคาร โดยที่ยังไม่มีประกาศอย่างเป็นทางการ หรือยังไม่มีแหล่งข่าวยืนยันอย่างแน่ชัด หนังสือพิมพ์จะเสนอข่าวนี้นทันที

29. ต่อกรณีที่ว่า หนังสือพิมพ์สามารถเลือกเสนอข่าวสารของพรรคการเมืองบางพรรค หรือนักการเมืองบางคนที่หนังสือพิมพ์เห็นว่ามีความสำคัญและน่าสนใจได้ โดยไม่จำเป็นต้องยึดหลักการของความสมดุลเสมอไปนั้น นักวิชาชีพร้อยละ 35.0 เห็นด้วย แต่ร้อยละ 30.0 ไม่เห็นด้วย ค่าเฉลี่ย = 2.93 แสดงว่านักวิชาชีพมีทัศนคติกำลังว่าหนังสือพิมพ์สามารถเลือกเสนอข่าวสารของพรรคการเมืองบางพรรค หรือนักการเมืองบางคนที่หนังสือพิมพ์เห็นว่ามีความสำคัญและน่าสนใจได้หรือไม่

30. ต่อกรณีที่ว่าหนังสือพิมพ์มักสร้างความต้องการในเรื่องต่าง ๆ ให้เกิดกับประชาชนมากเกินไป จนกลายเป็นปัญหาของผู้บริหารประเทศอยู่เสมอ นั้น นักวิชาชีพร้อยละ 37.5 มีความเห็นกำลัง ร้อยละ 28.8 ไม่เห็นด้วย ค่าเฉลี่ย = 2.31 แสดงว่านักวิชาชีพมีทัศนคติกำลังว่าหนังสือพิมพ์มักสร้างความต้องการในเรื่องต่าง ๆ ให้เกิดกับประชาชนมากเกินไป จนกลายเป็นปัญหาของผู้บริหารประเทศอยู่เสมอหรือไม่

ดังรายละเอียดในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ทศนคติเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของนักวิชาชีพ (N=80) จำแนกเป็นความถี่ ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย

แนวคิดเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	กำกวม	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ค่าเฉลี่ย
1.การวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล ข้าราชการหรือพรรคการเมือง ถือว่าเป็นการทำหน้าที่ตรวจสอบดูแลการทำงานของรัฐบาล ฉะนั้นจึงไม่ควรมีการจำกัด	35 (43.8)	34 (42.5)	6 (7.5)	3 (3.8)	2 (2.5)	4.21
2.การเสนอความคิด ความเชื่อที่เมจะมีผู้เห็นว่า “ไม่ถูกต้อง” ก็ควรได้รับโอกาสในการนำเสนอเช่นเดียวกัน	22 (27.5)	47 (58.8)	7 (8.8)	4 (5.0)	-	4.09
3.เจ้าหน้าที่รัฐหรือเจ้าพนักงานการพิมพ์ควรมีอำนาจตัดเดือนหนังสือพิมพ์ เมื่อเห็นว่าหนังสือพิมพ์ฉบับนั้น ๆ รายงานข่าวที่ส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของรัฐบาล	6 (7.5)	14 (17.5)	15 (18.8)	27 (33.8)	18 (22.5)	3.46
4.การตั้งศูนย์วิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารโดยรัฐบาล เพื่อควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งชอบธรรม	1 (1.3)	2 (2.5)	13 (16.3)	25 (31.3)	39 (48.8)	4.24
5.ไม่ควรมีการบังคับให้มีการตีพิมพ์หรือไม่ตีพิมพ์ข่าวสารใด ๆ	43 (53.8)	24 (30.0)	7 (8.8)	3 (3.8)	3 (3.8)	4.26
6.บุคคลหรือกลุ่มบุคคลสามารถดำเนินงานด้านหนังสือพิมพ์ได้ เพียงไปแจ้งเจ้าหน้าที่ฝ่ายทะเบียน โดยไม่จำเป็นต้องขอใบอนุญาต ที่ผ่านชั้นคอนซันชัน	5 (6.3)	19 (23.8)	17 (21.3)	24 (30.0)	15 (18.8)	2.69
7.นักการเมืองหรือพรรคการเมืองสามารถเป็นเจ้าของหนังสือพิมพ์ได้เช่นเดียวกับคนทั่วไป	4 (5.0)	24 (30.0)	15 (18.8)	19 (23.8)	18 (22.5)	2.71

ตารางที่ 11 (ต่อ)ทัศนคติเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของนักวิชาชีพ (N=80) จำแนกเป็นความคิดเห็นการยอมรับและค่าเฉลี่ย

แนวคิดเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	กำกวม	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ค่าเฉลี่ย
8.องค์กรที่จะควบคุมการดำเนินงานของหนังสือพิมพ์ควรเป็นองค์กรที่มาจากความร่วมมือของหนังสือพิมพ์เอง โดยไม่มีเจ้าหน้าที่รัฐเกี่ยวข้อง	25 (31.3)	36 (45.0)	9 (11.3)	7 (8.8)	3 (3.8)	3.91
9.หน่วยงานราชการควรเปิดเผยข้อมูลให้หนังสือพิมพ์สามารถนำรายงานได้อย่างอิสระ ไม่ควรอ้างว่าเป็นเอกสารลับโดยไม่จำเป็น	33 (41.3)	35 (43.8)	9 (11.3)	3 (3.8)	-	4.22
10.หนังสือพิมพ์ควรต้องแก้ข่าวที่นำเสนอผิดพลาดทันที ไม่ชักช้า และจะต้องนำเสนออย่างเปิดเผยชัดเจนเช่นเดียวกัน	44 (55.0)	33 (41.3)	1 (1.3)	2 (2.5)	-	4.48
11.อาจอนุญาตให้หนังสือพิมพ์เสนอข่าวผิดพลาดได้บ้าง ด้วยเหตุผลของข้อจำกัดด้านเวลาและความเร่งด่วน	4 (5.4)	19 (23.8)	22 (27.5)	29 (36.3)	6 (7.5)	3.17
12.ในการเลือกตั้ง หนังสือพิมพ์สามารถแสดงตัวได้อย่างเปิดเผยในการสนับสนุนหรือไม่สนับสนุนพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่ง	4 (5.0)	10 (12.5)	18 (22.5)	21 (26.3)	27 (33.8)	3.71
13.การที่หนังสือพิมพ์หลายฉบับดำเนินกิจการโดยเจ้าของเดียวกัน ทำให้ข้อมูลข่าวสารขาดความหลากหลายและมีการผูกขาดทางความคิด	16 (20.0)	30 (37.5)	20 (25.0)	12 (15.0)	2 (2.5)	3.57
14.หนังสือพิมพ์ควรจะค่อนำเสนอความจริงอย่างครบถ้วน ไม่ควรปิดบังหรือละเว้น หรือเสนอขอเท็จจริงเพียงบางส่วน โดยอ้างว่า ไม่ใช่ประเด็นข่าวที่น่าสนใจ ซึ่งอาจจะมีผลทำให้เกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อนได้	30 (37.5)	36 (45.0)	12 (15.0)	2 (2.5)	-	4.17

ตารางที่ 11 (ต่อ)ทัศนคติเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของนักวิชาชีพ (N=80) จำแนกเป็นความถี่
การร้อยละและค่าเฉลี่ย

แนวคิดเกี่ยวกับ เสรีภาพหนังสือพิมพ์	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	กำกวม	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ค่าเฉลี่ย
15. ในเนื้อข่าวหรือพาดหัวข่าว หนังสือพิมพ์ไม่ควรตั้งฉายา หรือ วินิจฉัยบุคคลในทางลบตามอำเภอใจ	20 (25.0)	27 (33.8)	18 (22.5)	12 (15.0)	3 (3.8)	3.61
16. เมื่อเกิดมีความคิดเห็นต่อประเด็น ใดประเด็นหนึ่ง แบ่งเป็น 2 ฝ่ายหรือ หลายฝ่าย หนังสือพิมพ์จำเป็นต้อง เสนอความเห็นของทุกฝ่ายอย่างสม ดุลย์กัน	45 (56.3)	32 (40.0)	3 (3.8)	-	-	4.52
17. หนังสือพิมพ์สามารถชี้แหล่งข่าวที่ ไม่เปิดเผยชัดเจน ในลักษณะเช่น “แหล่งข่าววงในเปิดเผยว่า” ได้เสมอ	7 (8.8)	32 (40.0)	24 (30.0)	16 (20.0)	1 (1.3)	3.35
18. หนังสือพิมพ์ไม่ควรเสนอข่าวหรือ ภาพของเด็กและเยาวชนที่ตกเป็นเหยื่อ ของการข่มขืน หรืออาชญากรรม แม้ จะมีการใช้นามสมมุติและปกปิดใบ หน้าบางส่วนก็ตาม	22 (27.5)	18 (22.5)	19 (23.8)	15 (18.8)	6 (7.5)	3.44
19. หนังสือพิมพ์สามารถลงภาพผู้หญิง นุ่งน้อยห่มน้อยในหน้า 1 ได้ด้วยเหตุ ผลที่ว่าสนองต่อความต้องการของ ประชาชน	1 (1.3)	4 (5.0)	12 (15.0)	35 (43.8)	28 (35.0)	1.94
20. หนังสือพิมพ์สามารถเสนอข่าวหรือ ภาพของนักการเมืองหรือข้าราชการ ระดับสูงว่ามีภรรยาบ่อย ด้วยเหตุผลว่า เกี่ยวข้องกับจริยธรรมที่อาจมีผลต่อ การบริหารประเทศ	19 (23.8)	29 (36.3)	20 (25.0)	10 (12.5)	2 (2.5)	3.66
21. การเสนอคอลัมน์ทางเพศลักษณะ บรรยายเทคนิคการร่วมเพศอย่างชัด เจน ด้วยเหตุผลว่า ให้ความรู้กับ ประชาชน สามารถทำได้	1 (1.3)	7 (8.8)	21 (26.3)	30 (37.5)	21 (26.3)	2.21

ตารางที่ 11 (ต่อ)ทัศนคติเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของนักวิชาชีพ (N=80) จำแนกเป็นความถี่
การอยุ่และค่าเฉลี่ย

แนวคิดเกี่ยวกับ เสรีภาพหนังสือพิมพ์	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	กำกวม	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ค่าเฉลี่ย
22.หนังสือพิมพ์ติดตามข่าวและถ่ายภาพเจ้าหน้าที่ได้อานาอย่างใกล้ชิดได้ด้วยเหตุผลว่าเจ้าหน้าที่ได้อานาเป็นบุคคลสาธารณะ	5 (6.3)	21 (26.3)	23 (28.8)	26 (32.5)	5 (6.3)	2.94
23.หนังสือพิมพ์ควรคำนึงถึงสิทธิที่จะรับรู้ของประชาชนเป็นเป้าหมายหลักแม้จำเป็นต้องละเมิดสิทธิส่วนบุคคลก็ตาม	6 (7.5)	18 (22.5)	32 (40.0)	18 (22.5)	6 (7.5)	3.00
24.เสรีภาพของหนังสือพิมพ์คือเสรีภาพของประชาชน	27 (33.8)	36 (45.0)	13 (16.3)	3 (3.8)	1 (1.3)	4.06
25.รัฐควรมีอำนาจตรวจข่าวก่อนพิมพ์ในภาวะฉุกเฉินต่าง ๆ	2 (2.5)	3 (3.8)	19 (23.8)	31 (38.8)	25 (31.3)	2.07
26.ในยามปกติ หนังสือพิมพ์สามารถพาดหัวข่าวว่า “รัฐบาลเฮงซวย..! ใสหัวออกไปเถอะ” ได้	1 (1.3)	3 (3.8)	12 (15.0)	42 (52.5)	22 (27.5)	1.99
27.หนังสือพิมพ์สามารถใช้คำเรียกผู้ต้องหาคดีข่มขืนว่า “ไอ้จระเข้” ได้	2 (2.5)	5 (6.3)	4 (5.0)	34 (42.5)	35 (43.8)	1.81
28.สมมุติว่านักข่าวทราบว่าจะมีการปิดธนาคาร โดยที่ยังไม่มีการประกาศอย่างเป็นทางการ หรือยังไม่มีแหล่งข่าวยืนยันอย่างแน่ชัด หนังสือพิมพ์ก็สามารถเสนอข่าวนี้ได้ทันที	1 (1.3)	8 (10.0)	23 (28.8)	24 (30.0)	24 (30.0)	2.22
29.หนังสือพิมพ์สามารถเลือกเสนอข่าวสารของพรรคการเมืองบางพรรคหรือนักการเมืองบางคนทีหนังสือพิมพ์เห็นว่ามีความสำคัญและน่าสนใจได้โดยไม่จำเป็นต้องยึดหลักการของความสมดุลเสมอไป	4 (5.0)	28 (35.0)	15 (18.8)	24 (30.0)	9 (11.3)	2.93

ตารางที่ 11 (ต่อ)ทัศนคติเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของนักวิชาชีพ (N=80) จำแนกเป็นความถี่ การร้อยละและค่าเฉลี่ย

แนวคิดเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	กำกวม	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ค่าเฉลี่ย
30.หนังสือพิมพ์มักสร้างความต้องการในเรื่องต่าง ๆ ให้เกิดกับประชาชนมากจนเกินไป จนกลายเป็นปัญหาของผู้บริหารประเทศอยู่เสมอ	2 (2.5)	18 (22.5)	30 (37.5)	23 (28.8)	7 (8.8)	2.81
รวม						3.32

3.1.2 ทัศนคติเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของนักการเมือง

1.นักการเมืองเห็นว่าการวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล ข้าราชการ หรือพรรคการเมือง ถือว่าเป็นการทำหน้าที่ตรวจสอบดูแลการทำงานของรัฐบาล ฉะนั้นจึงไม่ควรมีการจำกัด โดยนักการเมืองส่วนใหญ่มีทัศนคติในเชิงบวกต่อเรื่องดังกล่าว โดยร้อยละ 51.7 เห็นด้วย ค่าเฉลี่ย = 3.93 แสดงว่านักการเมืองมีทัศนคติเชิงบวกมากต่อเสรีภาพในการวิพากษ์วิจารณ์

2.นักการเมืองส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าการเสนอความคิดเห็น ความเชื่อที่แม่จะมีผู้เห็นว่า “ไม่ถูกต้อง” ก็ควรได้รับโอกาสในการนำเสนอเช่นเดียวกัน ร้อยละ 53.3 เห็นด้วย ค่าเฉลี่ย = 3.67 แสดงว่านักการเมืองมีทัศนคติเชิงบวกมากต่อเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น

3.นักการเมืองยังมีทัศนคติกำกวมระหว่างเชิงบวกและเชิงลบเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ในกรณีว่าเจ้าหน้าที่รัฐ หรือเจ้าพนักงานการพิมพ์ควรมีอำนาจตัดเดือนหนังสือพิมพ์ เมื่อเห็นว่าหนังสือพิมพ์ฉบับนั้น ๆ รายงานข่าวที่ส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของรัฐบาล โดยมีนักการเมืองร้อยละ 31.7 เห็นด้วย ร้อยละ 30.0 ยังกำกวม ค่าเฉลี่ย = 2.8 แสดงว่านักการเมืองมีทัศนคติกำกวมต่อเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น ตามกรณีดังกล่าว

4.นักการเมืองไม่เห็นด้วยต่อการตั้งศูนย์วิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารโดยรัฐบาล เพื่อควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ว่าเป็นสิ่งชอบธรรม มีนักการเมืองร้อยละ 36.7 ไม่เห็นด้วย

และร้อยละ 26.7 มีความเห็นกำกับ ค่าเฉลี่ย = 3.58 แสดงว่านักการเมืองมีทัศนคติในเชิงบวกมากต่อเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น ตามกรณีดังกล่าว

5. นักการเมืองเห็นด้วยว่าไม่ควรมีการบังคับให้มีการตีพิมพ์หรือไม่ตีพิมพ์ข่าวสารใด ๆ มีนักการเมืองเห็นด้วย ร้อยละ 46.7 ค่าเฉลี่ย = 3.65 แสดงว่านักการเมืองมีทัศนคติเชิงบวกมากต่อเสรีภาพในการพิมพ์

6. นักการเมืองยังมีทัศนคติกำกับว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลสามารถดำเนินงานด้านหนังสือพิมพ์ได้ เพียงไปแจ้งเจ้าหน้าที่ฝ่ายทะเบียน โดยไม่จำเป็นต้องขอใบอนุญาตที่ผ่านขั้นตอนซับซ้อน นักการเมือง ร้อยละ 35.0 ที่มีความเห็นกำกับ ค่าเฉลี่ย = 2.9 แสดงว่านักการเมืองมีทัศนคติกำกับต่อเสรีภาพในการดำเนินการการพิมพ์

7. นักการเมืองเห็นด้วยว่านักการเมืองหรือพรรคการเมืองสามารถเป็นเจ้าของหนังสือพิมพ์ได้เช่นเดียวกับคนทั่วไปได้ โดยร้อยละ 48.3 เห็นด้วยต่อกรณีดังกล่าว ค่าเฉลี่ย = 3.27 แสดงว่านักการเมืองมีทัศนคติเชิงบวกต่อเสรีภาพในการเป็นเจ้าของสื่อสิ่งพิมพ์

8. นักการเมืองส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าองค์กรที่ควบคุมการดำเนินงานของหนังสือพิมพ์ควรเป็นองค์กรที่มาจากความร่วมมือของหนังสือพิมพ์เอง โดยไม่มีเจ้าหน้าที่รัฐเกี่ยวข้อง มีนักการเมืองร้อยละ 31.7 มีความเห็นกำกับ แต่ร้อยละ 28.7 เห็นด้วย และร้อยละ 25.0 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่าเฉลี่ย = 3.60 แสดงว่า นักการเมืองมีทัศนคติเชิงบวกมากต่อเสรีภาพที่จะให้สื่อหนังสือพิมพ์มีการควบคุมดูแลกันเอง

9. นักการเมืองเห็นด้วยว่าหน่วยงานราชการควรเปิดเผยข้อมูลให้หนังสือพิมพ์นำมารายงานข่าวได้อย่างอิสระ ไม่ควรอ้างว่าเป็นเอกสารลับโดยไม่จำเป็น นักการเมืองร้อยละ 46.7 เห็นด้วย และอีกร้อยละ 23.3 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่าเฉลี่ย = 3.83 แสดงว่านักการเมืองมีทัศนคติเชิงบวกมากต่อเสรีภาพในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารอย่างอิสระ

10. นักการเมืองส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่า หนังสือพิมพ์ควรแก่ข่าวที่นำเสนอผิดพลาดทันที ไม่ชักช้า และต้องนำเสนออย่างเปิดเผยชัดเจน ร้อยละ 78.3 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่าเฉลี่ย = 4.77 แสดงว่านักการเมืองต้องการให้มีการเสนอข่าวสารที่มีคุณภาพ คือมีความรับผิดชอบและเป็นธรรมอย่างมาก

11. นักการเมืองเห็นด้วยในเรื่องที่ว่า อาจอนุโลมให้หนังสือพิมพ์เสนอข่าวผิดพลาดได้บ้าง ด้วยเหตุผลของข้อจำกัดด้านเวลาและความเร่งด่วน นักการเมืองร้อยละ 33.3 มีความเห็นก้ำกึ่ง ค่าเฉลี่ย = 3.90 แสดงว่า นักการเมืองเห็นว่าข้อจำกัดด้านเวลาและความเร่งด่วนของหนังสือพิมพ์ ทำให้อนุโลมให้หนังสือพิมพ์เสนอข่าวผิดพลาดได้บ้าง

12. นักการเมืองมีทัศนคติก้ำกึ่ง ต่อกรณีที่ว่าในการเลือกตั้ง หนังสือพิมพ์สามารถแสดงตัวอย่างเปิดเผยในการสนับสนุนหรือไม่สนับสนุนพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่ง นักการเมืองร้อยละ 28.3 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และร้อยละ 26.7 ไม่เห็นด้วย ค่าเฉลี่ย = 3.50 แสดงว่านักการเมืองยังมีทัศนคติก้ำกึ่งว่าหนังสือพิมพ์สามารถแสดงตัวอย่างเปิดเผยในการสนับสนุนหรือไม่สนับสนุนพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่งได้ อย่างไรก็ตามมีข้อนาสังเกตว่า เนื่องจากค่าเฉลี่ยของนักวิชาชีพต่อเรื่องดังกล่าวนี้ = 3.50 ซึ่งใกล้เคียงกับเกณฑ์คะแนนของทัศนคติเชิงบวกมาก จึงอาจวิเคราะห์ขอมูลได้ว่า นักการเมืองต้องการให้หนังสือพิมพ์เสนอข่าวสารอย่างเป็นทางการ

13. นักการเมืองเห็นด้วยว่า หนังสือพิมพ์หลายฉบับดำเนินกิจการโดยเจ้าของเดียวกัน ทำให้ขาดความหลากหลายและมีการผูกขาดทางความคิด มีนักการเมืองร้อยละ 51.7 ไม่เห็นด้วย ค่าเฉลี่ย = 3.80 แสดงว่า นักการเมืองต้องการให้มีการนำเสนอข่าวสารที่หลากหลาย

14. นักการเมืองยังเห็นด้วยอย่างยิ่งว่า หนังสือพิมพ์ควรจะนำเสนอความจริงอย่างครบถ้วน ไม่ควรบิดบังหรือละเว้น หรือเสนอข้อเท็จจริงเพียงบางส่วน โดยอ้างว่า ไม่ใช่ประเด็นข่าวที่น่าสนใจ ซึ่งอาจจะมีผลทำให้เกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อน โดยนักการเมือง ร้อยละ 65.0 เห็นด้วยอย่างยิ่งต่อกรณีดังกล่าว ค่าเฉลี่ย = 4.53 แสดงว่านักการเมืองต้องการให้มีการนำเสนอข่าวสารอย่างครบถ้วนอย่างยิ่ง

15. นักการเมืองยังเห็นด้วยว่าในเนื้อหาข่าวหรือพาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์ไม่ควรตั้งฉายาหรือวิญญัตยบุคคลในทางลบตามอำเภอใจ มีนักการเมืองร้อยละ 53.3 เห็นด้วยอย่างยิ่งต่อกรณีดังกล่าว และอีกร้อยละ 43.3 เห็นด้วย ค่าเฉลี่ย = 4.50 แสดงว่านักการเมืองต้องการให้มีการเสนอข่าวสารอย่างเป็นทางการ ไม่แทรกความคิดเห็น และเนื่องจากค่าเฉลี่ยของนักการเมืองต่อกรณีดังกล่าวอยู่ที่ 4.50 ใกล้เคียงกับเกณฑ์คะแนนของทัศนคติเชิงบวกมาก ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า นักการเมืองเห็นด้วยอย่างยิ่งว่าในเนื้อหาข่าวหรือพาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์ไม่ควรตั้งฉายา หรือวิญญัตยบุคคลในทางลบตามอำเภอใจ หมายความว่า นักการเมืองต้องการการเสนอข่าวสารอย่างเป็นทางการ ไม่แทรกความคิดเห็นอย่างมาก

16. นักการเมืองเห็นด้วยอย่างยิ่งว่า เมื่อเกิดมีความคิดเห็นต่อประเด็นหนึ่ง แบ่งเป็น 2 ฝ่าย หรือหลายฝ่าย หนังสือพิมพ์จำเป็นต้องเสนอความเห็นของทุกฝ่ายอย่างสมดุลกัน มีนักการเมือง ร้อยละ 65.0 เห็นด้วยอย่างยิ่งต่อกรณีดังกล่าว ค่าเฉลี่ย = 4.65 แสดงว่านักการเมืองต้องการให้มีการ เสนอข่าวสารอย่างสมดุลอย่างมาก

17. ต่อกรณีที่ว่าหนังสือพิมพ์สามารถใช้แหล่งข่าวที่ไม่เปิดเผยชัดเจน ในลักษณะเช่น “แหล่งข่าววงในเปิดเผยว่า” ได้เสมอนั้น นักการเมืองร้อยละ 35.0 มีทัศนคติกำลัง ค่าเฉลี่ย = 2.83 แสดงว่านักการเมืองยังมีทัศนคติกำลังว่า หนังสือพิมพ์สามารถใช้แหล่งข่าวที่ไม่เปิดเผยชัดเจน ใน ลักษณะเช่น “แหล่งข่าววงในเปิดเผยว่า” ได้เสมอหรือไม่

18. ต่อกรณีที่ว่าหนังสือพิมพ์ไม่ควรเสนอข่าวหรือภาพของเด็กและเยาวชนที่ตกเป็นเหยื่อของการ ข่มขืน หรืออาชญากรรม แม้จะมีการใช้นามสมมุติและปกปิดใบหน้าบางส่วนก็ตามนั้น นักการเมือง ร้อยละ 33.3 เห็นด้วยอย่างยิ่ง เทียบกับผู้ที่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่าเฉลี่ย = 3.9 แสดงว่านักการเมือง เห็นด้วยว่าหนังสือพิมพ์ไม่ควรเสนอข่าวหรือภาพของเด็กและเยาวชนที่ตกเป็นเหยื่อของการข่มขืน หรืออาชญากรรม แม้จะมีการใช้นามสมมุติและปกปิดใบหน้าบางส่วนก็ตาม

19. ต่อกรณีที่ว่าหนังสือพิมพ์สามารถลงภาพผู้หญิงนุ่งน้อยห่มน้อยในหน้า 1 ได้ด้วยเหตุผล ที่ว่าสนองต่อความต้องการของประชาชนนั้น นักการเมืองร้อยละ 43.3 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่าเฉลี่ย = 1.93 แสดงว่า นักการเมืองไม่เห็นด้วยว่าหนังสือพิมพ์สามารถลงภาพผู้หญิงนุ่งน้อยห่มน้อยใน หน้า 1 ด้วยเหตุผลที่ว่าสนองต่อความต้องการของประชาชน

20. ต่อกรณีที่ว่าหนังสือพิมพ์สามารถเสนอข่าวหรือภาพของนักการเมือง หรือข้าราชการ ระดับสูง ว่ามีภรรยา น้อย ด้วยเหตุผลว่าเกี่ยวข้องกับจริยธรรมที่อาจมีผลต่อการบริหารประเทศนั้น นักการเมือง ร้อยละ 45.0 ยังกำลัง ค่าเฉลี่ย = 3.30 แสดงว่านักการเมืองยังมีทัศนคติกำลังว่า หนังสือพิมพ์สามารถเสนอข่าวหรือภาพของนักการเมือง หรือข้าราชการระดับสูง ว่ามีภรรยา น้อย ด้วยเหตุผลว่าเกี่ยวข้องกับจริยธรรมที่อาจมีผลต่อการบริหารประเทศได้หรือไม่ได้

21. ต่อกรณีที่ว่าการเสนอคอลัมน์ทางเพศ ลักษณะบรรยายเทคนิคการรวมเพศอย่างชัดเจน ด้วยเหตุผลว่าให้ความรู้กับประชาชนสามารถทำได้นั้น นักการเมืองร้อยละ 33.3 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และมีนักการเมืองที่ไม่เห็นด้วยร้อยละ 31.7 ค่าเฉลี่ย = 2.17 แสดงว่านักการเมืองไม่เห็นด้วยกับการ

เสนอคอลัมน์ทางเพศ ลักษณะบรรยายเทคนิคการรวมเพศอย่างชัดเจน ด้วยเหตุผลที่ว่าให้ความรู้กับประชาชน

22. ต่อกรณีที่ว่าหนังสือพิมพ์ติดตามข่าวและถ่ายภาพเจ้าหญิงไดอาน่าอย่างใกล้ชิดได้ด้วย เหตุผลว่าเจ้าหญิงไดอาน่าเป็นบุคคลสาธารณะนั้น นักการเมืองร้อยละ 46.7 ไม่เห็นด้วย ค่าเฉลี่ย = 2.33 แสดงว่านักการเมืองยังมีทัศนคติกำลังว่าหนังสือพิมพ์ควรหรือไม่ควรติดตามข่าวและถ่ายภาพเจ้าหญิงไดอาน่าอย่างใกล้ชิด ด้วยเหตุผลว่าเจ้าหญิงไดอาน่าเป็นบุคคลสาธารณะ

23. ต่อกรณีที่ว่าหนังสือพิมพ์ควรคำนึงถึงสิทธิที่จะรับรู้ของประชาชนเป็นเป้าหมายหลัก แม้จำเป็นต้องละเมิดสิทธิส่วนบุคคลก็ตามนั้น นักการเมืองร้อยละ 50.0 ไม่เห็นด้วย และอีก 28.3 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่าเฉลี่ย = 2.27 แสดงว่านักการเมืองไม่เห็นด้วยว่าหนังสือพิมพ์ควรคำนึงถึงสิทธิที่จะรับรู้ของประชาชนมากกว่าการคำนึงถึงการเคารพสิทธิส่วนบุคคล

24. ต่อกรณีที่ว่า เสรีภาพของหนังสือพิมพ์คือเสรีภาพของประชาชนนั้น นักการเมืองร้อยละ 36.7 เห็นด้วย และร้อยละ 23.3 ไม่เห็นด้วยเท่ากับผู้ที่มีความเห็นกำลัง ค่าเฉลี่ย = 3.40 แสดงว่านักการเมืองยังมีความเห็นกำลังว่าเสรีภาพของหนังสือพิมพ์คือเสรีภาพของประชาชน

25. ต่อกรณีที่ว่ารัฐควรมีอำนาจในการตรวจข่าวก่อนพิมพ์ในภาวะฉุกเฉินต่าง ๆ นั้น นักการเมืองร้อยละ 31.7 มีความเห็นกำลัง และร้อยละ 28.3 เห็นด้วย ค่าเฉลี่ย = 2.97 แสดงว่านักการเมืองไม่ยังกำลังว่ารัฐควรมีอำนาจในการตรวจข่าวก่อนพิมพ์ในภาวะฉุกเฉินต่าง ๆ หรือไม่

26. ต่อกรณีที่ว่าในยามปกติ หนังสือพิมพ์สามารถพาดหัวข่าวว่า “รัฐบาลเฮงซวย..! ไส้หัวออกไปเถอะ” ได้นั้น นักการเมืองร้อยละ 50.0 ไม่เห็นด้วย ค่าเฉลี่ย = 2.10 แสดงว่านักการเมืองไม่เห็นด้วยที่ในยามปกติ หนังสือพิมพ์จะพาดหัวข่าวว่า “รัฐบาลเฮงซวย..! ไส้หัวออกไปเถอะ

27. ต่อกรณีที่ว่า หนังสือพิมพ์สามารถใช้คำเรียกผู้ต้องหาดีข่มขืนว่า “ไอ้สัตว์” ได้นั้น นักการเมืองร้อยละ 48.3 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่าเฉลี่ย = 1.63 แสดงว่านักการเมืองไม่เห็นด้วยที่หนังสือพิมพ์ใช้คำเรียกผู้ต้องหาดีข่มขืนว่า “ไอ้สัตว์”

28. ต่อกรณีว่า สมมุติว่านักข่าวทราบว่าจะมีการปิดธนาคาร โดยที่ยังไม่มีประกาศอย่างเป็นทางการ หรือยังไม่มีแหล่งข่าวยืนยันอย่างแน่ชัด หนังสือพิมพ์ก็สามารถเสนอข่าวนี้ได้ทันทีนั้น นักการเมืองไม่เห็นด้วย ร้อยละ 50.0 ค่าเฉลี่ย = 2.02 แสดงว่า นักการเมืองไม่เห็นด้วยหากนักข่าวทราบว่าจะมีการปิดธนาคาร โดยที่ยังไม่มีประกาศอย่างเป็นทางการ หรือยังไม่มีแหล่งข่าวยืนยันอย่างแน่ชัด หนังสือพิมพ์จะเสนอข่าวนี้ทันที

29. ต่อกรณีที่ว่า หนังสือพิมพ์สามารถเลือกเสนอข่าวสารของพรรคการเมืองบางพรรค หรือนักการเมืองบางคนที่หนังสือพิมพ์เห็นว่ามีความสำคัญและน่าสนใจได้ โดยไม่จำเป็นต้องยึดหลักการของความสมดุลเสมอไปนั้น นักการเมืองร้อยละ 38.3 ไม่เห็นด้วย แต่ร้อยละ 25.0 เห็นด้วย ค่าเฉลี่ย = 2.63 แสดงว่านักการเมืองมีทัศนคติที่ก้ำกึ่งว่าหนังสือพิมพ์สามารถเลือกเสนอข่าวสารของพรรคการเมืองบางพรรค หรือนักการเมืองบางคนที่หนังสือพิมพ์เห็นว่ามีความสำคัญและน่าสนใจได้หรือไม่

30. ต่อกรณีที่ว่าหนังสือพิมพ์มักสร้างความต้องการในเรื่องต่าง ๆ ให้เกิดกับประชาชนมากเกินไป จนกลายเป็นปัญหาของผู้บริหารประเทศอยู่เสมอ นั้น นักการเมืองร้อยละ 33.3 มีความเห็นก้ำกึ่ง ร้อยละ 30.0 เห็นด้วย ค่าเฉลี่ย = 3.17 แสดงว่านักการเมืองมีทัศนคติที่ก้ำกึ่งว่าหนังสือพิมพ์มักสร้างความต้องการในเรื่องต่าง ๆ ให้เกิดกับประชาชนมากเกินไป จนกลายเป็นปัญหาของผู้บริหารประเทศอยู่เสมอหรือไม่

ดังรายละเอียดในตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ทศนคติเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของนักการเมือง (N=60) จำแนกเป็นความถี่ ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย

แนวคิดเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	กำกวม	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ค่าเฉลี่ย
1.การวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล ข้าราชการหรือพรรคการเมือง ถือว่าเป็นการทำหน้าที่ตรวจสอบดูแลการทำงานของรัฐบาล ฉะนั้นจึงไม่ควรมีการจำกัด	16 (26.7)	31 (51.7)	6 (10.0)	7 (11.7)	-	3.93
2.การเสนอความคิด ความเชื่อที่เมจะมีผู้เห็นว่า“ไม่ถูกต้อง” ก็ควรได้รับโอกาสในการนำเสนอเช่นเดียวกัน	8 (13.3)	32 (53.3)	13 (21.7)	6 (10.0)	1 (1.7)	3.67
3.เจ้าหน้าที่รัฐหรือเจ้านักงานการพิมพ์ควรมีอำนาจตัดเดือนหนังสือพิมพ์ เมื่อเห็นว่าหนังสือพิมพ์ฉบับนั้น ๆ รายงานข่าวที่ส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของรัฐบาล	6 (10.0)	19 (31.7)	18 (30.0)	15 (25.0)	2 (3.3)	2.8
4.การตั้งศูนย์วิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารโดยรัฐบาล เพื่อควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งชอบธรรม	1 (1.7)	9 (15.0)	16 (26.7)	22 (36.7)	12 (20.0)	3.58
5.ไม่ควรมีการบังคับให้มีการตีพิมพ์หรือไม่ตีพิมพ์ข่าวสารใด ๆ	11 (18.3)	28 (46.7)	13 (21.7)	5 (8.3)	3 (5.0)	3.65
6.บุคคลหรือกลุ่มบุคคลสามารถดำเนินงานด้านหนังสือพิมพ์ได้ เพียงไปแจ้งเจ้าหน้าที่ฝ่ายทะเบียน โดยไม่จำเป็นต้องขอใบอนุญาต ที่ผ่านขั้นตอนซับซ้อน	7 (11.7)	9 (15.0)	21 (35.0)	17 (28.3)	6 (10.0)	2.9
7.นักการเมืองหรือพรรคการเมืองสามารถเป็นเจ้าของหนังสือพิมพ์ได้เช่นเดียวกับคนทั่วไป	6 (10.0)	29 (48.3)	9 (15.0)	7 (11.7)	9 (15.0)	3.27

ตารางที่ 12 (ต่อ)ทัศนคติเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของนักการเมือง (N=60) จำแนกเป็น
ความถี่ ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย

แนวคิดเกี่ยวกับ เสรีภาพหนังสือพิมพ์	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	กำกวม	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ค่าเฉลี่ย
8.องค์กรที่จะควบคุมการดำเนินงาน ของหนังสือพิมพ์ควรเป็นองค์กรที่มา จากการรวมตัวของหนังสือพิมพ์เอง โดยไม่มีเจ้าหน้าที่รัฐเกี่ยวข้อง	15 (25.0)	17 (28.7)	19 (31.7)	7 (11.7)	2 (3.3)	3.60
9.หน่วยงานราชการควรเปิดเผยข้อมูล ให้หนังสือพิมพ์สามารถนำมารายงาน ได้อย่างอิสระ ไม่ควรอ้างว่าเป็น เอกสารลับโดยไม่จำเป็น	14 (23.3)	28 (46.7)	12 (20.0)	6 (10.0)	-	3.83
10.หนังสือพิมพ์ควรต้องแก้ข่าวที่นำ เสนอผิดพลาดทันที ไม่ชักช้า และจะ ต้องนำเสนออย่างเปิดเผยชัดเจนเช่น เดียวกัน	47 (78.3)	12 (20.0)	1 (1.7)	-	-	4.77
11.อาจอนุญาตให้หนังสือพิมพ์เสนอ ข่าวผิดพลาดได้บ้าง ด้วยเหตุผลของ ข้อจำกัดด้านเวลาและความเร่งด่วน	6 (10.0)	14 (23.3)	20 (33.3)	20 (33.3)	-	3.90
12.ในการเลือกตั้ง หนังสือพิมพ์ สามารถแสดงตัวได้อย่างเปิดเผยใน การสนับสนุนหรือไม่สนับสนุนพรรค การเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่ง	5 (8.3)	10 (16.7)	12 (20.0)	16 (26.7)	17 (28.3)	3.50
13.การที่หนังสือพิมพ์หลายฉบับ ดำเนินกิจการโดยเจ้าของเดียวกัน ทำ ให้ข้อมูลข่าวสารขาดความหลากหลาย และมีการผูกขาดทางความคิด	13 (21.7)	31 (51.7)	7 (11.7)	9 (15.0)	-	3.80
14.หนังสือพิมพ์ควรจะคองนำเสนอ ความจริงอย่างครบถ้วน ไม่ควรปิดบัง หรือละเว้น หรือเสนอข้อเท็จจริงเพียง บางส่วน โดยอ้างว่า ไม่ใช่ประเด็นข่าว ที่น่าสนใจ ซึ่งอาจจะมีผลทำให้เกิด ความเข้าใจคลาดเคลื่อนได้	39 (65.0)	16 (26.7)	3 (5.0)	2 (3.3)	-	4.53

ตารางที่ 12 (ต่อ)ทัศนคติเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของนักการเมือง (N=60) จำแนกเป็น
ความถี่ ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย

แนวคิดเกี่ยวกับ เสรีภาพหนังสือพิมพ์	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	กำลัง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ค่าเฉลี่ย
15. ในเนื้อหาข่าวหรือพาดหัวข่าว หนังสือพิมพ์ไม่ควรตั้งฉายา หรือ วินิจฉัยบุคคลในทางลบตามอำเภอใจ	32 (53.3)	26 (43.3)	2 (3.3)	-	-	4.5
16. เมื่อเกิดมีความคิดเห็นต่อประเด็น ใดประเด็นหนึ่ง แบ่งเป็น 2 ฝ่ายหรือ หลายฝ่าย หนังสือพิมพ์จำเป็นต้อง เสนอความเห็นของทุกฝ่ายอย่างสม ดุลย์กัน	39 (65.0)	21 (35.0)	-	-	-	4.65
17. หนังสือพิมพ์สามารถชี้แหล่งข่าวที่ ไม่เปิดเผยชัดเจน ในลักษณะเช่น “แหล่งข่าววงในเปิดเผยว่า” ได้เสมอ	3 (5.0)	13 (21.7)	21 (35.0)	17 (28.3)	6 (10.0)	2.83
18. หนังสือพิมพ์ไม่ควรเสนอข่าวหรือ ภาพของเด็กและเยาวชนที่ตกเป็นเหยื่อ ของการข่มขืน หรืออาชญากรรม แม่ จะมีการใช้นามสมมุติและปกปิดใบ หน้าบางส่วนก็ตาม	20 (33.3)	20 (33.3)	14 (23.3)	6 (10.0)	-	3.90
19. หนังสือพิมพ์สามารถลงภาพผู้หญิง นุ่งน้อยห่มน้อยในหน้า 1 ได้ด้วยเหตุ ผลที่ว่าสนองต่อความต้องการของ ประชาชน	1 (1.7)	5 (8.3)	9 (15.0)	19 (31.7)	26 (43.3)	1.93
20. หนังสือพิมพ์สามารถเสนอข่าวหรือ ภาพของนักการเมืองหรือข้าราชการ ระดับสูงว่ามีภรรยาบ่อย ด้วยเหตุผลว่า เกี่ยวข้องกับจริยธรรมที่อาจมีผลต่อ การบริหารประเทศ	5 (8.3)	19 (31.7)	27 (45.0)	7 (11.7)	2 (3.3)	3.30
21. การเสนอคอลัมน์ทางเพศลักษณะ บรรยายเทคนิคการรวมเพศอย่างชัด เจน ด้วยเหตุผลว่า โห้ความรู้กับ ประชาชน สามารถทำได้	-	9 (15.0)	12 (20.0)	19 (31.7)	20 (33.3)	2.17

ตารางที่ 12 (ต่อ)ทัศนคติเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของนักการเมือง (N=60) จำแนกเป็น
ความถี่ ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย

แนวคิดเกี่ยวกับ เสรีภาพหนังสือพิมพ์	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	กำกวม	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ค่าเฉลี่ย
22.หนังสือพิมพ์ติดตามข่าวและถ่ายภาพเจ้าหญิงไดอาน่าอย่างใกล้ชิดได้ด้วยเหตุผลว่าเจ้าหญิง ไดอาน่าเป็นบุคคลสาธารณะ	1 (1.7)	8 (13.3)	12 (20.0)	28 (46.7)	11 (18.3)	2.33
23.หนังสือพิมพ์ควรคำนึงถึงสิทธิที่จะรับรู้ของประชาชนเป็นเป้าหมายหลักแม้จำเป็นต้องละเมิดสิทธิส่วนบุคคลก็ตาม	1 (1.7)	8 (13.3)	9 (15.0)	30 (50.0)	12 (20.0)	2.27
24.เสรีภาพของหนังสือพิมพ์คือเสรีภาพของประชาชน	9 (15.0)	22 (36.7)	14 (23.3)	14 (23.3)	1 (1.7)	3.40
25.รัฐควรมีอำนาจตรวจข่าวก่อนพิมพ์ในภาวะฉุกเฉินต่าง ๆ	4 (6.7)	17 (28.3)	19 (31.7)	13 (21.7)	7 (11.7)	2.97
26.ในยามปกติ หนังสือพิมพ์สามารถพาดหัวข่าวว่า “รัฐบาลเฮงซวย..! ใสหัวออกไปเถอะ” ได้	1 (1.7)	4 (6.7)	10 (16.7)	30 (50.0)	15 (25.)	2.10
27.หนังสือพิมพ์สามารถใช้คำเรียกผู้ต้องหาคดีข่มขืนว่า “ไอ้สัตว์” ได้	-	2 (3.3)	3 (5.0)	26 (43.3)	29 (48.3)	1.63
28.สมมุติว่านักข่าวทราบว่าจะมีการปิดธนาคาร โดยที่ยังไม่มีการประกาศอย่างเป็นทางการ หรือยังไม่มีแหล่งข่าวยืนยันอย่างแน่ชัด หนังสือพิมพ์ก็สามารถเสนอข่าวนี้ได้ทันที	1 (1.7)	3 (5.0)	9 (15.0)	30 (50.0)	17 (28.3)	2.02
29.หนังสือพิมพ์สามารถเลือกเสนอข่าวสารของพรรคการเมืองบางพรรคหรือนักการเมืองบางคนที่หนังสือพิมพ์เห็นว่ามีความสำคัญและน่าสนใจได้โดยไม่จำเป็นต้องยึดหลักการของความสมดุลเสมอไป	1 (1.7)	15 (25.0)	13 (21.7)	23 (38.3)	8 (13.3)	2.63

ตารางที่ 12 (ต่อ)ทัศนคติเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของนักการเมือง (N=60) จำแนกเป็น
ความถี่ ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย

แนวคิดเกี่ยวกับ เสรีภาพหนังสือพิมพ์	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	กำกวม	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ค่าเฉลี่ย
30.หนังสือพิมพ์มักสร้างความต้องการ ในเรื่องต่าง ๆ ให้เกิดขึ้นประชาชน มากจนเกินไป จนกลายเป็นปัญหาของ ผู้บริหารประเทศอยู่เสมอ	6 (10.0)	18 (30.0)	20 (33.3)	12 (20.0)	4 (6.7)	3.17
รวม						3.25

3.1.3 ทัศนคติเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ ของประชาชน

1.ประชาชนเห็นด้วยว่าการวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล ข้าราชการ หรือพรรคการเมือง ถือว่าเป็น
การทำหน้าที่ตรวจสอบดูแลการทำงานของรัฐบาล ฉะนั้นจึงไม่ควรมีการจำกัด โดยประชาชนส่วน
ใหญ่มีทัศนคติในเชิงบวกต่อเรื่องดังกล่าว โดยร้อยละ 51.0 เห็นด้วย ค่าเฉลี่ย = 4.07 แสดงว่า
ประชาชนมีทัศนคติเชิงบวกมากต่อเสรีภาพในการวิพากษ์วิจารณ์

2.ประชาชนส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าการเสนอความคิดเห็น ความเชื่อที่แม่จะมีผู้เห็นว่า “ไม่ถูกต้อง”
ก็ควรได้รับโอกาสในการนำเสนอเช่นเดียวกัน ประชาชนร้อยละ 57.0 เห็นด้วย ค่าเฉลี่ย = 3.77
แสดงว่าประชาชนมีทัศนคติเชิงบวกมากต่อเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น

3.ประชาชนยังมีทัศนคติกำกวมระหว่างเชิงบวกและเชิงลบเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ ใน
กรณีว่าเจ้าหน้าที่รัฐ หรือเจ้าพนักงานการพิมพ์ควรมีอำนาจตัดเดือนหนังสือพิมพ์ เมื่อเห็นว่า
หนังสือพิมพ์ฉบับนั้น ๆ รายงานข่าวที่ส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของรัฐบาล โดยมีประชาชนร้อย
ละ 37.0 ยังกำกวม และร้อยละ 29.0 เห็นด้วย ค่าเฉลี่ย = 2.77 แสดงว่าประชาชนมีทัศนคติกำกวมต่อ
เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น ตามกรณีดังกล่าว

4.ประชาชนมีความเห็นกำกวมต่อการตั้งศูนย์วิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารโดยรัฐบาล เพื่อควบคุม
ดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ว่าเป็นสิ่งชอบธรรม มีประชาชนร้อยละ 30.0 มีความเห็น

กำลัง และร้อยละ 29.0 ไม่เห็นด้วย ค่าเฉลี่ย = 3.37 แสดงว่าประชาชนมีทัศนคติกำลังต่อเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น ตามกรณีดังกล่าว

5.ประชาชนเห็นด้วยว่าไม่ควรมีการบังคับให้มีการตีพิมพ์หรือไม่ตีพิมพ์ข่าวสารใด ๆ มีประชาชนเห็นด้วย ร้อยละ 38.0 และร้อยละ 28.0 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่าเฉลี่ย = 3.72 แสดงว่าประชาชนมีทัศนคติเชิงบวกมากต่อเสรีภาพในการพิมพ์

6.ประชาชนไม่เห็นด้วยว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลสามารถดำเนินงานด้านหนังสือพิมพ์ได้เพียงไปแจ้งเจ้าหน้าที่ฝ่ายทะเบียน โดยไม่จำเป็นต้องขอใบอนุญาตที่ผ่านขั้นตอนซับซ้อน ประชาชนร้อยละ 42.0 ไม่เห็นด้วย ค่าเฉลี่ย = 2.34 แสดงว่าประชาชนไม่เห็นด้วยต่อเสรีภาพในการดำเนินการการพิมพ์

7.ประชาชนมีความเห็นกำลังว่านักการเมืองหรือพรรคการเมืองสามารถเป็นเจ้าของหนังสือพิมพ์ได้เช่นเดียวกับคนทั่วไปได้ โดยร้อยละ 30.0ไม่เห็นด้วยต่อกรณีดังกล่าว แต่ร้อยละ 27.0 เห็นด้วย ค่าเฉลี่ย = 2.57 แสดงว่าประชาชนมีทัศนคติกำลังต่อเสรีภาพในการเป็นเจ้าของสิ่งพิมพ์

8.ประชาชนเห็นด้วยว่าองค์กรที่ควบคุมการดำเนินงานของหนังสือพิมพ์ควรเป็นองค์กรที่มาจากความร่วมมือของหนังสือพิมพ์เอง โดยไม่มีเจ้าหน้าที่รัฐเกี่ยวข้อง มีประชาชนร้อยละ 36.0 เห็นด้วย และร้อยละ 27.0 มีความเห็นกำลัง ค่าเฉลี่ย = 3.54 แสดงว่า ประชาชนมีทัศนคติเชิงบวกมากต่อเสรีภาพที่จะให้สื่อหนังสือพิมพ์มีการควบคุมดูแลกันเอง

9.ประชาชนเห็นด้วยว่า หน่วยงานราชการควรเปิดเผยข้อมูลให้หนังสือพิมพ์นำมารายงานข่าวได้อย่างอิสระ ไม่ควรอ้างว่าเป็นเอกสารลับโดยไม่จำเป็น ประชาชนร้อยละ 37.0 เห็นด้วย ค่าเฉลี่ย = 3.85 แสดงว่าประชาชนมีทัศนคติเชิงบวกมากต่อเสรีภาพในการแสวงหาข้อมูลข่าวสารอย่างอิสระ

10.ประชาชนส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่า หนังสือพิมพ์ควรแก้ข่าวที่นำเสนอผิดพลาดทันที ไม่ชักช้า และต้องนำเสนออย่างเปิดเผยชัดเจน ร้อยละ 82.0 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่าเฉลี่ย = 4.81 แสดงว่าประชาชนต้องการให้มีการเสนอข่าวสารที่มีคุณภาพ คือมีความรับผิดชอบและเป็นธรรมอย่างมาก

11. ประชาชนไม่เห็นด้วยในเรื่องที่ว่า อาจอนุโลมให้หนังสือพิมพ์เสนอข่าวผิดพลาดได้บ้าง ด้วยเหตุผลของข้อจำกัดด้านเวลาและความเร่งด่วน ประชาชนร้อยละ 39.0 มีความเห็นกำกับ ค่าเฉลี่ย = 3.77 แสดงว่า ประชาชนต้องการข่าวสารที่มีคุณภาพ มีความถูกต้องของข่าวสาร

12. ประชาชนไม่เห็นด้วย ต่อกรณีที่ว่าในการเลือกตั้ง หนังสือพิมพ์สามารถแสดงตัวอย่างเปิดเผยในการสนับสนุนหรือไม่สนับสนุนพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่ง ประชาชนร้อยละ 30.0 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และร้อยละ 27.0 ไม่เห็นด้วย ค่าเฉลี่ย = 3.57 แสดงว่าประชาชนไม่เห็นด้วยที่หนังสือพิมพ์จะแสดงตัวอย่างเปิดเผยในการสนับสนุนหรือไม่สนับสนุนพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่ง ประชาชนต้องการให้หนังสือพิมพ์เสนอข่าวสารอย่างเป็นทางการ

13. ประชาชนเห็นด้วยว่า หนังสือพิมพ์หลายฉบับดำเนินกิจการโดยเจ้าของเดียวกัน ทำให้ขาดความหลากหลายและมีการผูกขาดทางความคิด มีประชาชนร้อยละ 46.0 เห็นด้วย ค่าเฉลี่ย = 3.84 แสดงว่า ประชาชนต้องการให้มีการนำเสนอข่าวสารที่หลากหลาย

14. ประชาชนยังเห็นด้วยว่า หนังสือพิมพ์ควรจะต่อนำเสนอความจริงอย่างครบถ้วน ไม่ควรปิดบังหรือละเว้น หรือเสนอข้อเท็จจริงเพียงบางส่วน โดยอ้างว่า ไม่ใช่ประเด็นข่าวที่น่าสนใจ ซึ่งอาจจะมีผลทำให้เกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อน โดยประชาชน ร้อยละ 59.0 เห็นด้วยอย่างยิ่งต่อกรณีดังกล่าว ค่าเฉลี่ย = 4.48 แสดงว่าประชาชนต้องการให้มีการนำเสนอข่าวสารอย่างครบถ้วน

15. ประชาชนยังเห็นด้วยว่าในเนื้อหาข่าวหรือพาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์ไม่ควรตั้งฉายาหรือวินิจฉัยบุคคลในทางลบตามอำเภอใจ ประชาชนร้อยละ 42.0 เห็นด้วยต่อกรณีดังกล่าว และอีกร้อยละ 38.0 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่าเฉลี่ย = 4.14 แสดงว่าประชาชนต้องการให้มีการเสนอข่าวสารอย่างเป็นทางการ ไม่แทรกความคิดเห็น

16. ประชาชนเห็นด้วยอย่างยิ่งว่า เมื่อเกิดมีความคิดเห็นต่อประเด็นหนึ่ง แบ่งเป็น 2 ฝ่ายหรือหลายฝ่าย หนังสือพิมพ์จำเป็นต้องเสนอความเห็นของทุกฝ่ายอย่างสมดุลย์กัน มีประชาชนร้อยละ 65.0 เห็นด้วยอย่างยิ่งต่อกรณีดังกล่าว ค่าเฉลี่ย = 4.56 แสดงว่าประชาชนต้องการให้มีการเสนอข่าวสารอย่างสมดุลย์อย่างมาก

17. ต่อกรณีที่ว่าหนังสือพิมพ์สามารถใช้แหล่งข่าวที่ไม่เปิดเผยชัดเจน ในลักษณะเช่น “แหล่งข่าววงในเปิดเผยว่า” ได้เสมอนั้น ประชาชนร้อยละ 43.0 มีทัศนคติกำลัง ค่าเฉลี่ย = 2.95 แสดงว่าประชาชนยังมีทัศนคติกำลังว่า หนังสือพิมพ์สามารถใช้แหล่งข่าวที่ไม่เปิดเผยชัดเจน ในลักษณะเช่น “แหล่งข่าววงในเปิดเผยว่า” ได้เสมอหรือไม่

18. ต่อกรณีที่ว่าหนังสือพิมพ์ไม่ควรเสนอข่าวหรือภาพของเด็กและเยาวชนที่ตกเป็นเหยื่อของการข่มขืน หรืออาชญากรรม แม้จะมีการใช้นามสมมุติและปกปิดใบหน้าบางส่วนก็ตามนั้น ประชาชนร้อยละ 30.0 เห็นด้วย และร้อยละ 29.0 เห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่าเฉลี่ย = 3.69 แสดงว่าประชาชนเห็นด้วยว่าหนังสือพิมพ์ไม่ควรเสนอข่าวหรือภาพของเด็กและเยาวชนที่ตกเป็นเหยื่อของการข่มขืน หรืออาชญากรรม แม้จะมีการใช้นามสมมุติและปกปิดใบหน้าบางส่วนก็ตาม

19. ต่อกรณีที่ว่าหนังสือพิมพ์สามารถลงภาพผู้หญิงนุ่งน้อยห่มน้อยในหน้า 1 ได้ด้วยเหตุผลที่ว่าสนองต่อความต้องการของประชาชนนั้น ประชาชนร้อยละ 40.0 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่าเฉลี่ย = 1.94 แสดงว่า ประชาชนไม่เห็นด้วยว่าหนังสือพิมพ์สามารถลงภาพผู้หญิงนุ่งน้อยห่มน้อยในหน้า 1 ด้วยเหตุผลที่ว่าสนองต่อความต้องการของประชาชน

20. ต่อกรณีที่ว่าหนังสือพิมพ์สามารถเสนอข่าวหรือภาพของนักการเมือง หรือข้าราชการระดับสูง ว่ามีภรรยาบ่อย ด้วยเหตุผลว่าเกี่ยวข้องกับจริยธรรมที่อาจมีผลต่อการบริหารประเทศนั้น ประชาชนร้อยละ 38.0 ยังกำลัง ค่าเฉลี่ย = 3.31 แสดงว่าประชาชนยังมีทัศนคติกำลังว่า หนังสือพิมพ์สามารถเสนอข่าวหรือภาพของนักการเมือง หรือข้าราชการระดับสูง ว่ามีภรรยาบ่อย ด้วยเหตุผลว่าเกี่ยวข้องกับจริยธรรมที่อาจมีผลต่อการบริหารประเทศได้หรือไม่

21. ต่อกรณีที่ว่าการเสนอคอลัมน์ทางเพศ ลักษณะบรรยายเทคนิคการรวมเพศอย่างชัดเจน ด้วยเหตุผลว่าให้ความรู้กับประชาชนสามารถทำได้นั้น ประชาชนร้อยละ 40.0 ไม่เห็นด้วยและร้อยละ 28.0 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่าเฉลี่ย = 2.16 แสดงว่าประชาชนไม่เห็นด้วยกับการเสนอคอลัมน์ทางเพศ ลักษณะบรรยายเทคนิคการรวมเพศอย่างชัดเจน ด้วยเหตุผลที่ให้ความรู้กับประชาชน

22. ต่อกรณีที่ว่าหนังสือพิมพ์ติดตามข่าวและถ่ายภาพเจ้าหญิงไดอาน่าอย่างใกล้ชิดได้ด้วยเหตุผลว่าเจ้าหญิงไดอาน่าเป็นบุคคลสาธารณะนั้น ประชาชนร้อยละ 45.0 ไม่เห็นด้วย ค่าเฉลี่ย = 2.41 แสดงว่าประชาชนไม่เห็นด้วยที่หนังสือพิมพ์ติดตามข่าวและถ่ายภาพเจ้าหญิงไดอาน่าอย่างใกล้ชิด ด้วยเหตุผลว่าเจ้าหญิงไดอาน่าเป็นบุคคลสาธารณะ

23. ต่อกรณีที่ว่าหนังสือพิมพ์ควรคำนึงถึงสิทธิที่จะรับรู้ของประชาชนเป็นเป้าหมายหลัก แม้จำเป็นต้องละเมิดสิทธิส่วนบุคคลก็ตามนั้น ประชาชนร้อยละ 30.0 ไม่เห็นด้วย และอีกร้อยละ 27.0 มีความเห็นกำกึ่ง ค่าเฉลี่ย = 2.58 แสดงว่าประชาชนยังมีทัศนคติกำกึ่งว่าหนังสือพิมพ์ควรคำนึงถึงสิทธิที่จะรับรู้ของประชาชนมากกว่าการคำนึงถึงสิทธิส่วนบุคคลหรือไม่

24. ต่อกรณีที่ว่า เสรีภาพของหนังสือพิมพ์คือเสรีภาพของประชาชนนั้น ประชาชนร้อยละ 35.0 เห็นด้วย และร้อยละ 30.0 มีความเห็นกำกึ่ง ค่าเฉลี่ย=3.60 แสดงว่าประชาชนเห็นด้วยว่าเสรีภาพของหนังสือพิมพ์คือเสรีภาพของประชาชน

25. ต่อกรณีที่ว่ารัฐควรมีอำนาจในการตรวจข่าวก่อนพิมพ์ในภาวะฉุกเฉินต่าง ๆ นั้น ประชาชนร้อยละ 34.0 มีความเห็นกำกึ่ง ค่าเฉลี่ย = 2.96 แสดงว่าประชาชนมีทัศนคติกำกึ่งว่ารัฐควรมีอำนาจในการตรวจข่าวก่อนพิมพ์ในภาวะฉุกเฉินต่าง ๆ หรือไม่

26. ต่อกรณีที่ว่าในยามปกติ หนังสือพิมพ์สามารถพาดหัวข่าวว่า “รัฐบาลเฮงซวย..! ใสหัวออกไปเถอะ” ได้นั้น ประชาชนร้อยละ 52.0 ไม่เห็นด้วย ค่าเฉลี่ย = 2.27 แสดงว่าประชาชนไม่เห็นด้วยที่ในยามปกติ หนังสือพิมพ์จะพาดหัวข่าวว่า “รัฐบาลเฮงซวย..! ใสหัวออกไปเถอะ

27. ต่อกรณีที่ว่า หนังสือพิมพ์สามารถใช้คำเรียกผู้ต้องหาคดีข่มขืนว่า “ไอ้สัตว์” ได้นั้น ประชาชนร้อยละ 47.0 ไม่เห็นด้วย ค่าเฉลี่ย = 2.21 แสดงว่าประชาชนไม่เห็นด้วยที่หนังสือพิมพ์ใช้คำเรียกผู้ต้องหาคดีข่มขืนว่า “ไอ้สัตว์”

28. ต่อกรณีที่ว่า สมมุติว่านักข่าวทราบว่าจะมีการปิดธนาคาร โดยที่ยังไม่มีประกาศอย่างเป็นทางการ หรือยังไม่มีแหล่งข่าวยืนยันอย่างแน่ชัด หนังสือพิมพ์ก็สามารถเสนอข่าวนี้ได้ทันทีนั้น ประชาชนไม่เห็นด้วย ร้อยละ 44.0 ค่าเฉลี่ย = 2.15 แสดงว่า ประชาชนไม่เห็นด้วยหากนักข่าวทราบว่าจะมีการปิดธนาคาร โดยที่ยังไม่มีประกาศอย่างเป็นทางการ หรือยังไม่มีแหล่งข่าวยืนยันอย่างแน่ชัด หนังสือพิมพ์จะเสนอข่าวนี้ทันที

29. ต่อกรณีที่ว่า หนังสือพิมพ์สามารถเลือกเสนอข่าวสารของพรรคการเมืองบางพรรค หรือนักการเมืองบางคนที่หนังสือพิมพ์เห็นว่ามีความสำคัญและน่าสนใจได้ โดยไม่จำเป็นต้องยึดหลักการของความสมดุลเสมอไปนั้น ประชาชนร้อยละ 34.0 ไม่เห็นด้วย แต่ร้อยละ 27.0 เห็นด้วย เท่ากันกับผู้ที่มีความเห็นกำกึ่ง ค่าเฉลี่ย = 2.73 แสดงว่าประชาชนมีทัศนคติกำกึ่งว่าหนังสือพิมพ์

สามารถเลือกเสนอข่าวสารของพรรคการเมืองบางพรรค หรือนักการเมืองบางคนที่หนังสือพิมพ์ เห็นว่ามีความสำคัญและน่าสนใจได้หรือไม่

30.ต่อกรณีที่ว่าหนังสือพิมพ์มักสร้างความต้องการในเรื่องต่าง ๆ ให้เกิดกับประชาชนมากจนเกินไป จนกลายเป็นปัญหาของผู้บริหารประเทศอยู่เสมอ นั้น ประชาชนร้อยละ 41.0 มีความเห็น ก้ำกึ่ง ร้อยละ 33.3 เห็นด้วย ค่าเฉลี่ย=3.27 แสดงว่าประชาชนมีทัศนคติก้ำกึ่งว่าหนังสือพิมพ์มัก สร้างความต้องการในเรื่องต่าง ๆ ให้เกิดกับประชาชนมากจนเกินไป จนกลายเป็นปัญหาของผู้บริหารประเทศอยู่เสมอหรือไม่

ดังรายละเอียดในตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ทัศนคติเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของประชาชน (N=100) จำแนกเป็นความถี่ ค่า ร้อยละ และค่าเฉลี่ย

แนวคิดเกี่ยวกับ เสรีภาพหนังสือพิมพ์	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ก้ำกึ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ค่าเฉลี่ย
1.การวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล ข้าราชการ หรือพรรคการเมือง ถือว่าเป็นการทำ หน้าที่ตรวจสอบดูแลการทำงานของ รัฐบาล ฉะนั้นจึงไม่ควรมีการจำกัด	32 (32.0)	51 (51.0)	9 (9.0)	8 (8.0)	-	4.07
2.การเสนอความคิด ความเชื่อที่แม่จะ มีผู้เห็นว่า “ไม่ถูกต้อง” ก็ควรได้รับ โอกาสในการนำเสนอเช่นเดียวกัน	13 (13.0)	57 (57.0)	26 (26.0)	2 (2.0)	2 (2.0)	3.77
3.เจ้าหน้าที่รัฐหรือเจ้านักงานการ พิมพ์ ควร มี อำนาจ ตักเตือน หนังสือพิมพ์ เมื่อเห็นว่าหนังสือพิมพ์ ฉบับนั้น ๆ รายงานข่าวที่ส่งผล กระทบต่อเสถียรภาพของรัฐบาล	12 (12.0)	29 (29.0)	37 (37.0)	14 (14.0)	8 (8.0)	2.77
4.การตั้งศูนย์วิเคราะห์ข้อมูลข่าวสาร โดยรัฐบาล เพื่อควบคุมดูแลการปฏิบัติ หน้าที่ของหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งชอบ ธรรม	5 (5.0)	18 (18.0)	30 (30.0)	29 (29.0)	18 (18.0)	3.37

ตารางที่ 13 (ต่อ)ทัศนคติเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของประชาชน (N=100) จำแนกเป็นความถี่
การย่อยและค่าเฉลี่ย

แนวคิดเกี่ยวกับ เสรีภาพหนังสือพิมพ์	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	กำลัง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ค่าเฉลี่ย
5.ไม่ควรมีการบังคับให้มีการตีพิมพ์ หรือไม่ตีพิมพ์ข่าวสารใด ๆ	28 (28.0)	38 (38.0)	17 (17.0)	12 (12.0)	5 (5.0)	3.72
6.บุคคลหรือกลุ่มบุคคลสามารถดำเนิน งานด้านหนังสือพิมพ์ได้ เพียงไปแจ้ง เจ้าหน้าที่ฝ่ายทะเบียน โดยไม่จำเป็นต้อง ขอใบอนุญาต ที่ผ่านชั้นคอนซัน ชัน	2 (2.0)	12 (12.0)	24 (24.0)	42 (42.0)	20 (20.0)	2.34
7.นักการเมืองหรือพรรคการเมือง สามารถเป็นเจ้าของหนังสือพิมพ์ได้ เช่นเดียวกับคนทั่วไป	2 (2.0)	27 (27.0)	19 (19.0)	30 (30.0)	22 (22.0)	2.57
8.องค์กรที่จะควบคุมการดำเนินงาน ของหนังสือพิมพ์ควรเป็นองค์กรที่มา จากการรวมตัวของหนังสือพิมพ์เอง โดยไม่มีเจ้าหน้าที่รัฐเกี่ยวข้อง	19 (19.0)	36 (36.0)	27 (27.0)	16 (16.0)	2 (2.0)	3.54
9.หน่วยงานราชการควรเปิดเผยข้อมูล ให้หนังสือพิมพ์สามารถนำมารายงาน ได้อย่างอิสระ ไม่ควรอ้างว่าเป็น เอกสารลับโดยไม่จำเป็น	27 (27.0)	37 (37.0)	31 (31.0)	4 (4.0)	1 (1.0)	3.85
10.หนังสือพิมพ์ควรต้องแก้ข่าวที่นำ เสนอผิดพลาดทันที ไม่ชักช้า และจะ ต้องนำเสนออย่างเปิดเผยชัดเจนเช่น เดียวกัน	82 (82.0)	17 (17.0)	1 (1.0)	-	-	4.81
11.อาจอ努 โลมให้หนังสือพิมพ์เสนอ ข่าวผิดพลาดได้บ้าง ด้วยเหตุผลของ ข้อจำกัดด้านเวลาและความเร่งด่วน	14 (14.0)	21 (21.0)	39 (39.0)	26 (26.0)	-	3.77
12.ในการเลือกตั้ง หนังสือพิมพ์ สามารถแสดงตัวได้อย่างเปิดเผยใน การสนับสนุนหรือไม่สนับสนุนพรรค การเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่ง	6 (6.0)	18 (18.0)	19 (19.0)	27 (27.0)	30 (30.0)	3.57

ตารางที่ 13 (ต่อ)ทัศนคติเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของประชาชน (N=100) จำแนกเป็นความถี่
การย่อย และค่าเฉลี่ย

แนวคิดเกี่ยวกับ เสรีภาพหนังสือพิมพ์	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	กำกวม	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ค่าเฉลี่ย
13.การที่หนังสือพิมพ์หลายฉบับ ดำเนินกิจการโดยเจ้าของเดียวกัน ทำ ให้ข้อมูลข่าวสารขาดความหลากหลาย และมีการผูกขาดทางความคิด	26 (26.0)	46 (46.0)	15 (15.0)	12 (12.0)	1 (1.0)	3.84
14.หนังสือพิมพ์ควรจะต้องนำเสนอ ความจริงอย่างครบถ้วน ไม่ควรบิดบัง หรือละเว้น หรือเสนอข้อเท็จจริงเพียง บางส่วน โดยอ้างว่า ไม่ใช่ประเด็นข่าว ที่น่าสนใจ ซึ่งอาจจะมีผลทำให้เกิด ความเข้าใจคลาดเคลื่อนได้	59 (59.0)	33 (33.0)	5 (5.0)	3 (3.0)	-	4.48
15.ในเนื้อหาข่าวหรือพาดหัวข่าว หนังสือพิมพ์ไม่ควรตั้งฉายา หรือ วินิจฉัยบุคคลในทางลบตามอำเภอใจ	38 (38.0)	42 (42.0)	16 (16.0)	4 (4.0)	-	4.14
16.เมื่อเกิดมีความคิดเห็นต่อประเด็น ใดประเด็นหนึ่ง แบ่งเป็น 2 ฝ่ายหรือ หลายฝ่าย หนังสือพิมพ์จำเป็นต้อง เสนอความเห็นของทุกฝ่ายอย่างสม ดุลย์กัน	65 (65.0)	28 (28.0)	6 (6.0)	-	1 (1.0)	4.56
17.หนังสือพิมพ์สามารถใช้แหล่งข่าวที่ ไม่เปิดเผยชื่ได้ ในลักษณะเช่น “แหล่งข่าววงในเปิดเผยว่า”ได้เสมอ	4 (4.0)	23 (23.0)	43 (43.0)	24 (24.0)	6 (6.0)	2.95
18.หนังสือพิมพ์ไม่ควรเสนอข่าวหรือ ภาพของเด็กและเยาวชนที่ตกเป็นเหยื่อ ของการข่มขืน หรืออาชญากรรม แม้ จะมีการใช้นามสมมุติและปกปิดใบ หน้าบางส่วนก็ตาม	29 (29.0)	30 (30.0)	25 (25.0)	13 (13.0)	3 (3.0)	3.69

ตารางที่ 13 (ต่อ)ทัศนคติเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของประชาชน (N=100) จำแนกเป็นความถี่
การย่อยและค่าเฉลี่ย

แนวคิดเกี่ยวกับ เสรีภาพหนังสือพิมพ์	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	กำกวม	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ค่าเฉลี่ย
19.หนังสือพิมพ์สามารถลงภาพผู้หญิง นุ่งน้อยห่มน้อยในหน้า 1 ได้ด้วยเหตุ ผลที่ว่าสนองต่อความต้องการของ ประชาชน	2 (2.0)	5 (5.0)	18 (18.0)	35 (35.0)	40 (40.0)	1.94
20.หนังสือพิมพ์สามารถเสนอข่าวหรือ ภาพของนักการเมืองหรือข้าราชการ ระดับสูงว่ามีภรรยาบ่อย ด้วยเหตุผลว่า เกี่ยวข้องกับจริยธรรมที่อาจมีผลต่อ การบริหารประเทศ	15 (15.0)	26 (26.0)	38 (38.0)	17 (17.0)	4 (4.0)	3.31
21.การเสนอคอลัมน์ทางเพศลักษณะ บรรยายเทคนิคการรวมเพศอย่างชัด เจน ด้วยเหตุผลว่า ให้ความรู้กับ ประชาชน สามารถทำได้	1 (1.0)	10 (10.0)	21 (21.0)	40 (40.0)	28 (28.0)	2.16
22.หนังสือพิมพ์ติดตามข่าวและถ่าย ภาพเจ้าหน้าที่ได้อ่านอย่างใกล้ชิดได้ ด้วยเหตุผลว่าเจ้าหน้าที่ได้อ่านเป็น บุคคลสาธารณะ	1 (1.0)	16 (16.0)	22 (22.0)	45 (45.0)	16 (16.0)	2.41
23.หนังสือพิมพ์ควรคำนึงถึงสิทธิที่จะ รับรู้ของประชาชนเป็นเป้าหมายหลัก แม้จำเป็นต้องละเมิดสิทธิส่วนบุคคลก็ ตาม	2 (2.0)	22 (22.0)	27 (27.0)	30 (30.0)	19 (19.0)	2.58
24.เสรีภาพของหนังสือพิมพ์คือเสรี ภาพของประชาชน	21 (21.0)	35 (35.0)	30 (30.0)	11 (11.0)	3 (3.0)	3.60
25.รัฐควรมีอำนาจตรวจข่าวก่อนพิมพ์ ในภาวะฉุกเฉินต่าง ๆ	7 (7.0)	25 (25.0)	34 (34.0)	25 (25.0)	9 (9.0)	2.96
26.ในยามปกติ หนังสือพิมพ์สามารถ พาดหัวข่าวว่า “รัฐบาลเฮงซวย..! ไส หัวออกไปเดอะ” ได้	-	9 (9.0)	24 (24.0)	52 (52.0)	15 (15.0)	2.27

ตารางที่ 13 (ต่อ)ทัศนคติเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของประชาชน (N=100) จำแนกเป็นความถี่
การย่อย และค่าเฉลี่ย

แนวคิดเกี่ยวกับ เสรีภาพหนังสือพิมพ์	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	กำกวม	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ค่าเฉลี่ย
27.หนังสือพิมพ์สามารถไต่ถามเรียกผู้ ต้องหาคดีข่มขืนว่า “ไอ้สัตว์” ได้	7 (7.0)	10 (10.0)	8 (8.0)	47 (47.0)	28 (28.0)	2.21
28.สมมุติว่านักข่าวทราบว่าจะมีการปิด ธนาคาร โดยที่ยังไม่มีการประกาศ อย่างเป็นทางการ หรือยังไม่มีแหล่ง ข่าวยืนยันอย่างแน่ชัด หนังสือพิมพ์ก็ สามารถเสนอข่าวนี้ได้ทันที	1 (1.0)	11 (11.0)	17 (17.0)	44 (44.0)	27 (27.0)	2.15
29.หนังสือพิมพ์สามารถเลือกเสนอ ข่าวสารของพรรคการเมืองบางพรรค หรือนักการเมืองบางคนทีหนังสือพิมพ์ เห็นว่ามีความสำคัญและน่าสนใจได้ โดยไม่จำเป็นต้องยึดหลักการของ ความสมดุลเสมอไป	1 (1.0)	27 (27.0)	27 (27.0)	34 (34.0)	11 (11.0)	2.73
30.หนังสือพิมพ์มักสร้างความต้องการ ในเรื่องต่าง ๆ ให้เกิดขึ้นกับประชาชน มากจนเกินไป จนกลายเป็นปัญหาของ ผู้บริหารประเทศอยู่เสมอ	7 (7.0)	33 (33.0)	41 (41.0)	18 (18.0)	1 (1.0)	3.27
รวม						3.18

3.1.4 เปรียบเทียบทัศนคติทั่วไปเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของนักวิชาชีพ นักการเมือง
และประชาชน

-ต่อกรณีที่ว่าหนังสือพิมพ์สามารถไต่ถามแหล่งข่าวที่ไม่เปิดเผยชัดเจน ในลักษณะเช่นว่า
“แหล่งข่าววงในเปิดเผยว่า” ได้เสมอนั้น ทั้งสามกลุ่มมีความเห็นกำกวม โดยกลุ่มนักวิชาชีพมีค่าเฉลี่ย
= 3.35 ส่วนกลุ่มนักการเมืองและกลุ่มประชาชนมีค่าเฉลี่ยของทัศนคติไม่ต่างกันมากนัก โดย
ประชาชนมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.95 ค่าเฉลี่ยทัศนคติของนักการเมือง = 2.83

- ต่อกรณีที่ว่าหนังสือพิมพ์ไม่ควรเสนอข่าวหรือภาพของเด็กและเยาวชนที่ตกเป็นเหยื่อของการข่มขืน หรืออาชญากรรม แม้จะมีการใช้นามสมมุติและปกปิดใบหน้าบางส่วนก็ตามนั้น กลุ่มนักการเมืองและกลุ่มประชาชนเห็นด้วยว่าไม่ควรเสนอข่าวหรือภาพดังกล่าว โดยกลุ่มนักการเมืองมีค่าเฉลี่ยสูงสุด = 3.90 ส่วนกลุ่มประชาชนมีค่าเฉลี่ย = 3.69 แต่กลุ่มนักวิชาชีพกลับมีความเห็นกำลังต่อกรณีดังกล่าว มีค่าเฉลี่ย = 3.44

- ต่อกรณีที่ว่าหนังสือพิมพ์สามารถลงภาพผู้หญิงนุ่งน้อยห่มน้อยในหน้า 1 ได้ด้วยเหตุผลที่ว่าสนองต่อความต้องการของประชาชนนั้น พบว่าทั้งกลุ่มนักวิชาชีพ กลุ่มนักการเมืองและกลุ่มประชาชนมีทัศนคติตรงกัน คือไม่เห็นด้วยต่อกรณีดังกล่าว โดยกลุ่มนักวิชาชีพและกลุ่มประชาชนมีค่าเฉลี่ยของทัศนคติ = 1.94 ส่วนนักการเมืองก็มีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน คือ 1.93

- ต่อกรณีที่ว่าหนังสือพิมพ์สามารถเสนอข่าวหรือภาพของนักการเมืองหรือข้าราชการระดับสูงว่ามีภรรยาบ่อย ด้วยเหตุผลว่าเกี่ยวข้องกับจริยธรรมที่อาจมีผลต่อการบริหารประเทศนั้น กลุ่มนักวิชาชีพเห็นด้วยต่อกรณีดังกล่าว มีค่าเฉลี่ย = 3.66 มากกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มประชาชน 3.31 และกลุ่มนักการเมือง 3.30 ซึ่งยังมีทัศนคติกำลังต่อเรื่องดังกล่าว

- ต่อกรณีที่ว่าการเสนอคอลัมน์ทางเพศลักษณะบรรยายเทคนิคการร่วมเพศอย่างชัดเจน ด้วยเหตุผลว่าให้ความรู้กับประชาชนสามารถทำได้นั้น ทั้งสามกลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยกับเรื่องดังกล่าว โดยนักวิชาชีพมีค่าเฉลี่ยสูงสุด = 2.21 ค่าเฉลี่ยของนักการเมือง = 2.17 และค่าเฉลี่ยของประชาชน = 2.16

- ต่อกรณีที่ว่าหนังสือพิมพ์ติดตามข่าวและถ่ายภาพเจ้าหญิงไดอาน่าอย่างใกล้ชิดได้ ด้วยเหตุผลว่าเจ้าหญิงไดอาน่าเป็นบุคคลสาธารณะนั้น ทั้งสามกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นกำลัง อย่างไรก็ตามกลุ่มนักวิชาชีพมีค่าเฉลี่ยสูงสุด = 2.94 ขณะที่กลุ่มประชาชนมีค่าเฉลี่ย = 2.41 และกลุ่มนักการเมือง = 2.33

- ต่อกรณีที่ว่าหนังสือพิมพ์ควรคำนึงถึงสิทธิที่จะรับรู้ของประชาชนเป็นเป้าหมายหลัก แม้จำเป็นต้องละเมิดสิทธิส่วนบุคคลก็ตามนั้น กลุ่มนักวิชาชีพและกลุ่มประชาชนมีความเห็นกำลัง โดยกลุ่มนักวิชาชีพมีค่าเฉลี่ย = 3.00 ส่วนกลุ่มประชาชนมีค่าเฉลี่ย = 2.58 สำหรับกลุ่มนักการเมืองนั้น ไม่เห็นด้วยกับกรณีดังกล่าว โดยมีค่าเฉลี่ย = 2.27

-ต่อกรณีที่ว่าเสรีภาพของหนังสือพิมพ์คือเสรีภาพของประชาชนนั้น กลุ่มนักวิชาชีพและกลุ่มประชาชนเห็นด้วยต่อกรณีดังกล่าว โดยกลุ่มนักวิชาชีพมีค่าเฉลี่ย = 4.06 มากกว่ากลุ่มประชาชนซึ่งมีค่าเฉลี่ย = 3.60 สำหรับกลุ่มนักการเมืองนั้น มีความเห็นกำลังโดยมีค่าเฉลี่ย = 3.40

-ต่อกรณีที่ว่ารัฐควรมีอำนาจตรวจข่าวก่อนพิมพ์ในภาวะฉุกเฉินต่าง ๆ นั้น กลุ่มนักการเมืองและกลุ่มประชาชนมีความเห็นกำลังต่อเรื่องดังกล่าว โดยนักการเมืองมีค่าเฉลี่ย = 2.97 ใกล้เคียงกับประชาชนที่มีค่าเฉลี่ย = 2.96 ส่วนกลุ่มนักวิชาชีพนั้นไม่เห็นด้วยต่อกรณีดังกล่าว มีค่าเฉลี่ย = 2.07

-ต่อกรณีที่ว่าในยามปกติ หนังสือพิมพ์สามารถพาดหัวข่าวว่า “รัฐบาลเฮงซวย..! ไล่หัวออกไปเถอะ” ได้นั้น ทั้งสามกลุ่มไม่เห็นด้วยต่อกรณีดังกล่าว อย่างไรก็ตามกลุ่มประชาชนมีค่าเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มอื่น = 2.27 รองลงมาคือกลุ่มนักการเมือง มีค่าเฉลี่ย = 2.10 และกลุ่มนักวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ย = 1.99

-ต่อกรณีที่ว่าหนังสือพิมพ์สามารถใช้คำเรียกผู้ต้องหาติดขมขื่นว่า “ไอ้สัตว์” ได้นั้น ทั้งสามกลุ่มไม่เห็นด้วยต่อกรณีดังกล่าว อย่างไรก็ตามกลุ่มประชาชนมีค่าเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มอื่น = 2.21 รองลงมาคือกลุ่มนักวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ย = 1.81 และกลุ่มนักการเมือง มีค่าเฉลี่ย = 1.63

-ต่อกรณีที่ว่าสมมุติว่านักข่าวทราบว่าจะมีการปิดธนาคาร โดยที่ยังไม่มีการประกาศอย่างเป็นทางการ หรือยังไม่มีแหล่งข่าวยืนยันอย่างแน่ชัด หนังสือพิมพ์ก็สามารถเสนอข่าวนี้ได้ทันทีนั้น ทั้งสามกลุ่มไม่เห็นด้วยต่อกรณีดังกล่าว โดยกลุ่มนักวิชาชีพมีค่าเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มอื่น = 2.22 รองลงมาคือกลุ่มประชาชน มีค่าเฉลี่ย = 2.15 และกลุ่มนักการเมือง มีค่าเฉลี่ย = 2.02

-ต่อกรณีที่ว่าหนังสือพิมพ์สามารถเลือกเสนอข่าวสารของพรรคการเมืองบางพรรคหรือนักการเมืองบางคนที่หนังสือพิมพ์เห็นว่ามีความสำคัญและน่าสนใจได้ โดยไม่จำเป็นต้องยึดหลักการของความสมดุลเสมอไป ทั้งสามกลุ่มมีความเห็นกำลังต่อกรณีดังกล่าว โดยกลุ่มนักวิชาชีพมีค่าเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มอื่น = 2.93 รองลงมาคือกลุ่มประชาชน มีค่าเฉลี่ย = 2.73 และกลุ่มนักการเมือง มีค่าเฉลี่ย = 2.63

-ต่อกรณีที่ว่าหนังสือพิมพ์มักสร้างความต้องการในเรื่องต่าง ๆ ให้เกิดกับประชาชนมากเกินไป จนกลายเป็นปัญหาของผู้บริหารประเทศอยู่เสมอ นั้น ทั้งสามกลุ่มมีความเห็นกำลังต่อกรณี

ดังกล่าว โดยกลุ่มประชาชนมีค่าเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มอื่น = 3.27 รองลงมาคือกลุ่มนักการเมือง มีค่าเฉลี่ย = 3.17 และกลุ่มนักการเมือง มีค่าเฉลี่ย = 2.81

ดังรายละเอียดในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบทัศนคติเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของนักวิชาชีพ นักการเมือง และประชาชน (N=240)

แนวคิด	นักวิชาชีพ (N1=80)		นักการเมือง (N2=60)		ประชาชน (N3=100)		รวม	
	ค่าเฉลี่ย	SD	ค่าเฉลี่ย	SD	ค่าเฉลี่ย	SD	ค่าเฉลี่ย	SD
17.หนังสือพิมพ์สามารถไขแหล่งข่าวที่ไม่เปิดเผยชัดเจน ในลักษณะเช่นว่า "แหล่งข่าววงในเปิดเผยว่า" ได้เสมอ	3.35	.94	2.83	1.04	2.95	.94	3.05	.99
18.หนังสือพิมพ์ไม่ควรเสนอข่าวหรือภาพของเด็กและเยาวชนที่ตกเป็นเหยื่อของการข่มขืน หรืออาชญากรรม แม้จะมีการไต่ถามสมมุติและปกปิดใบหน้าบางส่วนก็ตาม	3.44	1.28	3.9	.99	3.69	1.12	3.66	1.15
19.หนังสือพิมพ์สามารถลงภาพผู้หญิงนุ่งน้อยห่มน้อยในหน้า 1 ได้ด้วยเหตุผลที่ว่าสนองต่อความต้องการของประชาชน	1.94	.90	1.93	1.04	1.94	.98	1.94	.97
20.หนังสือพิมพ์สามารถเสนอข่าวหรือภาพของนักการเมืองหรือข้าราชการระดับสูงว่ามีภรรยาช้อย ด้วยเหตุผลว่าเกี่ยวข้องกับจริยธรรมที่อาจมีผลต่อการบริหารประเทศ	3.66	1.05	3.30	.91	3.31	1.05	3.42	1.03
21.การเสนอคอลัมน์ทางเพศลักษณะบรรยายเทคนิคการร่วมเพศอย่างชัดเจน ด้วยเหตุผลว่าให้ความรู้กับประชาชน สามารถทำได้	2.21	.98	2.17	1.06	2.16	.98	2.18	1.00

ตารางที่ 14 (ต่อ)เปรียบเทียบทัศนคติเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของนักวิชาชีพ นักการเมือง และประชาชน (N=240)

แนวคิด	นักวิชาชีพ (N1=80)		นักการเมือง (N2=60)		ประชาชน (N3=100)		รวม	
	ค่าเฉลี่ย	SD	ค่าเฉลี่ย	SD	ค่าเฉลี่ย	SD	ค่าเฉลี่ย	SD
22.หนังสือพิมพ์ติดตามข่าวและถ่ายภาพเจ้าหน้าที่ได้อานาอย่างใกล้ชิดได้ด้วยเหตุผลว่าเจ้าหน้าที่ได้อานาเป็นบุคคลสาธารณะ	2.94	1.05	2.33	.99	2.41	.98	2.57	1.03
23.หนังสือพิมพ์ควรคำนึงถึงสิทธิที่จะรับรู้ของประชาชนเป็นเป้าหมายหลัก แม้จำเป็นต้องละเมิดสิทธิส่วนบุคคลก็ตาม	3.00	1.03	2.27	.99	2.58	1.09	2.64	1.08
24.เสรีภาพของหนังสือพิมพ์คือเสรีภาพของประชาชน	4.06	.88	3.40	1.06	3.60	1.03	3.70	1.02
25.รัฐควรมีอำนาจตรวจข่าวก่อนพิมพ์ในภาวะฉุกเฉินต่าง ๆ	2.07	.96	2.97	1.12	2.96	1.07	2.67	1.13
26.ในยามปกติ หนังสือพิมพ์สามารถพาดหัวข่าวว่า "รัฐบาลเฮงซวย...! ใสหัวออกไปเถอะ" ได้	1.99	.83	2.10	.92	2.27	.83	2.13	.86
27.หนังสือพิมพ์สามารถใช้คำเรียกผู้ต้องหาผิดข่มขืนว่า "ไอ้สัตว์" ได้	1.81	.97	1.63	.74	2.21	1.17	1.93	1.03
28.สมมุติว่านักข่าวทราบว่าจะมีการปิดธนาคารโดยที่ยังไม่มีการประกาศอย่างเป็นทางการ หรือยังไม่มีแหล่งข่าวยืนยันอย่างแน่ชัด หนังสือพิมพ์ก็สามารถเสนอข่าวนี้ได้ทันที	2.22	1.03	2.02	.89	2.15	.98	2.14	.97
29.หนังสือพิมพ์สามารถเลือกเสนอข่าวสารของพรรคการเมืองบางพรรคหรือนักการเมืองบางคน ที่หนังสือพิมพ์เห็นว่ามีความสำคัญและน่าสนใจได้ โดยไม่จำเป็นต้องยึดหลักการของความสมดุลเสมอไป	2.93	1.14	2.63	1.06	2.73	1.01	2.77	1.07

ตารางที่ 14 (ต่อ)เปรียบเทียบทัศนคติเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของนักวิชาชีพ นักการเมือง และประชาชน (N=240)

แนวคิด	นักวิชาชีพ (N1=80)		นักการเมือง (N2=60)		ประชาชน (N3=100)		รวม	
	ค่าเฉลี่ย	SD	ค่าเฉลี่ย	SD	ค่าเฉลี่ย	SD	ค่าเฉลี่ย	SD
30. หนังสือพิมพ์มักสร้างความต้องการในเรื่องต่าง ๆ ให้เกิดกับประชาชนมากจนเกินไป จนกลายเป็นปัญหาของผู้บริหารประเทศอยู่เสมอ	2.81	.97	3.17	1.08	3.27	.87	3.20	1.69

การทดสอบสมมติฐาน

การวิจัยเรื่องทัศนคติเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของนักวิชาชีพ นักการเมืองและประชาชน สามารถวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยการหาค่า ANOVA และเมื่อค่า F ratio มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้ทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของ เชฟเฟ (Scheffe)

- สมมติฐานที่ว่ากลุ่มนักวิชาชีพมีทัศนคติเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ ด้านการสื่อสารอย่างอิสระ เชิงบวกมากกว่ากลุ่มนักการเมืองและกลุ่มประชาชน

กลุ่มนักวิชาชีพ กลุ่มนักการเมือง และกลุ่มประชาชนมีทัศนคติเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ ด้านการสื่อสารอย่างอิสระ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) พบว่ากลุ่มนักวิชาชีพมีทัศนคติเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ ด้านการสื่อสารอย่างอิสระ เชิงบวกมากกว่ากลุ่มนักการเมือง และกลุ่มนักวิชาชีพมีทัศนคติเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ ด้านการสื่อสารอย่างอิสระ เชิงบวกมากกว่ากลุ่มประชาชน

ดังนั้นจึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ว่ากลุ่มนักวิชาชีพมีการรับรู้และทัศนคติเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ ด้านการสื่อสารอย่างอิสระ มากกว่ากลุ่มนักการเมืองและกลุ่มประชาชน

เมื่อวิเคราะห์ทัศนคติเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ ด้านการสื่อสารอย่างอิสระเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ต่อกรณีที่ว่าการวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล ข้าราชการหรือพรรคการเมือง ถือว่าเป็นการทำหน้าที่ตรวจสอบดูแลการทำงานของรัฐบาล ฉะนั้นจึงไม่ควรมีการจำกัดนั้น ทั้งสามกลุ่มมีทัศนคติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนกรณีที่ว่า การเสนอความคิดเห็น ความเชื่อที่แท้ “ไม่ถูกต้อง” ก็ควรได้รับการปกป้อง เช่นเดียวกับการเสนอข้อเท็จจริงนั้น กลุ่มนักวิชาชีพ นักการเมืองและกลุ่มประชาชนมีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อทดสอบรายคู่พบว่า กลุ่มนักวิชาชีพมีทัศนคติเชิงบวกมากกว่ากลุ่มนักการเมือง และกลุ่มนักวิชาชีพมีทัศนคติเชิงบวกมากกว่ากลุ่มประชาชนด้วย

ต่อกรณีที่ว่าเจ้าหน้าที่รัฐหรือเจ้าพนักงานการพิมพ์ควรมีอำนาจตัดเตือนหนังสือพิมพ์ เมื่อเห็นว่าหนังสือพิมพ์ฉบับนั้น ๆ รายงานข่าวที่ส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของรัฐบาลนั้น พบว่ากลุ่มนักวิชาชีพ นักการเมืองและกลุ่มประชาชนมีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อทำการทดสอบรายคู่ พบว่า กลุ่มนักวิชาชีพมีทัศนคติเชิงบวกมากกว่ากลุ่มนักการเมือง และกลุ่มนักวิชาชีพมีทัศนคติเชิงบวกมากกว่ากลุ่มประชาชนด้วย

กรณีที่ว่าการตั้งศูนย์วิเคราะห์ข้อมูลข่าวสาร โดยรัฐบาล เพื่อควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งชอบธรรมนั้น พบว่ากลุ่มนักวิชาชีพ นักการเมืองและกลุ่มประชาชนมีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อทำการทดสอบรายคู่ พบว่า กลุ่มนักวิชาชีพมีทัศนคติเชิงบวกมากกว่ากลุ่มนักการเมือง และกลุ่มนักวิชาชีพมีทัศนคติเชิงบวกมากกว่ากลุ่มประชาชนด้วย

กรณีที่ว่าไม่ควรมีการบังคับให้มีการตีพิมพ์หรือไม่ตีพิมพ์ข่าวสารใด ๆ นั้นพบว่า กลุ่มนักวิชาชีพ นักการเมืองและกลุ่มประชาชนมีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อทำการทดสอบรายคู่ พบว่า กลุ่มนักวิชาชีพมีทัศนคติเชิงบวกมากกว่ากลุ่มนักการเมือง และกลุ่มนักวิชาชีพมีทัศนคติเชิงบวกมากกว่ากลุ่มประชาชนด้วย

ส่วนกรณีที่ว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลสามารถดำเนินงานด้านหนังสือพิมพ์ได้ เพียงไปแจ้งเจ้าหน้าที่ฝ่ายทะเบียน โดยไม่จำเป็นต้องขอใบอนุญาตที่ผ่านขั้นตอนซับซ้อนนั้น พบว่า กลุ่มนักวิชาชีพ นักการเมืองและกลุ่มประชาชนมีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อทำการทดสอบรายคู่พบว่า กลุ่มนักการเมืองมีทัศนคติเชิงบวกมากกว่ากลุ่มประชาชน

กรณีที่ว่านักการเมืองหรือพรรคการเมืองสามารถเป็นเจ้าของหนังสือพิมพ์ได้เช่นเดียวกับคนทั่วไปนั้น พบว่ากลุ่มนักวิชาชีพ นักการเมืองและกลุ่มประชาชนมีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อทำการทดสอบรายคู่ พบว่า กลุ่มนักการเมืองมีทัศนคติเชิงบวกมากกว่ากลุ่มนักวิชาชีพ และกลุ่มนักการเมืองมีทัศนคติเชิงบวกมากกว่ากลุ่มประชาชนด้วย

สำหรับกรณีที่ว่าองค์กรที่จะควบคุมการดำเนินงานของหนังสือพิมพ์ควรเป็นองค์กรที่มาจากการรวมตัวของหนังสือพิมพ์เอง โดยไม่มีเจ้าหน้าที่รัฐเกี่ยวข้องของนั้น พบว่าทั้งสามกลุ่มมีทัศนคติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนกรณีที่ว่าหน่วยงานราชการควรเปิดเผยข้อมูลให้หนังสือพิมพ์สามารถนำมารายงานได้อย่างอิสระ ไม่ควรอ้างว่าเป็นเอกสารลับโดยไม่จำเป็นนั้น พบว่าทั้งสามกลุ่มมีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อทำการทดสอบรายคู่พบว่ากลุ่มนักวิชาชีพมีทัศนคติเชิงบวกมากกว่ากลุ่มนักการเมือง และกลุ่มนักวิชาชีพยังมีทัศนคติเชิงบวกมากกว่ากลุ่มประชาชนด้วย

ดังรายละเอียดในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของนักวิชาชีพ นักการเมือง และประชาชน (N=240) ด้านการสื่อสารอย่างอิสระ

แนวคิด	นักวิชาชีพ (G1=80)		นักการเมือง (G2=60)		ประชาชน (G3=100)		F ratio
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1.การวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล ข้าราชการ หรือพรรคการเมือง ถือว่าเป็นการทำหน้าที่ตรวจสอบดูแลการทำงานของรัฐบาล ฉะนั้น จึงไม่ควรมีการจำกัด	4.21	.92	3.93	.92	4.07	.85	1.69
2.การเสนอความคิด ความเชื่อที่แม่ “ไม่ถูกต้อง” ก็ควรได้รับการปกป้อง เช่นเดียวกับการเสนอข้อเท็จจริง	4.09	.75	3.67	.89	3.77	.78	5.61* (G1>G2 , G1>G3)

*P<.05

ตารางที่ 15 (ต่อ) การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของนักวิชาชีพ นักการเมือง และประชาชน (N=240) ด้านการสื่อสารอย่างอิสระ

แนวคิด	นักวิชาชีพ (G1=80)		นักการเมือง (G2=60)		ประชาชน (G3=100)		F ratio
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
3.เจ้าหน้าที่รัฐหรือเจ้าพนักงานการพิมพ์ควรมีอำนาจตัดเค้นหนังสือพิมพ์เมื่อเห็นว่าหนังสือพิมพ์ฉบับนั้น ๆ รายงานข่าวที่ส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของรัฐบาล	3.46	1.23	2.80	1.04	2.77	1.09	9.75* (G1>G2, G1>G3)
4.การตั้งศูนย์วิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารโดยรัฐบาลเพื่อควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของหนังสือพิมพ์เป็นสิ่งชอบธรรม	4.24	.90	3.58	1.03	3.37	1.12	16.33* (G1>G2 , G1>G3)
5.ไม่ควรมีการบังคับให้มีการตีพิมพ์หรือไม่ตีพิมพ์ข่าวสารใด ๆ	4.26	1.03	3.65	1.04	3.72	1.15	7.45* (G1>G2, G1>G3)
6.บุคคลหรือกลุ่มบุคคลสามารถดำเนินงานด้านหนังสือพิมพ์ได้เพียงไปแจ้งเจ้าหน้าที่ฝ่ายทะเบียน โดยไม่จำเป็นต้องขอใบอนุญาตที่ผ่านขั้นตอนซับซ้อน	2.69	1.21	2.9	1.14	2.34	1.00	5.20* (G2>G3)
7.นักการเมืองหรือพรรคการเมืองสามารถเป็นเจ้าของหนังสือพิมพ์ได้เช่นเดียวกับคนทั่วไป	2.71	1.25	3.27	1.25	2.57	1.16	6.40* (G2>G1 , G2>G3)
8.องค์กรที่จะควบคุมการดำเนินงานของหนังสือพิมพ์ควรเป็นองค์กรที่มาจากความร่วมมือของหนังสือพิมพ์เอง โดยไม่มีเจ้าหน้าที่รัฐเกี่ยวข้อง	3.91	1.06	3.60	1.09	3.54	1.04	2.97
9.หน่วยงานราชการควรเปิดเผยข้อมูลให้หนังสือพิมพ์สามารถนำมารายงานได้อย่างอิสระ ไม่ควรอ้างว่าเป็นเอกสารลับโดยไม่จำเป็น	4.22	.79	3.83	.90	3.85	.90	5.13* (G1>G2 G1>G3)

*P<.05

ตารางที่ 15 (ต่อ)การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ของนักวิชาชีพนักการเมือง และประชาชน (N=240) ด้านการสื่อสารอย่างอิสระ

แนวคิด	นักวิชาชีพ (G1=80)		นักการเมือง (G2=60)		ประชาชน (G3=100)		F ratio
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
ด้านการสื่อสารอย่างอิสระ	33.8	4.33	31.23	4.20	30.08	4.25	17.21* (G1>G2 , G1>G3)

*P<.05

- สมมุติฐานที่ว่า ประชาชนมีทัศนคติเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ ด้านการรับรู้สารอย่างอิสระ ครอบคลุมและมีคุณภาพ มากกว่านักวิชาชีพ และนักการเมือง

กลุ่มนักวิชาชีพ กลุ่มนักการเมือง และกลุ่มประชาชนมีทัศนคติเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ ด้านการรับรู้สาร อย่างอิสระ ครอบคลุมและมีคุณภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) พบว่ากลุ่มนักการเมืองมีทัศนคติเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ ด้านการรับรู้สาร อย่างอิสระ ครอบคลุมและมีคุณภาพ เชิงบวกมากกว่ากลุ่มนักวิชาชีพ และกลุ่มประชาชนมีทัศนคติเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ ด้านการรับรู้สาร อย่างอิสระ ครอบคลุมและมีคุณภาพ เชิงบวกมากกว่ากลุ่มนักวิชาชีพ

ดังนั้นจึงเป็นไปตามสมมุติฐานที่ว่ากลุ่มนักวิชาชีพมีทัศนคติเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ ด้านการรับรู้สาร อย่างอิสระ ครอบคลุมและมีคุณภาพ มากกว่ากลุ่มนักการเมืองและกลุ่มประชาชนเพียงบางส่วนเท่านั้น

เมื่อพิจารณาทัศนคติเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ด้านการรับรู้สารอย่างอิสระ ครอบคลุมและมีคุณภาพ เป็นรายข้อพบว่า กรณีที่ว่า หนังสือพิมพ์ควรต้องแก้ข่าวที่เสนอผิดพลาดทันที ไม่ชักช้า และจะต้องนำเสนออย่างเปิดเผยชัดเจนเช่นเดียวกันนั้น กลุ่มนักวิชาชีพ กลุ่มนักการเมืองและกลุ่มประชาชนมีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อทำการทดสอบรายคู่พบว่า

กลุ่มนักการเมืองมีทัศนคติเชิงบวกมากกว่ากลุ่มนักวิชาชีพ และกลุ่มประชาชนมีทัศนคติเชิงบวกมากกว่ากลุ่มนักวิชาชีพเช่นกัน

ต่อกรณีที่ว่าอาจอนุญาตให้หนังสือพิมพ์เสนอข่าวผิดพลาดได้บ้าง ด้วยเหตุผลของข้อจำกัดด้านเวลาและความเร่งด่วนนั้น พบว่า กลุ่มนักวิชาชีพ กลุ่มนักการเมืองและกลุ่มประชาชน มีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อทำการทดสอบรายคู่พบว่า กลุ่มนักการเมืองมีทัศนคติเชิงบวกมากกว่ากลุ่มนักวิชาชีพ และกลุ่มประชาชนมีทัศนคติเชิงบวกมากกว่ากลุ่มนักวิชาชีพเช่นกัน

สำหรับกรณีที่ว่าในการเลือกตั้ง หนังสือพิมพ์สามารถแสดงตัวได้อย่างเปิดเผยในการสนับสนุนหรือไม่สนับสนุนพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่งนั้น พบว่า ทั้งสามกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เช่นเดียวกับกรณีที่ว่าการที่หนังสือพิมพ์หลายฉบับดำเนินกิจการโดยเจ้าของเดียวกัน ทำให้ข้อมูลข่าวสารขาดความหลากหลาย พบว่าทั้งสามกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนกรณีที่ว่าหนังสือพิมพ์ควรจะนำเสนอความจริงอย่างครบถ้วน ไม่ควรปิดบังหรือละเว้น หรือเสนอข้อเท็จจริงเพียงบางส่วน โดยอ้างว่าไม่ใช่ประเด็นข่าวที่น่าสนใจ ซึ่งอาจจะมีผลทำให้เกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อน พบว่า กลุ่มนักวิชาชีพ กลุ่มนักการเมือง และกลุ่มประชาชน มีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อทำการทดสอบเป็นรายคู่พบว่า กลุ่มนักการเมืองมีทัศนคติเชิงบวกมากกว่ากลุ่มนักวิชาชีพ และกลุ่มประชาชนมีทัศนคติเชิงบวกมากกว่ากลุ่มนักวิชาชีพเช่นกัน

ส่วนกรณีที่ว่าในเนื้อหาข่าวหรือพาดหัวข่าว หนังสือพิมพ์ไม่ควรตั้งฉายา หรือวินิจฉัยบุคคลในทางลบตามอำเภอใจนั้น พบว่ากลุ่มนักวิชาชีพ กลุ่มนักการเมืองและกลุ่มประชาชน มีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อทำการทดสอบรายคู่พบว่า กลุ่มนักการเมืองมีทัศนคติเชิงบวกมากกว่ากลุ่มนักวิชาชีพ กลุ่มประชาชนมีทัศนคติเชิงบวกมากกว่ากลุ่มนักวิชาชีพ และกลุ่มนักการเมืองยังมีทัศนคติเชิงบวกมากกว่ากลุ่มประชาชนด้วย

สำหรับกรณีที่ว่าเมื่อเกิดความคิดเห็นต่อประเด็นใดประเด็นหนึ่ง แบ่งเป็น 2 ฝ่าย หรือหลายฝ่าย หนังสือพิมพ์จำเป็นต้องเสนอความเห็นของทุกฝ่ายอย่างสมดุลย์กันนั้น พบว่า ทั้งสามกลุ่มมีทัศนคติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังรายละเอียดในตารางที่ 16

ตารางที่ 16 การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ ด้านการรับรู้สาร
ของนักวิชาชีพ นักการเมือง และประชาชน(N=240)

แนวคิด	นักวิชาชีพ (G1=80)		นักการเมือง (G2=60)		ประชาชน (G3=100)		F ratio
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
10.หนังสือพิมพ์ควรต้องแก้ข่าวที่นำเสนอผิดพลาดทันที ไม่ชักช้า และจะต้องนำเสนออย่างเปิดเผยชัดเจนเช่นเดียวกัน	4.48	.65	4.77	.46	4.81	.42	9.37* (G 2>G1 ,G3>G1)
11.อาจอนุโลมให้หนังสือพิมพ์เสนอข่าวผิดพลาดได้บ้าง ด้วยเหตุผลของข้อจำกัดด้านเวลา และความเร่งด่วน	3.17	1.04	3.90	.99	3.77	1.00	11.19* (G 2>G1 ,G3>G1)
12.ในการเลือกตั้ง หนังสือพิมพ์สามารถแสดงตัวได้อย่างเปิดเผยในการสนับสนุนหรือไม่สนับสนุนพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่ง	3.71	1.20	3.50	1.29	3.57	1.26	.54
13.การที่หนังสือพิมพ์หลายฉบับดำเนินกิจการโดยเจ้าของเดียวกัน ทำให้ข้อมูลข่าวสารขาดความหลากหลาย	3.57	1.05	3.80	.95	3.84	.98	1.70
14.หนังสือพิมพ์ควรจะนำเสนอความจริงอย่างครบถ้วน ไม่ควรปิดบังหรือละเว้น หรือเสนอข้อเท็จจริงเพียงบางส่วน โดยอ้างว่า ไม่ใช่ประเด็นข่าวที่น่าสนใจ ซึ่งอาจจะมีผลทำให้เกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อน	4.17	.77	4.53	.75	4.48	.73	5.1* (G 2>G1 ,G3>G1)
15.ในเนื้อหาข่าวหรือพาดหัวข่าว หนังสือพิมพ์ไม่ควรตั้งฉายา หรือวินิจฉัยบุคคลในทางลบตามอำเภอใจ	3.61	1.13	4.5	.57	4.14	.83	17.81* (G2>G1 ,G3>G1 ,G2>G3)

ตารางที่ 16 (ต่อ)การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติเกี่ยวกับเสรีภาพหนังสือพิมพ์ ด้านการรับรู้อารมณ์ของนักวิชาชีพ นักการเมือง และประชาชน(N=240)

แนวคิด	นักวิชาชีพ (G1=80)		นักการเมือง (G2=60)		ประชาชน (G3=100)		F ratio
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
16.เมื่อเกิดมีความคิดเห็นต่อประเด็นใดประเด็นหนึ่งแบ่งเป็น 2 ฝ่ายหรือหลายฝ่ายหนังสือพิมพ์จำเป็นต้องเสนอความเห็นของทุกฝ่ายอย่างสมดุลกัน	4.52	.57	4.65	.48	4.56	.70	.75
ด้านการรับสารอย่างอิสระ	27.26	3.2	29.65	2.82	29.17	2.97	13.25* (Group G2>G1 , G3>G1)

*P<.05